

Digitized by Google

Digitized by Google

162
N
10

Digitized by Google

PONTIFICALE
ROMANUM
AN. DOM.
MDCCXXVI
EX TYPOGRAPHIA VATICANA MDCCXXVI.

PONTIFICALE
ROMANUM
CLEMENTIS VIII.
ET
URBANI VIII.
AUCTORITATE RECOGNITUM
NUNC DENUO CURA

ANNIBALIS S. CLEMENTIS
PRESB. CARD. ALBANI

Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarii, & Vaticanæ Baſilicæ Archipresbyteri editum, pro faciliori Pontificum, & dictæ Baſilicæ uſu

IN TRES PARTES DIVISUM.

PARS PRIMA.

ROMAE
EX TYPOGRAPHIA VATICANA
APUD JOANNEM MARIAM SALVIONI
M. DCC. XXVI.

SUPERIORUM PERMISSU.

Digitized by Google

Digitized by Google

CLEMENTIS VIII.
CONSTITUTIO
SUPER PONTIFICALIS EDITIONE.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX quo in Eccleſia Dei multa, tum a ſacris Conciliis, tum a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, ad Dei gloriam augendam, & ad Catholicæ fidei unitatem ubique retinendam, piè ac ſapienter inſtituta ſunt, nihil magis iidem Pontifices Prædeceſſores noſtri curandum ſibi eſſe ſtatuerunt, quàm ut communes Eccleſiaſtici muneris rationes ad propriam normam ſervata antiquitatis auctoritate, revocarent. Hac ſollicitudine impulſus fel. rec. Pius Papa Quintus Prædeceſſor noſter, formulam primùm pſallendi horas Canonicas, & celebrandi Miſſas, variè priùs conſtitutam, & a nonnullis Prædeceſſoribus noſtris reſtitui, & inſtaurari cœptam, ad unam pariter formam, Romano Breviario, ac Miſſali propterea ſummo ſtudio, ac diligentia edito, redigendam curavit. Atque hoc ſanè conſilio alii Romani Pontifices, qui eundem Pium præceſſerunt, Pontificales etiam cæremonias, ac ritus, quibus ejuſdem Catholicæ Eccleſiæ Præſules in ſuorum munerum functione uterentur, certis ſimiliter forma & modo præfinitis, in Romanum Pontificale retulerunt. Cæterùm, quia eædem cæremoniarum, ac rituum formulæ ibi expreſſæ, poſtea, ſive diuturnitatis injuria, ſive Typographorum negligentia, ſive alia de cauſa, in ipſo Pontificali partim immutatæ, partim corruptæ; veteris inſtituti, atque auctoritatis gratiam magna ex parte amiſerant; idcirco neceſſaria res viſa eſt, ut eædem formulæ in ſacris Præſulum Eccleſiaſticorum muneribus ſervandæ, recuperato prioris integritatis ſtatu, omnino reſtituerentur, & ab omnibus, præſcripta firma aliqua ratione, obſervarentur. Nos igitur ad ſummum Apoſtolatus apicem, meritis licèt imparibus, evecti, prædictorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, omni cura & ſollicitudine adnitendum nobis eſſe duximus: ut errores, qui quidem nec pauci, nec leves in idem Pontificale depravatis paſſim locis, irrepſerant, quàm accuratiſſimè tollerentur. Idem enim Pontificale corrupti, & mendoſi voluminis ſpeciem adeo præſeferebat, ut (multis dictionibus, hinc inde partim in unam contractis, partim una in plures diſtincta, partim iiſdem malè ac perperàm collocatis, & trajectis, partim denique ipſo orationis ſenſu mutato) dubium eſſet, quibus tandem officii, vel laudibus iidem Eccleſiæ Præſules divinum numen proſequerentur; præterquamquòd in rubricis etiam ſparſim turbata ordinis ſerie diſpoſitis, tanta erat varietas, & obſcuritas, ut multis in locis rectè ne ſe haberent, opinione magis, quàm judicio eſſet ſtatuendum. Hanc ergo ad rem, tam cum Eccleſiæ cultu, officioque noſtro conjunctam, tamque eorum, qui pro impoſiti oneris debito, ſacris Eccleſiæ muneribus vacare debent, concordiæ & unitati congruentem, examinandam, & abſolvendam, piis quibuſdam, atque inſignibus viris, diu, multumque in Pontificalibus cæremoniis, & ritibus verſatis, negotium dedimus, dictum Pontificale undequaque corrigendi, & reſtituendi, necnon quæcunque ad exactam illius editionem ſpectare viderentur perquirendi, & præſtandi. Cumque apud eos paterna hortatione ad hoc opus maturandum quotidie ferè uteremur, re tota tandem ad nos perlata, & in hanc, quæ nunc editur, formam redacta, ſingulari Dei benignitate (neque enim aliter accipimus) Pontificale Romanum tandem reſtitutum, & abſolutum eſt, atque ita ex omni parte diſpoſitum (quod ſi etiam qui negotio, ac muneri huic præfuere confirmarunt) ut nihil ab antiquis Pontificalium codicibus, qui tum in clarioribus Urbis Eccleſiis, tum in noſtra Vaticana Bibliotheca ac denique in quibuſdam aliis inſignibus locis aſſervantur, alienum, aut diſcrepans irrepſerit. Ad quam operam in vetuſtis libris inter ſe conferendis, ſtrenuè ac fideliter navatam, id commodi quoque acceſſit, quod ii, qui ea in re induſtriam collocarunt, ex graviſſimis Scriptoribus eos demum auctores, qui omnium probatiſſimi habe-

rentur, ſecuti fuerint: quodque ambiguis omnibus, ac dubiis rebus prætermiſſis, eas duntaxat quæ eſſent in veteris Pontificalis volumine comprehenſæ, delegerint, iis tamen exceptis, quæ ad Romanum Pontificem attinebant, quòd nimirum in ceremoniali Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſunt expreſſæ. Ex rubricis verò, multis detractis, quæ exactiore methodo in librum Cæremoniarum Epiſcoporum ſeu relata, pleriſque etiam, uti neceſſitatis ratio poſtulabat, adjectis, & præterea non paucis quibusdam in melius commutatis, clariuſque expoſitis, ac denique cantu plano in aptiorem modulationis formam (permultis ſyllabis, pro temporum natura ubi ratio eas produci, & corripi poſtulabat, contra quàm priùs in antiquo Pontificali expreſſum erat, magis appoſitè extenſis, vel contractis) a viris ejus rei peritis, ad hoc juſſu noſtro delectis, diligenter redacto, opus jam abſolutum probavimus, & Romæ edi, editumque divulgari mandavimus. Ut autem ipſius operis labor finem eum, ob quem eſt ſuſceptus, ſortiatur, utque poſthac in omnibus, & ſingulis Eccleſiis uno, eodemque modo cæremoniæ, & ritus Pontificales obſerventur: Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia, & ſingula Pontificalia in hunc uſque diem in quibuſcunque terrarum orbis partibus impreſſa, & approbata, & quibuſvis privilegiis Apoſtolicis munita, & decretis, ac clauſulis roborata, per præſentes ſupprimimus, & abolemus, eorumque uſum in poſterum univerſis Eccleſiis, Monaſteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus & locis, atque etiam omnibus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & aliis Eccleſiarum Prælatis, cæteriſque omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & regularibus utriuſque ſexus interdicimus, & prohibemus, & hoc noſtrum Pontificale ſic reſtitutum, & reformatum in omnibus univerſi terrarum orbis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & locis, etiam exemptis, ſiquæ ſunt, recipi, & obſervari præcipimus. Statuentes Pontificale prædictum nullo unquam tempore in toto, vel in parte mutandum, vel ei aliquid addendum, aut omnino detrahendum eſſe, ac quoſcunque, qui Pontificalia munera exercere, vel aliàs quæ in dicto Pontificali continentur facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, & præſtanda, ex hujus Pontificalis præſcripto, & ratione teneri, neminemque ex iis quibus ea exercendi, & faciendi munus impoſitum eſt, niſi formulis, quæ hoc ipſo Pontificali continentur, ſervatis ſatisfacere poſſe. Omnibus igitur, & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & cæteris Eccleſiarum Prælatis, necnon aliis quibuſcunque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & regularibus utriuſque ſexus, ad quas id ſpectat, præcipimus, ac mandamus, ut omiſſis, quæ ſic ſuppreſſimus, & abolevimus, cæteris omnibus Pontificalibus, hoc noſtrum in ſuis Eccleſiis, Monaſteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, Diœceſibus, & locis prædictis recipiant, illoque poſthac perpetuò utantur. Cæterum ut præſentes litteræ omnibus pleniùs innoteſcant, mandamus illas ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, & in aciei Campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumuſque præterea, & motu, atque auctoritate ſimilibus decernimus, ut qui in Romana Curia ſunt præſentes, lapſis duobus menſibus; qui verò intra montes, octo; & qui ultra ubique locorum degunt, duodecim integrè excurſis, vel aliàs ubi venalium hujus Pontificalis voluminum notitiam, & facultatem habuerint ſacras cæremonias, & ritus in eodem Pontificali præſcriptos, juxta illius modum, & normam, in quibuſcunque actibus exercere, & obſervare teneantur. Ipſarum autem litterarum exempla, manu Notarii publici, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, aut illius Curiæ obſignata, vel in ipſis voluminibus abſque prædicto vel alio quopiam adminiculo Romæ impreſſa, eam ubique locorum, & gentium fidem faciant, quam præſentes facerent, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud ſanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die decima Februarii. M. D. XCVI. *Pontificatus noſtri Anno quinto.*

M. Veſtrius Barbianus.

Die decima quarta menſis Februarii 1596. retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Valvis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & aciei Campi Floræ, ut moris eſt, per me Catherinum Menandi Apoſtolicum Curſorem:

Joſeph Spada Magiſter Curſorum.

URBANUS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

QUAMVIS alias fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter, Pontificale Romanum tunc multis, & non levibus erroribus ſcatens piorum, atque inſignium Virorum in Pontificalibus Cœremoniis, & Ritibus verſatorum opera undequaque corrigi, & reſtitui curaverit, attamen ſucceſſu temporis compertum eſt, plurimos errores denuo in Pontificale hujuſmodi Typographorum inſcitia, ſeu incuria, aliave de cauſa irrepſiſſe. Unde curæ noſtræ Paſtoralis eſſe rati ſumus, ad novam ejuſdem Pontificalis, quod Cœremoniarum, & Rituum, quibus Catholici Antiſtites in ſuorum munerum functione uti debent norma exiſtit, correctionem animum appellere. Idcirco, ut idem Pontificale denuo Typis quàm emendatiſſimè auctoritate noſtra ederetur, emendationem errorum, qui in illud, ut præfertur, irrepſerunt, nonnullis Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, & aliis Viris doctrina, & pietate conſpicuis Pontificalium Cæremoniarum, & Rituum peritis commiſimus, quorum opera cum Pontificale prædictum ab omnibus, quibus ſcatebat, mendis, & erroribus accuratiſſimè repurgatum fuerit, Nos ne tam exacta Cardinalium, & aliorum prædictorum hac in re induſtria, & diligentia optato fruſtretur effectu, mandavimus dilecto filio Andreæ Brogiotto, Typographiæ noſtræ Apoſtolicæ Præfecto procurationem emendati Pontificalis hujuſmodi elegantibus typis, & inſigni forma in lucem edendi, quod exemplar qui poſthac Pontificale Romanum impreſſerint, ſequi omnes teneantur; extra Urbem verò nemini licere volumus idem Pontificale in poſterum Typis excudere, aut evulgare, niſi facultate in ſcriptis accepta ab Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis, ſiquidem inibi fuerint, ſin minus, ab locorum Ordinariis. Quod ſiquis quacunque forma contra præſcriptam hoc Pontificale Romanum, aut Typographus impreſſerit, aut noviter impreſſum Bibliopola vendiderit, extra Ditionem noſtram Eccleſiaſticam excommunicationis latæ ſententiæ pœnæ ſubjaceant, a qua niſi a Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo conſtituti) abſolvi nequeant, in Alma verò Urbe, ac reliquo Statu Eccleſiaſtico commorantes quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amiſſionis librorum, & Typorum omnium eidem Cameræ applicandorum pœnas, abſq; alia declaratione irremiſſibiliter incurrant, & nihilominus Pontificalia ſine prædicta facultate impreſſa, aut evulgata eo ipſo prohibita cenſeantur. Inquiſitores verò, locorumque Ordinarii facultatem hujuſmodi non prius concedant, quàm Pontificale tam ante, quàm poſt impreſſionem cum hoc ipſo exemplari auctoritate noſtra vulgato, diligenter contulerint, & nihil in iis additum, detractumque cognoverint; in ipſa autem facultate, cujus exemplum in fine, aut initio cujuſcunque Pontificalis impreſſum ſemper addatur, mentionem manu propria faciant abſolutæ hujuſmodi collationis, repertæque inter utrumque Pontificale conformationis ſub pœna Inquiſitoribus privationis ſuorum Officiorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, Ordinariis verò locorum ſuſpenſionis a divinis, ac interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ; eorum verò Vicariis privationis officiorum & beneficiorum ſuorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, necnon excommunicationis abſque alia declaratione incurrendæ. Injungimus autem Nuntiis noſtris ubique locorum degentibus, ut huic negotio diligenter invigilent, cunctaque ad præſcriptum hujus voluntatis noſtræ confici curent. Non obſtantibus licentiis, indultis, & privilegiis Pontificalia imprimendi quibuſcunque Typographis per Nos, ſeu Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, hucuſque conceſſis, quæ per præſentes expreſsè revocâmus, & revocata eſſe volumus, nec non Conſtitutionibus, & Ordinationibus generalibus, & ſpecialibus in contrarium præmiſſorum quomodocunque editis confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda eſſet, tenores hujuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes hac vice duntaxat ſpecialiter, & ex-

preſſè derogamus, cæteriſque contraria quibuſcumque. Volumus autem ut præſentium litterarum noſtrarum exemplaribus, etiam in ipſis Pontificalibus impreſſis, vel manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ, in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris Die xvij. Junii M. DC. XXXXXIV. Pontificatus noſtri Anno Vigeſimo primo.

M. A. Maraldus.

AD LECTOREM.

DE RECUSO PONTIFICALI.

Vos o Pontifices, vos, o ſacra nomina Myſtæ,
Atque Sacerdotes, vario quos ordine Divum
Mancipat obſequiis ultro jurata voluntas:
Quos votum, exortiſque ligat pia regula vitæ,
Huc animum, huc oculos. Vobis heic ſancta laborat
Relligio, & Latii ſancit decreta Senatus:
Multa docens, & quos præſcribit Romula ritus
Infula, & antiquum templorum inſiſtere morem.
Vos decet, officii quoſcunque ſacrata profeſſi
Secta vocat, ſanctas animum informare per artes,
Atque vices Sacrorum, & debita munera templis,
Ac ſibi præſcriptam populis impendere curam;
Illic cuncta patent, ſeu vos præſcribere munus,
Seu præſtare juvat. Jam primo in limine libri
Rore ſacro Puerum, & ligni ſudantis olivo
Præſul, & inſcriptam perducit Chriſmate frontem,
Invictumque animum, obnixamque in prælia præſtat
Cuncta fidem. Poſthæc majores inſerit annos
Ordinibus: tonſis illos ad prima capillis
Templa vovens: alios, ſi ſani janua poſcit
Excubias, ſacriſve vocat pia cura legendis:
Sive truces Genios, & conjurata nocentum
Agmina poſſeſſis luſtrali carmine membris
Exturbare opus eſt, cerave liquente coruſcas
Ferre faces, & pendentes accendere lychnos.
Sunt & quos jam prima gradus ad munera poſcunt
Magna miniſteria & ritus præſtare potentes.
Inter ſacra Deum, circumque altaria ſtantes,
Dum ſacros latices, & myſtica liba Sacerdos
Immolat, atque ſuo ſiſtit ſe victima Patri
Filius; Aligeris nunquam o conceſſa poteſtas
Cælitibus: nec quos gentis primæva Parentes
Secla tulere alias, quamvis de ſanguine claro
Abramidum, & regnatoris ſimulacra futuri.
Jamque ſuum jus omne, poteſtatemque regendi
Conferet: unanimi ſi quem ſuffragia voto
Optavere ſibi, populiſque præeſſe tuendis
Pontificem; longum ſolennes ſtabit ad aras
Multa precans, ſacroque caput luſtrabit olivo,
Et paſtorali gemma donabit & auro;
Connubio jungens ſtabili, ſponſaque dicabit
Jam proprium. Seu cum Tarpejo a Præſule munus
Rarum, auguſtum, ingens, humeroſque ac pectora circum
Pallia rite dabit. Nunc quos exercita virtus
Cœnobii, tonſaque vocat cuſtodia gentis,
Multa ſuper votis, ſuper officioque fideli
Multa monens, manibus capiti bene fauſta precatur
Impoſitis, mitraque etiam facit eſſe potentem;
Seu quas virgineis Matres imponere ſeptis
Eſt opus, optantique datur Antiſtita turbæ.
Inde novum molitur opus, ſolennia Regum
Auſpicia, & primos templis attollere faſces.
Ecce gravi Rex inceſſu procedit, & aras
Suppliciter venerans, regno ſua jura paciſci,
Conſtanteſque animos in relligione Piorum
Annuit, atque humeros oleo dextramque perunctus
Accipit oblatum Myſtis cingentibus enſem,
Et ſceptri decus, & radiantia tempora circum,
Imperii ſpecimen, gemmeo diademata textu.
Jam cum prima novo ſignant fundamina templo,
Attolluntque crucem, ſacrata in veſte Sacerdos
Spargens rore levi, ſacraque aſpergine lymphæ
Luſtrabitque locum, fundetque precantia vota,
Ac Silicem inſcriptum fauſtis pro more ſequetur
Ominibus, ſtabilemque petet per ſæcula ſedem.
Sed cum delubri ſe jam faſtigia cælo.
Extulerint, & digna Deo domus auſpice ſtabit,
Quid memorem rurſus longo celebrata paratu
Prima loci auſpicia, & ſolennes ordine ritus,
Jejunaſque preces, olei & libamina ſacri,
Et ſuper aurato lucentes ſtipite ceras,
Inſperſoſque ſolo cineres, inſcriptaque ſigna,
Præſul ubi arcanas voces, tacitoſque precatus
Fundit humi incumbens, ac verba potentia dicit?
Idem corporibus terram deſignat humandis,
Conſtituitque cruces, tripliceemque in vertice figit
Hinc atque inde facem: nebulam fumantis acerra
Interea, Arabiumque focis adolebit odorem.
At cum templa ſcelus, ſævique licentia ferri
Polluit impulſu tetro, furiiſque nefandæ
Tiſiphones, ceſſitque animo reverentia Divum;
Concipit ille preces, offenſaque numina terris
Conciliat, redditque ſacræ ſua munia ſedi.
Atque profanatos delubro inſtaurat honores.
Nunc aureos Calices, & gemmea vaſa dicabit
Uſum in ſacrorum, & noſtris geſtamina Myſtis:

Et

Et veſtes auro rigidas, ac linea texta,
Puraque ſternendis mantilia devovet aris;
Auratasque cruces, ſimulacraque ſancta Deorum
Spargens rore ſuper: nec non quæ pendula ſummis
Turribus æra ſonant, queis dat Campania nomen,
Nolaque Paulino quondam ſub Præſule felix:
Telaque in infidos vibranda potentius hoſtes,
Et clypeum, & loricam hamis auroque trilicem:
Sicubi vel gentes ſtimulis cæleſtibus actas
Iſacidum tractus, Solymamque repoſcere bello,
Atque Saracenam Syrio de limite peſtem
Exturbare procul pelagi trans æquora ſuaſit
Relligionis amor; tunc aurea ſegmina textu
Quadrifido inſutamque humeros ac pectora circum
Multa crucem precibus, necnon luſtralibus undis
Proſequitur, lætoſque vovet poſt bella triumphos.
Elataque manu candentia ſigna coruſcans
Mittit in infidos Superis præeuntibus hoſtes,
Et certam fauſto jam concipit omine palmam:
Sed neque, qui supereſt, pigeat decurrere campum.
En tibi ſuggeſtu Præſul ſublimis ab alto
Uſque recurrentes faſtos, ſacroſque quotannis
Evulgare dies, cœtu auſcultante Piorum,
Ingreditur; ſeu quo jejunia tempore nobis
Eſuriem indicunt, totaſque adſiſtere luces
Impranſos, donec pronos in cærula currus
Sol invergit, & emerito nox ingruit orbi;
Seu qua luce redux ad vitæ lumina Chriſtus
Mœrentes ſocios, orbumque reviſet ovile.
Quid cum juſta reos damnante Antiſtite ſontes
Pœna premit, clauſique gemunt ad limina templi
Mœſta cohors, ſcelerum dum longa piacula ſolvunt,
Impoſitos Cilicum textus, ſetaſque rigentes
Tergemino nexu, & nodoſa cannabe cincti;
Dum rurſum admiſſis ſacra ad communia Præſul
Defletam exemit perfecto tempore labem
Supplicibus, cunctaque animos a ſorde piavit?
Hinc diſces, quo more oleum mortalibus ægris
Ante parat; ſeu forte aliquis natalibus undis
Luſtrandus primis ſiſtit ſe ad limina templi;
Seu jam tinctus aquis, interque adſcriptus amicos
Chriſtianum cætus firmari ad cuncta rogabit
Dura fidem, ſacri chromatis unguine frontem,
Et ſigno crucis inſcriptus. Poſt agmina Præſul
Longa Sacerdotum, magnis conventibus actis
Cogit, & officii cunctos præſcripta tuendi.
Multa monens, iterumque iterumque hortatibus ambit,
Aut ceſſatores urgens ad penſa miniſtros,
Ignavoſque docens. Sed jam quo crimina ritu,
Puniríque reos leges ſanxere ſacrorum,
Perlege; ſive malos ſacris communibus arcent,
Officiique vices certis ceſſare diebus
Præcipiunt, & Myſta gradu periturus ab alto
Dejicitur, ſacrique gerens inſignia cultus,
Paulatim ereptas veſtes, ac tegmina membris
Exuit infelix, tota & traducitur urbe.
Cætera quid memorem, cum Præſul ovilia primum
Et populos (ſi cura recens commiſſa repoſcet)
Lætus adit, primos Cleri excepturus honores.
Seu cum Romulea longe legatur ab urbe
Purpurea de gente aliquis, populoſque remotas,
Quos procul innumeris circumerrat flexibus ingens
Sequana, Pariſiaſque ſubit ſolennibus arces
Auſpiciis: vel quos diti Tagus ambit arena,
Viſtulave, & longis tendit qua Sarmata campis:
Aut ubi rex fluviorum haud uno nomine notus.
Iſter in Arctoum præceps evolvitur æquor
Regna per & Latio fidos ſub Præſule fines,
Queis non relligio fallax, promptumque novandi
Ingenium ritus animis excuſſit avorum.
Hinc & ſcire licet, Reges cum templa ſubibunt,
Imperiique potens ſe magnam Auguſtus ad urbem
Siſtet ovans, prope Theutonico comitante Senatu:
Aut Proceres, aut magnanimo de ſanguine Regum
Femina pilentis Divorum in mollibus ædes
Accedet venerans, quantos ſacer ordo paratus
Molitur, qualique præit ſolennia pompa
Obvius Antiſtes cœtu ſtipante ſuorum.
Vade liber, nunquam ſimili procedere cultu
Ante datum: te cinnabari minioque rubentem
Latius, & leges ornat Rubrica ſacratas;
Exigua tu magnarum compendia rerum
Mole capis, quali nunquam retro ante vel uſu,
Vel ſtudio, ſupraque notis inſcripta legendi
Præſcribit vox quæque modum, quem longa tenorem
Exigit, atque brevis celeri ſe ſyllaba flatu
Proripit accelerans, ſe ſubducitque legenti.
At te quis meritum curis pro talibus ornet
Laudibus, aut dignos nam quæ tibi gratia plauſus
Rite ferat, cujus ſtudiis ingentibus olim
Ordo Sacerdotum mores inſiſtit avitos
Sanctius, & cunctis orandi penſa diebus
Noſter inoffenſo decurrit tramite Clerus?
Nunc & Pontifices curis inſignibus ipſos
Obſtrinxiſſe juvat, quorum ſolennia ſacra,
Auſpice te, retractat opus, propriaſque Tiara,
Te curante, vices cultu meliore tuentur.

INDEX
PRIMAE PARTIS.

DE Confirmandis. Pag. 1.
De Ordinibus conferendis. 5.
De Clericis faciendis. 10.
De Minoribus Ordinibus. 14.
De Ordinatione Oſtiariorum. Ibid. & ſeq.
De Ordinatione Lectorum. 16.
De Ordinatione Exorciſtarum. 18.
De Ordinatione Acolytorum. 20.
De Sacris Ordinibus in genere. 22.
De Ordinatione Subdiaconi. Ibid. & ſeq.
De Ordinatione Diaconi. 29.
De Ordinatione Preſbyteri. 39.
De conſecratione Electi in Epiſcopum. 55.
Forma juramenti. 58.
Examen. 60.
De Pallio. 86.
Forma juramenti. Ibid. & ſeq.
Dies quibus Pallio uti poteſt Patriarcha, ſive Archiepiſcopus. 89.
De Benedictione Abbatis. Ibid. & ſeq.
De Benedictione Abbatis authoritate Apoſtolica. 97.
De Benedictione Abbatis authoritate Ordinarii. 122.
De Benedictione Abbatiſſæ. 125.
De Benedictione, & Conſecratione Virginum. 137.
Anathema contra moleſtantes bona Monialium, vel eas ad malum inducentes. 161.
De Benedictione, & Coronatione Regis. 165.
De Benedictione, & Coronatione Reginæ. 180.
De Benedictione, & Coronatione Reginæ ſolius. 189.
De Benedictione, & Coronatione Reginæ, ut Regni Dominæ. 190.
De Benedictione, & Coronatione Regis in conſortem Electi. 203.
De Benedictione novi Militis. 204.
De creatione Militis Regularis. 207.

PONTIFICALIS
PARS PRIMA.

DE CONFIRMANDIS.

PONTIFEX infantes, pueros, vel alios ſacri baptiſmatis undâ perfuſos cõfirmare volens, paratus ſupra rochetum, vel, ſi ſit religioſus, ſupra ſuperpelliceum, amictu, ſtola, pluviali albi coloris, & mitrâ, accedit ad faldiſtorium ante medium altaris, aut in alio convenienti loco ſibi paratum; & in eo ſedens, renibus altari, & facie populo verſis, baculum paſtoralem in ſiniſtra tenens, populum coram ſe ſtantem admonet, quòd nullus alius, niſi ſolus Epiſcopus, Confirmationis ordinarius miniſter eſt. Nullus cõfirmatus debet reconfirmari.

Nullus, qui non ſit confirmatus, poteſt eſſe in confirmatione patrinus, nec pater, aut mater; maritus, aut uxor.

Nullus excommunicatus, interdictus, vel gravioribus facinoribus alligatus, aut Chriſtianæ fidei rudimentis non edoctus, ingerat ſe ad percipiendum hoc Sacramentum, vel ad tenendum confirmandum.

Adulti deberent priùs peccata confiteri, & poſtea confirmari; vel

Digitized by Google

ſaltèm de mortalibus, ſi in ea inciderint, conterantur.

Hoc Sacramento contrahitur ſpiritualis cognatio, impediens matrimonium contrahendum, & dirimens jam contractum; quæ cognatio confirmantem, & confirmatum, illiuſque patrem, & matrem, ac tenentem non egreditur.

Nullus præſentet niſi unum, aut duos; non plures, niſi aliter neceſſitas ſuadeat, arbitrio Epiſcopi.

Confirmâdi, deberent eſſe jejuni

Confirmato debet ligari frons & ſic manere quouſque Chriſma deſiccetur, vel extergatur.

Proinde, unuſquiſque confirmandus portet lineam vittam mundam, cum qua ligetur caput.

Nullus confirmatus diſcedat, niſi benedictione accepta, quam Pontifex poſt omnium confirmationem dabit.

Infantes per patrinos ante Pontificem confirmare volentem teneantur in brachiis dextris. Adulti verò, ſeu alii majores ponant pedem ſuum ſuper pedem dextrum patrini ſui. Et ideo, neque maſculi fœminis patrini, neque fœminæ maſculis matrinæ eſſe deberent.

Quibus per ordinem ante Pontificem diſpoſitis, Pontifex ſedens lavat manus, deinde depoſitâ mitrâ ſurgit, & ſtans verſa facie ad confirmandos, junctis ante pectus manibus, confirmandis genua flectentibus, & manus ante pectus junctas tenentibus dicit:

SPíritus ſanctus ſupervéniat in vos, & virtus Altíſſimi cuſtódiat, vos à peccátis.

℟. Amen. Deinde ſignans ſe manu dextra à fronte ad pectus ſigno crucis, dicit:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Tunc extenſis versùs confirmandos manibus, dicit:

Orêmus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui regenerâre dignâtus es hos fámulos tuos ex aqua, & Spíritu ſancto; quique dediſti eis remiſſiônem ómnium peccatôrum; emítte in eos ſeptifórmem Spíritum tuum ſanctum paráclitum de cœlis. ℟. Amẽ.

Spíritum ſapiéntiæ, & intéllectus. ℟. Amen.

Spíritum conſílii, & fortitúdinis. ℟. Amen.

Spíritum ſciéntiæ, & pietâtis. ℟. Amen.

Adímple eos ſpíritu timôris tui, & conſigna eos ſigno cru✠cis Chriſti, in vitam propitiâtus ætérnam. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Pontifex ſedens ſuper faldiſtorium

prædictum, vel etiam, ſi multitudo confirmandorum id exegerit, diſpoſitis illis per ordinem ſuper gradus presbyterii, vel alibi, Pontifex ſtans cum mitra, illos confirmat per ordinem genuflexos, & uno ordine confirmato, illi ſurgunt, & alii genuflectunt, & confirmantur, & ſic uſque in finem. Et Pontifex inquirit ſigillatim de nomine cujuslibet confirmandi, ſibi per patrinum, vel matrinam flexis genibus præſentati, & ſummitate pollicis dextræ manus Chriſmate intincta, dicit:
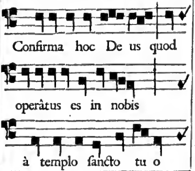
N. Signo te ſigno cru✠cis: quod dum dicit, producit pollice ſignum

crucis in frontem illius; deinde proſequitur:

Et confirmo te Chríſmate ſalûtis. In nómine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spíritus ✠ſancti. ℟. Amen.

Deinde leviter eum in maxilla cædit, dicens: **Pax tecum.** Omnibus confirmatis, Pontifex tergit cum mica panis, & lavat pollicem, & manus ſuper pelvim. Deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piſcinam ſacrarii. Interim dum lavat manus, cantatur ſequens Antiphona, vel legitur à Miniſtris, quod etiam in ſimilibus ſervari debet.

quod eſt in Jeruſalem.

℣. Glória Patri. Evovae.
℟. Sicut erat.

Deinde repetitur Antiphona,
Confirma hoc Deus.

Quâ repetitâ, Pontifex depoſitâ mitrâ ſurgit, & ſtans verſus ad altare, junctis ante pectus manibus, dicit:

℣. Oſténde nobis Dómine miſericórdiam tuam.
℟. Et ſalutâre tuum da nobis.
℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Deinde junctis adhuc ante pectus manibus, & ómnibus confirmatis devotè genua flectentibus, dicit:

Orêmus.

Deus, qui Apóſtolis tuis ſanctum dedíſti Spíritum, & per eos, eorúmque ſucceſſôres, cæteris fidélibus tradéndum eſſe voluíſti; réſpice propítius ad humilitâtis noſtræ famulâtum; & præſta, ut eôrum corda, quorum frontes ſacro Chríſmate delinívimus, & ſigno ſanctæ crucis ſignávimus, idem Spíritus ſanctus in eis ſupervéniens, templum glóriæ ſuæ dignánter inhabitándo perficiat. Qui cum Patre, & eôdem Spíritu ſancto vivis, & regnas Deus, in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde dicit:

Ecce ſic benedicêtur omnis homo, qui timet Dóminum.

Et vertens ſe ad confirmatos, faciens ſuper eos ſignum crucis, dicit:

Bene✠dicat vos Dóminus ex Sion, ut videâtis bona Jeruſálem ómnibus diêbus vitæ veſtræ, & habeâtis vitam ætérnam. ℟. Amen.

Expedita itaque Confirmatione, Pontifex ſedens, acceptâ mitrâ, patrinis, & matrinis annuntiat, quòd inſtruant filios ſuos bonis moribus, quòd fugiant mala, & faciant bona, & doceant eos Credo in Deum, & Pater noſter, & Ave María. Quoniam ad hoc ſunt obligati.

Hoc Sacramentum poteſt conferri minùs ſolemniter quocunque die, hora, & loco, ex cauſa ad arbitrium Epiſcopi.

DE ORDINIBUS CONFERENDIS.

Q Uando Epiſcopus ordinationem facere diſpoſuerit, omnes, qui ad ſacrum miniſterium accedere voluerint, feria quarta ante ipſam ordinationem, vel quando Epiſcopo videbitur, ad civitatem evocentur. Epiſcopus autem Sacerdotibus, & aliis prudentibus viris, peritis divinæ legis, ac in Eccleſiaſticis functionibus exercitatis, ſibi aſcitis, ordinandorum genus, perſonam, ætatem, inſtitutionem, mores, doctrinam, & fidem diligenter inveſtiget, & examinet.

Nullus ad Subdiaconatus Ordinem ante vigeſimum ſecundum, ad Diaconatus ante vigeſimum tertium, ad Presbyteratus ante vigeſimum quintum ætatis ſuæ annum promoveatur. Sciant tamen Epiſcopi non ſingulos, in ea ætate conſtitutos, debere ad hos Ordines aſſumi, ſed dignos dumtaxat, & quorum probata vita ſenectus ſit. Regulares quoque, nec in minori ætate, nec ſinè diligenti Epiſcopi examine ordinentur.

Primâ Tonſurâ non initientur, qui Sacramentum Confirmationis non ſuſceperint; & fidei rudimenta edocti non fuerint; quique legere, & ſcribere neſciant, & de quibus probabilis conjectura non ſit, eos non ſæcularis judicii fugiendi fraude, ſed ut Deo fidelem cultum præſtent, hoc vitæ genus elegiſſe.

Ad minores Ordines promovendi bonum à Parocho, & à Magiſtro ſcholæ, in qua educantur, teſtimonium habeant. Hi vero, qui ad ſingulos majores erunt aſſumendi, per menſem ante ordinationem Epiſcopum adeant, qui Parocho, aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, ut nominibus, ac deſiderio eorum, qui volent promoveri, publicè in Eccleſia propoſitis, de ipſorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis diligenter inquirat, & literas teſtimoniales, ipſam inquiſitionem factam continentes, ad ipſum Epiſcopum quamprimum tranſmittat.

. Minores Ordines iis, qui ſaltèm Latinam linguam intelligant, per temporum interſtitia, niſi aliud Epiſcopo magis expedire videretur, conferantur; ut eo accuratiùs, quantum ſit hujus diſciplinæ pondus, poſſint edoceri; ac in unoquoque munere, juxta præſcriptum Epiſcopi, ſe exerceant; idque in ea, cui aſcripti erunt, Eccleſia; (niſi forte ex cauſa ſtudiorum abſint) atque ita de gradu in gradum aſcendant; ut in eis cum ætate, vitæ meritum, & doctrina major accreſcat. Quod, & bonorum morum exemplum, & aſſiduum in Eccleſia miniſterium, atque major erga Presbyteros, & ſuperiores Ordines reverentia, & crebrior quàm antea, corporis Chriſti Communio maximè comprobabunt. Cumq; hinc ad altiores gradus, & ſacratiſſima myſteria ſit ingreſſus; nemo iis initietur, quem non ſcientiæ ſpes majoribus Ordinibus dignum oſtendat. Hi vero non niſi poſt annum à ſuſceptione poſtremi gradus minorum Ordinum, ad ſacros Ordines promoveantur: niſi neceſſitas, aut Eccleſiæ utilitas, judicio Epiſcopi, aliud expoſcat.

Subdiaconi, & Diaconi ordinentur, habentes bonum teſtimonium, & in minoribus Ordinibus jam probati, ac literis, & iis, quæ ad Ordinem exercendum pertinent, inſtructi. Qui ſperent, Deo auctore, ſe continere poſſe; Eccleſiis, quibus aſcribentur, inſerviant; ſciantque maxime decere, ſi ſaltem diebus Dominicis, & ſolemnibus, cùm altari miniſtraverint, ſacram Communionem perceperint. Promoti ad ſacrum Subdiaconatus Ordinem, ſi per annum ſaltèm in eo non ſint verſati, ad altiorem gradum, [niſi aliud Epiſcopo videatur] aſcendere non permittantur. Duo ſacri Ordines non eodem die, etiam Regularibus, conferantur.

Qui piè, & fideliter in miniſteriis anteactis ſe geſſerint, & ad Presbyteratus Ordinem aſſumuntur, bonum habeant teſtimonium; & hi ſint, qui non modò in Diaconatu ad minus annum integrum, niſi ob Eccleſiæ utilitatem, ac neceſſitatem, aliud Epiſcopo videretur, miniſtraverint; ſed etiam ad populum docendum ea, quæ ſcire omnibus neceſſarium eſt ad ſalutem, ac adminiſtranda Sa-

cramenta, diligenti examine præcedente, idonei comprobentur; atque ita pietate, & caſtis moribus conſpicui, ut præclarum bonorum operum exemplum, & vitæ monita ab eis poſſint expectari.

Illegitimi ſinè diſpenſatione Apoſtolica, ad ſacros Ordines promoveri non poſſunt, ad minores tamen poſſunt ex diſpenſatione ſui Epiſcopi ordinari: neque etiam furioſi, amentes, ſervi, homicidæ, irregulares, inſigni corporis vitio deformes, aut manci ordinari poſſunt.

Examinentur de Ordine, in quo ſunt conſtituti, & quando, & à quo illum receperunt.

Clericus ſæcularis, quamvis aliàs ſit idoneus moribus, ſcientia, & ætate, ad ſacros Ordines non promoveatur, niſi priùs legitimè conſtet, eum beneficium Eccleſiaſticum, quod ſibi ad victum honeſtè ſufficiat, pacificè poſſidere. Id verò beneficium reſignare non poſſit, niſi facta mentione, quòd ad illius beneficii titulum ſit promotus, neque ea reſignatio admittatur, niſi conſtito, quòd aliunde vivere commodè poſſit, & aliter facta reſignatio nulla ſit. Patrimonium verò, vel penſionem obtinentes ordinari poſthac non poſſint, niſi illi, quos Epiſcopus judicaverit aſſumendos pro neceſſitate, vel commoditate Eccleſiarum ſuarum, eo quoque priùs perſpecto, patrimonium illud, vel penſionem verè ab eis obtineri, taliaque eſſe, quæ eis ad vitam ſuſtentandam ſatis ſint, atque illa deinceps ſinè licentia Epiſcopi alienari, aut extingui, vel remitti nullatenus poſſint, donec beneficium Eccleſiaſticum ſufficiens ſint adepti: vel aliunde habeant, unde vivere poſſint.

Advertat diligenter Pontifex, cùm Ordines confert, ne in expreſſione formarum, vel collatione inſtrumentorum ipſorum Ordinum deficiat; frequenter Pontificale reſpiciat, & maturè procedat. Moneat ordinandos, quòd inſtrumenta, in quorum traditione character imprimitur, tangant. Secretas moroſè dicat, ut ordinati ad ſecerdotium poſſint illas cum eo dicere, debent enim ex conſuetudine concelebrare, & etiam verba conſecrationis proferre.

Tempora ordinationum ſunt: Sabbata in omnibus quatuor temporibus. Sabbatum ante Dominicam de Paſſione, & Sabbatum ſanctum.

Clericatus, ſeu prima Tonſura, quocumque die, hora, & loco, conferri poteſt.

Minores verò Ordines poſſunt dari ſingulis Dominicis, & feſtivis diebus duplicibus ubicumque, in manè tamen.

Ordinandi omnes debent in Eccleſia ſe præſentare, cum tonſura, habitu, & paramentis Ordini ſuo convenientibus, & candelis in manu accenſis. Et cùm à Notario Epiſcopi nominati fuerint, reſpondeant Adſum.

ſum. & accedant ad locum ordinationis, ſecundùm ordinem deſcriptionis.

Advertat quoque Pontifex, quòd ſi unus tantùm ſit, per eum ad quemcumque Ordinem promovendus, illum admoneat, & alloquatur, non in plurali, ut textus dicit, ſed in ſingulari.

In Sabbatis quatuor temporum in quibus fiunt ordinationes generales, Tonſuræ fieri debent poſt K**yrie eleiſon**. Deinde, dictâ prima lectione, ordinantur Oſtiarii. Poſt ſecundam lectionem, Lectores. Poſt tertiam, Exorciſtæ. Poſt quartam, Acolythi. Poſt quintam, Subdiaconi. Finitâ Epiſtolâ, Diaconi. Et demum ante ultimum verſum Tractus, vel infra Octavam Pentecoſtes, ante ultimum verſum Sequentiæ ordinantur Presbyteri.

Si ordinationes fiant in Sabbato ante Dominicam de Paſſione, quia unica tantùm dicitur lectio, Tonſuræ debent fieri immediatè poſt Introitum. Omnes minores Ordines, poſt K**yrie eleiſon**. Subdiaconi immediate poſt Collectam. Diaconi poſt Epiſtolam. Presbyteri ante ultimum verſum Tractus.

Idem ſervari poteſt, quandocumq; dantur Ordines ſacri extra tempora, ex diſpenſatione Apoſtolica. Quod ſi fiat inter Paſcha, & Pentecoſten Presbyteri ordinantur ante ultimum ℣. Si inter Pentecoſten, & Septuageſimam, ordinantur ante ℣. **Allelúja.**

Et antequam ad collationem Ordinum procedatur, legitur mandatum Apoſtolicum, ſive ſupplicatio, cujus vigore Pontifici facultas conceditur ordinandi; quibus lectis, dicit Pontifex. **Deo grátias.** Et ad ordinationem procedit.

Si verò Sabbato ſancto ordinationes fiant, officium incipitur à prima prophetia, & continuatur, prout in ordinario, uſque ad Litanias incluſivè, in quibus, dicto, **Ut ómnibus fidélibus, &c.** ſurgit ab accubitu Pontifex, & converſus ad ordinandos, eos benedicit, prout poſt Litanias infra ponitur. Deinde perficiuntur Litaniæ, & Pontifex facit Confeſſionem, & dicto K **yrie eléiſon** pro Miſſa, ordinat ad primam Tonſuram. Tum dicit G **lória in excélſis Deo, &c.** quo dicto, ordinat ad quatuor minores Ordines. Deinde dicit orationem ordinariam, cum alia pro ordinandis; quibus dictis, ordinat ad Subdiaconatum. Tum dicitur Epiſtola, & ea dicta, ordinat Diaconos. Dicitur diende **Allelúja,** cum ſuo verſu, & prima pars Tractus, quibus dictis, ordinat Presbyteros, poſt quorum ordinationem dicitur verſus Tractus, Euangelium, & alia, prout in ordinario.

Quando autem Pontifex extra Miſſarum ſolemnia eſt promoturus aliquos ad primam Tonſuram, vel ad quatuor minores Ordines, ſufficit quod habeat ſtolam ſupra rochetum, vel ſupra ſuperpelliceum [ſi

ſit religioſus] & mitram ſimplicem. Cùm autem eſt celebraturus pro ſacris Ordinibus conferendis, habere debet ſandalia, & omnia paramenta Pontificalia, & dicere Pſalmum **Quàm dilécta, &c.**

Ordinationes ſacrorum Ordinum, ſtatutis à jure temporibus, ac in Cathedrali Eccleſia, vocatis, præſentibuſque ad id Eccleſiæ Canonicis, publicè celebrentur. Si autem in alio diœceſis loco, præſente Clero loci, dignior, quantum fieri poterit, Eccleſia ſemper adeatur.

Cùm igitur ordinationes faciendæ ſunt, per Sacriſtam, ſeu alium, ad quem ſpectat, præparantur omnia, quæ neceſſaria ſunt pro Miſſa Pontificali. Et demum, cùm tempus ordinationis inſtat, hora competenti, Pontifex cappâ magnâ indutus, Capellano illam poſt eum deferente, venit ad Eccleſiam, ubi ordinationes fieri debent, & accedens ante altare, genuflexus ibidem aliquamdiu orat. Deinde vadit ad ſedem, ubi paramenta capere conſuevit; vel, ſi non ſit in Eccleſia ſua, ad faldiſtorium, ad cornu Epiſtolæ ſibi paratum, ubi ſedens accipit omnia paramenta Pontificalia coloris tempori convenientis, & mitram ſimplicem, dicens Pſalmum, **Quàm dilécta.**

Pontifex ſic paratus, baculum paſtoralem in ſiniſtra tenens, accedit ad gradus altaris, ubi depoſitis baculo, & mitrâ, factâ altari reverentiâ cum profunda capitis inclinatione, facit cum miniſtris Confeſſionem. Interim cantatur à choro Introitus, & **Kyrie eléiſon.** Finita Confeſſione, Pontifex aſcendit ad altare, illud in medio oſculatur, & textum Euangelii ad ſiniſtram; incenſat altare more ſolito, reſumit mitram, & revertitur ad ſedem, ſeu ad faldiſtorium, ad cornu Epiſtolæ, ubi, depoſitâ mitrâ, & verſa facie ad altare, oblato ſibi per miniſtrum libro, ex eo legit Introitum, & **Kyrie eléiſon**; quibus dictis, ſedet cum mitra, donec perficiatur à choro ultimum **Kyrie eléiſon.** Quo finito, ſurgit Pontifex, & cum mitra ad faldiſtorium, ante medium altaris ſibi præparatum, accedit, & in illo ſedet, renibus altari verſis. Tum Archidiaconus vocat omnes ordinandos, dicens:

Accédant omnes, qui ordinándi ſunt. Quibus ante altare coram Pontifice genuflexis, & in modum coronæ diſpoſitis, Archidiaconus publicè interrogat omnes, ſi ſint aliqui, qui fortè non ſint confirmati; quia non debent ad ordinationem accedere, niſi priùs confirmentur. Et, ſi aliqui confirmandi erunt, tunc depoſitis Pontifex annulis, & chirothecis, lavat manus, reaſſumit annulos, & confirmat, prout habetur ſupra folio primo; vel ſi non erunt aliqui confirmandi, palàm interdicit per unum ex ſuis, ſub his verbis:

REverendiſſimus in Chriſto pater, & dóminus, dóminus N. Dei, & Apoſtólicæ ſedis grátia Epíſcopus N. ſub excommunicatiônis pœna præcipit, & mandat ómnibus, & ſingulis, pro ſuſcipiéndis Ordínibus hîc præſéntibus, ne quis forſan eòrum irregulàris, aut àliàs à jure, vel ab hómine excommunicâtus, interdíctus, ſuſpénſus, ſpúrius, infâmis, aut àliàs à jure prohíbitus, ſive ex aliéna diœcéſi oriúndus ſinè licéntia ſui Epiſcopi, aut non deſcríptus, examinâtus, approbâtus, & nominâtus, ullo pacto àudeat ad ſuſcipiéndos Ordines accédere. Et quòd nullus ex ordinátis diſcêdat, niſi Miſsâ finítâ, & benedictiône Pontíficis accépta.

Demum ad ordinationem procedat.

DE CLERICO FACIENDO.

Clericus fieri poteſt etiam extra Miſſarum ſolemnia, quocumque die, hora, & loco.
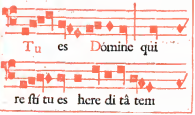
Pro clericis ordinandis, parentur forfices pro incidendis capillis, & bacile pro illis imponendis. Et quilibet ordinandorum habere debet ſuum ſuperpellíceum ſuper brachium ſiniſtrum, & candelam in manu dextra. Et vocantur omnes tonſurandi nominatim, & ſingillatim per notarium, & quilibet reſpondet: Adſum.
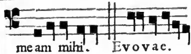
Quibus ante altare coram Pontifice in faldiſtorio cum mitra ſedente genuflexis, Pontifex ſurgit cum mitra, & dicit:

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.
℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.

ORêmus, fratres charíſſimi, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, pro his fámulis ſuis, qui ad deponéndum comas cápitum ſuórum pro ejus amôre feſtinant, ut donet eis Spíritum ſanctum, qui hábitû religiônis in eis in perpétuum consérvet, & à mundi impediménto, ac ſæculári deſidério corda eôrum deféndat; ut, ſicut immutántur in vúltibus, ita déxtera manus ejus virtûtis tribuat eis increménta, & ab omni cæcitâte ſpirituáli, & humána, óculos eôrum apériat, & lumen eis ætérnæ grátiæ concêdat. Qui vivit, & regnat cum Deo Patre in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

Poſt hæc, ſedente Pontifice, ſchola inchoat, & proſequitur Antiphonam, & Pſalmum.

Conſérva me Dómine, quóniam ſperávi in te: Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meôrum non eges.

Sánctis, qui ſunt in terra ejus, mirificâvit omnes voluntátes meas in eis.

Multíplicatæ ſunt infirmitátes eôrum: poſtea acceleráverunt.

Non congregábo conventícula eôrum de sánguinibus: nec memor ero nóminum eôrum per lábia mea.

Repetitur tota Antiphona.

Tu es Dómine:

Incepto Pſalmo, Pontifex cum forficibus incidit unicuique extremitates capillorum in quatuor locis; videlicet, in fronte, in occipitio, & ad utramque aurem, deinde in medio capitis aliquot crines capillorum, & in bacile deponit, & quilibet, cùm tondetur, dicit:

Dominus pars hæreditâtis meæ, & cálicis mei: tu es, qui reſtítues hæreditâtem meam mihi.
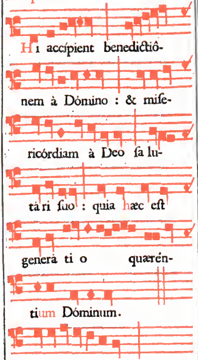
Omnibus tonſis, mitrâ depoſitâ, ſurgit Pontifex, & ſtans verſus ad illos, dicit: Orêmus.

Præſta, quæſumus omnípotens Deus, ut hi fámuli tui, quorum hódie comas cápitum pro amôre divíno deposúimus, in tua dilectiône perpétuo máneant; & eos ſinè mácula, in ſempitérnum cuſtódias. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Tunc ſchola inchoat, & proſequitur Antiphonam ſequentem. Qua

incepta, Pontifex ſedet cum mitra. Antiphona.

E v o v a e.

Domini eſt terra, & plenitûdo ejus: orbis terrârum, & univérſi, qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundâvit eum: & ſuper flúmina præparâvit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde, qui non accêpit in vano ánimam ſuã, nec jurâvit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiônem à Dómino: & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes veſtras; & elevámini portæ æternáles: & introîbit rex glóriæ.

Quis eſt iſte rex glóriæ? Dóminus fortis, & potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles: & introîbit rex glóriæ.

Quis eſt iſte rex glóriæ? Dóminus virtûtum ipſe eſt rex glóriæ.

Glória Patri, & Filio: & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Deinde repetitur tota Antiphona. Hi accípient, &c.

Qua finita, ſurgit ſinè mitra Pontifex, & ad altare converſus, dicit:

Orêmus. Et miniſtri dicunt.

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Et mox ad tonſos genuflexos verſus Pontifex, dicit.

Adéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & hos fámulos tuos bene✠dícere dignâre, quibus in tuo ſancto nómine hábitum ſacræ religiônis impónimus; ut, te largiénte, & devóti in Eccléſia tua perſiſtere, & vitam percípere mereántur

æter-

æternam. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex ſedet cum mitra, & accipiens in manum ſuperpelliceum, dicit ſingulis:

INduat te Dóminus novum hóminem, qui ſecúndùm Deum creâtus eſt, in juſtitia, & ſanctitâte veritâtis.

Et mox imponit illud cuilibet repetendo, Induat te &c. immittens uſque ad ſcapulas, & immediate trahens, ſi unum tantùm ſit ſuperpelliceum; ſicque facit uſque ad ultimum, qui eo totaliter induitur; ſi veró quiſque ſuum ſuperpelliceum habeat, ſinguli totaliter induuntur. Quo expedito, ſinè mitra ſurgit Pontifex, & verſus ad illos dicit:

Orêmus.

OMnípotens ſempitérne Deus, propitiâre peccátis noſtris, & ab omni ſervitûte ſæculâris hábitus hos fâmulos tuos emûnda; ut dum ignomíniam ſæculâris hábitus depónunt, tua ſemper in ævum grátia perfruántur: ut, ſicut ſimilitúdinem corónæ tuæ eos geſtâre fácimus in capitibus, ſic tua virtûte hæreditâtem ſúbſequi mereántur ætérnam in córdibus. Qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivis, & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde ſedet cum mitra Pontifex, & alloquitur eos ſub his verbis:

FIlii charíſſimi, animadvértere debêtis, quòd hódie de foro Eccléſiæ facti eſtis, & privilègia clericália ſortiti eſtis. Cavête ígitur, ne propter culpas veſtras illa perdâtis; & hábitu honéſto, boniſque móri-

bus, atque opéribus Deo placêre ſtudeâtis. Quod ipſe vobis concêdat per Spiritum ſanctum ſuum. ℟. Am.

Tum, ſuggerente Archidiacono, ordinati redeunt ad loca ſua.

DE MINORIBUS ORDINIBUS.

Quatuor minores Ordines dari poſſunt extra Miſſarum ſolemnia, diebus Dominicis, & Feſtivis duplicibus; ſed in manè tantùm.

Ordinandi omnes ad quatuor minores Ordines eſſe debent ſuperpelliceis induti, cum candela in manu dextera.

DE ORDINATIONE OSTIARIORUM.

Pro Oſtiariis ordinandis parentur claves Eccleſiæ. Pontifex, Clericis ordinatis, ſurgit, & cum mitra ad ſedem, ſeu ad faldiſtorium, ad cornu Epiſtolæ, revertitur; ubi, depoſitâ mitrâ, & ad altare converſus, oblato ſibi libro, cantat primam Collectam, deinde ſedet; reaſſumit mitram, & cantatur prima Lectio. Interim accedunt duo Capellani, cum libro, & candela ante Pontificem, qui ſedens cum mitra, ex eo legit Lectionem ipſam. Quibus finitis, ſurgit Pontifex, & cum mitra ad faldiſtorium ante medium altaris ſibi præparatum proficiſcitur, & in illo ſedet renibus altari verſis. Archidiaconus vocat ordinandos, dicens:

Accédant, qui ordinándi ſunt, ad officium Oſtiariórum.

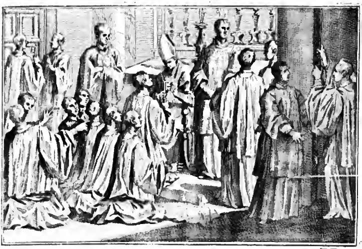
Et mox Notarius ſingulos nominatim vocat, & quilibet reſpondet: Adſum.

Omnibus in ſuperpelliceis cum candelis in manibus coram Pontifice genuflexis, Pontifex admonet illos, dicens:

Suſceptúri, filii charíſſimi, officiú Oſtiariórum, vidéte, quæ in domo Dei ágere debeâtis. Oſtiárium opórtet percútere cymbalum, & campânam; aperíre Eccléſiam, & ſacrárium; & librum aperîre ei, qui prædicat. Providête ígitur, ne per negligéntiam veſtram, illàrum rerum, quæ intrà Eccleſiam ſunt, áliquid depéreat; certíſque horis domum Dei aperiâtis fidélibus; & ſemper claudâtis infidélibus. Studête étiam, ut, ſicut materiâlibus clávibus Eccléſiam viſibilem aperítis, & claúditis; ſic, & inviſibilem Dei domum, corda ſcilicet fidélium, dictis, & exémplis veſtris claudâtis diábolo, & aperiâtis Deo; ut divína verba, quæ audíerint, corde retíneant, & ópere compleant; quod in vobis dóminus perficiat per miſericórdiam ſuam.

Hæ admonitiones non fiunt Cardinalibus, neque electis Epiſcopis.

Deinde Pontifex accipit, & tradit omnibus claves Eccleſiæ, quas ſucceſſivè manu dextera ſinguli tangant Pontifice dicente:

SIc ágite, quaſi redditúri Deo ratiónem pro iis rebus, quæ his clávibus recludúntur.

Poſt hæc Archidiaconus, ſive alius Archidiaconi vice fungens, ducit eos ad oſtium Eccleſiæ, & facit illos claudere, & aperire; tradit etiam eis funem campanarum, faciens eos campanas pulſare; deinde illos reducit ad Pontificem; quibus coram Pontifice genua flectentibus, ſtans cum mitra Pontifex verſus ad ipſos ordinatos, dicit:

DEum Patrem omnipoténtem, fratres chariſſimi, ſupplíciter deprecêmur, ut hos fámulos ſuos bene ✠ dicere dignêtur, quos in officium Oſtiariôrum elígere dignâtus eſt; ut ſit eis fideliſſima cura in domo Dei diêbus, ac nóctibus, ad diſtinctiônem certârum horârum, ad invocándum nomen Dómini, adjuvánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum eo vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, Per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Tum mitrâ depoſitâ, ſtans Pontifex, & converſus ad altare, dicit:

Orêmus. Et miniſtri ſubjungunt:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Et ſtatim verſus ad illos genuflexos, ſtans ſinè mitra, dicit:

DOmine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos in officium Oſtiariôrum, ut inter Jani-

tóres Ecclésiæ tuo páreant obſéquio, & inter eléctos tuos, partem tuæ mereántur habêre mercêdis. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus. Per ómnia ſæcula ſæculôrũ. ℟. Amen.

Poſt hæc ordinati, ſuggerente Archidiacono, redeunt ad loca ſua.

DE ORDINATIONE LECTORUM.

Pro Lectoribus ordinandis paretur liber lectionum.

OStiariis ordinatis, Pontifex, reaſſumptâ mitrâ, accedit ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtorium à parte Epiſtolæ. Interim cantatur primum Graduale, vel primum Allelúja, ſi ſit infra Octavam Pentecoſtes; & Pontifex ſedens cum mitra, oblato ſibi libro, & candela, legit dictum Graduale, vel Allel. Quibus dictis, ſurgit, depoſitâ mitrâ, & verſus ad altare cantat ſecundam Collectam. Tum ſedet, reaſſumptâ mitrâ, & cantatur ſecunda Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, & candela ante Pontificem, qui ſedens cum mitra ex eo legit Lectionem ipſam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad faldiſtorium ante medium altaris poſitum, ubi ſedet cum mitra, & Lectores vocantur per Archidiaconum, hoc modo:

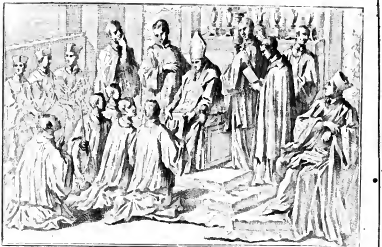
Accédant qui ordinándi ſunt ad officiũ Lectôrũ. Et mox nominantur per Notarium, ut ſupra dictum eſt,

Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens:

ELécti, filii charíſſimi, ut ſitis Lectóres in domo Dei noſtri, officium veſtrum agnóſcite, & implête. Potens eſt enim Deus, ut áugeat vobis grátiam perfectiônis ætérnæ. Lectôrem ſiquidem opórtet légere ea, quæ prædicat; & lectiónes cantâre; & benedícere panem, & omnes fructus novos. Studête ígitur verba Dei, vidélicet lectiónes ſacras diſtínctè, & apérte ad intelligéntiam, & ædificatiônem fidélium abſque omni mendácio falſitâtis proférre; ne véritas divinârum lectiônum incúria veſtra ad inſtructiônem audiéntium corrumpâtur. Quod autem ore légitis, corde credâtis, atque ópere compleâtis; quátenus auditóres veſtros, verbo páriter, & exémplo veſtro, docêre poſsîtis. Ideôque, dum légitis, in alto loco Eccleſiæ ſtetis, ut ab ómnibus audiámini, & videámini, figurántes poſitiône corporáli, vos in alto virtûtum gradu debêre converſári; quátenus cunctis, à quibus audímini, & vidèmini, cœléſtis vitæ formam præbeâtis; quod in vobis Deus ímpleat per grátiam ſuam.

Deinde Pontifex accipit, & tradit omnibus codicem de quo lecturi ſunt, quem manu dextera tangunt, dicens.

Acci-

Accípite, & eſtôte verbi Dei relatóres, habitúri, ſi fidéliter, & utíliter implevéritis officium veſtrum, partem cum iis, qui verbum Dei bene adminiſtravérunt ab inítio.

Quibus expeditis, & illis genuflexis, Pontifex ſtans cum mitra verſus ad eos, dicit:

Orêmus, fratres charíſſimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut ſuper hos fámulos ſuos, quos in Ordinem Lectôrum dignâtur aſſúmere, bene ✠ dictiônem ſuam cleménter effúndat, quátenus diſtínctè legant, quæ in Eccléſia Dei legénda ſunt, & eádem opéribus ímpleant. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium ſuum, qui cum eo vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, mitrâ depoſitâ, ſtans converſus ad altare, dicit:

Orêmus. Et miniſtri ſubjungunt. Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Deinde converſus ad ordinatos genuflexos, dicit ſinè mitra:

Domine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos in officium Lectôrum; ut aſſiduitâte lectiônum inſtrúcti ſint, atque ordináti; & agénda dicant, & dicta ópere ímpleant, ut in utrôque ſanctæ Eccléſiæ exémplo ſanctitâtis ſuæ cónſulant. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, Per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Poſtea, ſuggerente Archidiacono, redeunt ordinati ad loca ſua.

Digitized by Google

DE ORDINATIONE EXORCISTARUM.

Pro Exorciſtis ordinandis paretur liber exorciſmorum, cujus loco dari poteſt Pontificale, vel Miſſale.

LEctoribus ordinatis, Pontifex, reaſſumptâ mitrâ, accedit ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtorium, ad cornu Epiſtolæ, ubi ſedens cum mitra, oblato ſibi libro, & candela, legit ſecundum Graduale, vel ſecundum Allelúja, ſi ſit infra Octavam Pentecoſtes. Interim cantatur à choro ipſũ Graduale, vel Allelúja. Quo finito, ſurgit Pontifex, depoſitâ mitrâ, & verſus ad altare cantat tertiam Collectam. Tum ſedet, reaſſumptâ mitrâ, & cantatur tertia Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, & candelâ ante Pontificem, qui ex eo legit Lectionem ipſam. Quibus dictis, revertitur ad faldiſtorium ante altare, & ſedet cum mitra. Exorciſtæ verò vocantur per Archidiaconum modo conſueto, dicendo:

Accédant, qui ordinándi ſunt ad officium Exorciſtârum.

Et ipſi ſingulatim nominantur per Notarium, ut priùs dictum eſt. Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens:

ORdinándi, filii charíſſimi, in officium Exorciſtârum, debêtis nóſcere quid ſuſcípitis. Exorcíſtam étenim opórtet abjícere dæmones, & dícere pópulo, ut, qui non commúnicat, det locum; & aquam in miniſtério fúndere. Accípitis ítaque poteſtâtem imponéndi manum ſuper energúmenos: & per impoſitiônem mánuum veſtrârum, grátia Spíritus ſancti, & verbis exorcíſmi, pellúntur ſpíritus immúndi à corpóribus obſêſſis. Studête ígitur, ut ſicut à corpóribus aliôrum dæmones expellitis, ita à méntibus, & corpóribus veſtris omnem immundítiam, & nequítiam ejiciâtis; ne illis ſuccumbâtis, quos ab áliis, veſtro miniſtério, effugâtis. Diſcite per officium veſtrum vítiis imperâre; ne in móribus veſtris áliquid ſui júris inimîcus váleat vindicâre. Tunc étenim rectè in áliis dæmónibus imperábitis, cum priùs in vobis eôrum multímodam nequítiam ſuperâtis. Quod vobis Dóminus ágere concêdat per Spíritum ſuum ſanctum.

Poſt hæc Pontifex accipit, & tradit omnibus librum, in quo ſcripti ſunt exorciſmi: cujus loco tradi poteſt Pontificale, vel Miſſale, quem manu dextera tangunt, Pontifice dicente:

ACcípite, & commendâte memóriæ, & habête poteſtâtem imponéndi manus ſuper energúmenos, ſive baptizátos, ſive catechúmenos.

Poſtea verò, omnibus devotè genuflexis, Pontifex cum mitra ſtans, dicit:

DEum Patrem omnipoténtem, fratres charíſſimi, ſúpplices deprecêmur, ut hos fâmulos ſuos bene ✠ dícere dignêtur in officium Exorciſtârum; ut ſint ſpirituáles imperatóres, ad abjiciéndos dæmones de corpóribus obſéſſis, cũ omni nequítia eôrum multifórmi. Per unigénitum filium ſuum Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui cum eo vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Âmen.

Tum converſus ad altare, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus. Et miniſtri ſubjungunt:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Et mox converſus ad ordinatos genuflexos, dicit:

DOmine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignâre hos fâmulos tuos in officium Exorciſtârum; ut per impoſitiônem mánuum, & oris officium, poteſtâtem, & impérium hábeant ſpíritus immúndos coercéndi; ut probábiles ſint médici Eccléſiæ

tuæ, grátia curatiônum, virtutêque cœléſti confirmáti. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Poſt hæc, ſuggerente Archidiacono, redeunt ad loca ſua.

DE ORDINATIONE
ACOLYTHORUM.

Pro Acolythis ordinãdis parentur candelabrum cum cereo extincto, & urceolus vacuus pro vino, pro Sacramento;

Exorciſtis ordinatis, Pontifex, reaſſumptâ mitrâ, accedit ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtoriũ ad cornu Epiſtolæ, ubi ſedens cum mitra, oblato ſibi libro, & candelâ, legit tertium Graduale, vel Tertium **Allelúja.** ſi ſit infra octavam Pentecoſtes. Interim à choro cantatur ipſum Graduale, vel **Allelúja.** Quo finito, ſurgit Pontifex, depoſitâ mitrâ, & verſus ad altare cantat quartam Collectam. Tum ſedet, reaſſumptâ mitrâ, & cantatur quarta Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, & candela ante Pontificem, qui ex eo legit Lectionem ipſam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad faldiſtorium ante altare, ubi ſedet cum mitra. Acolythi verò vocantur per Archidiaconum:

Accédant, qui ordinándi ſunt ad officium Acolythôrum.

Et mox nominantur per notarium, ut ſupra. Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens:

Suſceptúri, filii chariſſimi, officium Acolythôrum, pensâte, quod ſuſcipitis. Acólythum étenim opórtet ceroferárium ferre; luminária Eccléſiæ accéndere: vinum, & aquam ad Euchariſtiam miniſtrâre. Studête ígitur ſuſcéptum officium dignè implère. Non enim Deo placère potéritis, ſi lucem Deo mánibus præferéntes, opéribus tenebrârum inſerviâtis, & per hoc áliis exémpla perfidiæ præbeâtis. Sed ſicut véritas dicit: Lúceat lux veſtra coram homínibus; ut vídeant ópera veſtra bona, & glorificent Patrem veſtrũ, qui in cœlis eſt. Et ſicut Apóſtolus Paulus ait: In médio natiônis pravæ, & pervérſæ, lucête ſicut luminária in mundo, verbum vitæ continéntes. Sint ergo lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris, ut filii lucis ſitis: Abjiciâtis ópera tenebrârum, & induâmini arma lucis. Erâtis enim aliquãdo ténebræ, nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambulâte. Quæ ſit verò iſta lux, quã tantópere incúlcat Apóſtolus, ipſe demónſtrat, ſubdens: Fructus enim lucis eſt, in omni juſtítia, & bonitâte, & veritâte. Eſtôte ígitur ſolíciti, in omni juſtítia, bonitâte, & veritâte,

ut

ut & vos, & álios, & Dei Eccléſiam illuminêtis. Tunc étenim in Dei ſacrificio dignè vinum ſuggerêtis, & aquam, ſi vos ipſi Deo ſacrificium, per caſtam vitam, & bona ópera, obláti fuéritis. Quod vobis Dóminus concêdat per miſericórdiam ſuã.

Poſt hæc Pontifex accipit, & tradit omnibus candelabrum cum candela extincta, quod ſucceſſivè manu dextera ſinguli tangant, Pontifice dicente:

Accípite ceroferárium, cum céreo, & ſciátis vos ad accendénda Eccléſiæ luminária mancipari, in nómine Dómini. ℟. Amen.

Tunc accipit, & tradit eis urceolum vacuum; quem ſimiliter tangere debent, dicens communiter omnibus:

Accípite urcéolum, ad ſuggeréndum vinum, & aquam in Euchariſtîam sánguinis Chriſti, in nómine Dómini. ℟. Amen.

Poſtea, eis genuflexis permanentibus, Pontifex ſtans cum mitra verſus ad eos, dicit:

Deum Patrem omnipoténtem, fratres chariſſimi, ſupplíciter deprecêmur, ut hos fámulos ſuos bene✠dícere dignêtur in órdine Acolythôrum; quátenus lumen viſíbile mánibus præferéntes, lumen quoque ſpirituâle móribus præbeant: adjuvánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum eo, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex ad altare ſe convertens, depoſitâ mitrâ, ſtans dicit: Orêmus. Et miniſtri: Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Et mox Pontífex converſus ad eoſdem genuflexos, dicit:

DOmine ſáncte, Pater omnípotens ætérne Deus, qui per Jeſū Chriſtum filium tuum Dóminū noſtrum, & Apóſtolos ejus, in hunc mundum lumen claritâtis tuæ miſiſti; quique, ut mortis noſtræ antíquum aboléres chirógraphum, glorioſiſſimæ illum crucis vexíllo affigi, ac sánguinem, & aquam ex látere illíus pro ſalûte géneris humáni efflúere voluiſti, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos in officium Acolythôrum; ut ad accendéndum lumen Eccléſiæ tuæ; & ad ſuggeréndum vinum, & aquam ad conficiéndum sánguinem Chriſti filii tui in offerénda Euchariſtia, ſanctis altáribus tuis fidéliter ſubminiſtrent. Accénde, Dómine, mentes eôrum, & corda, ad amôrem grátiæ tuæ, ut illumináti vultu ſplendôris tui fidéliter tibi in ſancta Eccléſia deſérviant. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

DOmine ſáncte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui ad Móyſen, & Aaron locûtus es, ut accenderéntur lucérnæ in tabernáculo teſtimónii, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos; ut ſint Acólythi in Eccléſia tua. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

OMnípotens, ſempitérne Deus, fons lucis, & orígo bonitâtis, qui per Jeſum Chriſtū filium tuum, lumen verum, mundum illumináſti, ejúſque paſſiônis myſtério redemíſti, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos, quos in officium Acolythôrum conſecrâmus, poſcéntes cleméntiam tuam, ut eôrum mentes, & lúmine ſciéntiæ illúſtres, & pietâtis tuæ rore írriges; ut ita accéptum miniſtérium, te auxiliánte, péragant, quáliter ad ætérnam remunerationem perveníre mereántur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt hæc, ſuggerente Archidiacono, ordinati redeunt ad loca ſua.

DE SACRIS ORDINIBUS
IN GENERE.

SAcri, & majóres Ordines ſunt, Subdiaconatus, Diaconatus; & Presbyteratus, ad quos ordinati omnes debent communicare, ideo parentur pro eorum numero hoſtiæ parvæ coſecrandæ.

DE ORDINATIONE
SUBDIACONI.

Pro ordinatione Subdiaconorum parentur Calix vacuus, cum Patena ſuperpoſita, Urceoli cum manutergio, & liber Epiſtolarum.

A Colythis ordinatis, Pontifex, reaſſumptâ mitrâ, accedit ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtorium ad cornu Epiſtolæ, ubi ſedens cum mitra, oblato ſibi libro, & candelâ, legit quartum Graduale, vel quartum Allelúja, ſi ſit infra octavam Pentecoſtès; interim á choro cantatur ipſū Graduale, vel Allelúja. Quo finito, ſurgit Pontifex, depoſitâ mitrâ, & verſus ad altare cantat quintam Collectam.

Tum ſedet, reaſſumptâ mitrâ, & cantatur quinta Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, & candelâ ante Pontificem, qui ex eo legit Lectionem ipſam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad ſedem ſuam, ante medium altaris; & Archidiaconus verſus ad ordinandos, dicit:

Accédant qui ordinándi ſunt Subdiáconi.

Et notarius unumquemque illorum vocat, dicens:

N. ad títulum Eccléſiæ N.

N. ad títulum patrimónii ſui.

Frater N. profeſſus órdinis N. ad títulum paupertâtis.

Et ſic de aliis: & quilibet vocatus dicit: Adſum.

Et accedit verſus Epiſcopum.

Debet autem quilibet ordinandorum in Subdiaconum indutus eſſe amictu, non tamen ſuper caput, alba, & cingulo; habere manipulū in manu ſiniſtra, tunicellam ſuper brachio ſiniſtro, & candelam in manu dextera.

Omnibus autem in Subdiaconos ordinandis competenti ſpatio coram Pontifice ſtantibus, Pontifex cum mitra ſedens admonet eos (niſi omnes ſint religioſi, quia tunc iſta admonitio omittitur) dicens:

Filii dilectíſſimi, ad ſacrum Subdiaconâtus Ordinem promovéndi, íterum, atque íterum conſiderâre debêtis atténtè, quod onus hódie ultro appétitis. Háctenus enim liberi eſtis, licétque vobis pro arbítrio ad ſæculária vota tranſire: quod ſi hunc Ordinem ſuſcepéritis, ámpliùs non licêbit à propóſito reſilire; ſed Deo, cui ſervîre, regnâre eſt, perpétuò famulári; & caſtitâtem, illo adjuvánte, ſervâre oportebit, atque in Eccléſiæ miniſtério ſemper eſſe mancipátos. Proinde, dum tempus eſt, cogitâte; &, ſi in ſáncto propóſito perſeverâre placet, in nómine Dómini, huc accédite.

Illis tunc accedentibus, & coram Pontifice genuflexis, Archidiaconus vocat cæteros ordinandos, dicens:

Accédant qui ordinándi ſunt Diáconi, & Presbyteri.

Quibus accedentibus, Archidiaconus ordinat eos, videlicet, Diaconandos paratos amictu, alba, cingulo, & manipulo, ſtolam in manu ſiniſtra, dalmaticam ſuper brachium ſiniſtrum,

niſtrum, & candelam in manu dextera tenentes, contra cornu Epiſtolæ altaris, faciebus altari verſis; & Presbyterandos paratos amictu, alba, cingulo, manipulo, ſtola in modum Diaconi, planetam ſuper brachium ſiniſtrum, mappulam albam manu ſiniſtra, & candelam dextera tenentes contra faciem Pontificis, ad medium altaris, faciebus ſimiliter altari verſis. Quibus ſic ordinatis, Pontifex, mitram in capite tenens, procumbit ſuper faldiſtorium in ſuperiori gradu ſive plano altaris paratum, & omnes ordinandi in locis ſuper tapetia proſternunt ſe; miniſtri verò, & alii aſtantes genuflectunt; & ſchola inchoat Litanias, choro reſpondente; vel ſi officium fiat ſinè cantu, Pontifex dicit, miniſtris, & Capellanis reſpondentibus.

Kyrie eléiſon.
Chriſte eléiſon.
Kyrie eléiſon.
Chriſte audi nos.
Chriſte exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerêre nobis.
Fili redémptor mundi Deus, Miſerêre nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerêre nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerêre nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, Ora.
Sancta Virgo Vírginum, Ora.
Sancte Míchael, Ora.
Sancte Gábriel, Ora.
Sancte Ráphael, Ora.
Omnes ſancti Angeli, & Archángeli, Orâte.
Omnes ſancti beatôrum ſpíritúum órdines, Orâte.
Sancte Joánnes Baptíſta, Ora.
Omnes ſancti Patriárchæ, & Prophétæ, Orâte.
Sancte Petre, Ora.
Sancte Paule, Ora.
Sancte Andrêa, Ora.
Sancte Jacôbe, Ora.
Sancte Joánnes, Ora.
Sancte Thoma, Ora.
Sancte Jacôbe, Ora.
Sancte Philíppe, Ora.
Sancte Bartholomæe, Ora.
Sancte Matthæe, Ora.
Sancte Simon, Ora.
Sancte Thaddæe, Ora.
Sancte Mathîa, Ora.
Sancte Bárnaba, Ora.
Sancte Luca, Ora.
Sancte Marce. Ora.
Omnes ſancti Apóſtoli, & Euangeliſtæ, Orâte.
Omnes ſancti diſcípuli Dñi, Orâte.
Omnes ſancti Innocéntes, Orâte.
Sancte Stéphane, Ora.
Sancte Laurénti, Ora.
Sancte Vincénti, Ora.
Sancti Fabiâne, & Sebaſtiâne, Orâte pro nobis.
Sancti Joánnes & Paule, Orâte.
Sancti Coſma, & Damiâne, Orâte.
Sancti Gerváſi, & Protáſi, Orâte.
Omnes ſancti Mártyres, Orâte.

Sancte Silvéſter, Ora.
Sancte Gregóri, Ora.
Sancte Ambróſi, Ora.
Sancte Auguſtíne, Ora.
Sancte Hierónyme, Ora.
Sancte Martîne, Ora.
Sancte Nicolâe, Ora.
Omnes ſancti Pontífices, & Confeſſóres, Orâte pro nobis.
Omnes ſancti Doctóres, Orâte.
Sancte Benedícte, Ora.
Sancte Antóni, Ora.
Sancte Bernárde, Ora.
Sancte Domínice, Ora.
Sancte Francíſce, Ora.
Omnes ſancti Sacerdótes, & Levítæ, Orâte pro nobis.
Omnes ſancti Mónachi, & Eremítæ, Orâte.
Sancta María Magdalêna, Ora.
Sancta Agatha, Ora.
Sancta Lúcia, Ora.
Sancta Agnes, Ora.
Sancta Cæcilia, Ora.
Sancta Catharîna, Ora.
Sancta Anaſtáſia, Ora.
Omnes ſanctæ Vírgines, & Víduæ, Orâte pro nobis.
Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius eſto, Parce nobis Dómine.
Propítius eſto, Exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, Líbera nos Dómine.
Ab ira tua, Líbera nos Dómine.
A ſubitánea, & improvíſa morte, Líbera nos Dómine.
Ab inſidiis diáboli, Líbera nos Dómine.
Ab ira, & odio, & omni mala voluntâte, Líbera nos Dómine.
A ſpíritu fornicatiônis, Líbera nos Dómine.
A fúlgure, & tempeſtâte, Líbera nos Dómine.
A morte perpétua, Líbera nos Dómine.
Per myſtérium ſanctæ incarnatiônis tuæ, Líbera nos Dómine.
Per advéntum tuum, Líbera nos Dómine.
Per nativitâtem tuam, Líbera nos Dómine.
Per baptíſmum, & ſanctum jejúniū tuum, Líbera nos Dómine.
Per crucem, & paſſiônem tuam, Líbera nos Dómine.
Per mortem, & ſepultûram tuam, Líbera nos Dómine.
Per ſanctam reſurrectiônem tuam, Líbera nos Dómine.
Per admirâbilem aſcenſiônem tuam, Líbera nos Dómine.
Per advéntum Spíritus ſancti paráclíti, Líbera nos Dómine.
In die judícii, Líbera nos Dómine.
Peccatóres, Te rogâmus audi nos.
Ut nobis parcas, Te rogâmus audi nos.
Ut nobis indúlgeas, Te rogâmus audi nos.
Ut ad veram pœnitêntiam nos perdúcere dignèris, Te rogâmus audi nos.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere,

& conſervâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Ut Domnum Apoſtólicum, & omnes Eccleſiáſticos órdines in ſancta religiône conſervâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Ut inimícos ſanctæ Ecclésiæ humiliâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Ut Régibus, & Príncipibus Chriſtiánis pacem, & veram concórdiam donâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Ut cuncto populo Chriſtiáno pacé, & unitâtem largíri dignêris. Te rogâmus audi nos.

Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortâre, & conſervâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas. Te rogâmus audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas, Te rogâmus audi nos.

Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquôrum, & benefactôrum noſtrôrum ab ætérna damnatiône erípias, Te rogâmus audi nos.

Ut fructus terræ dare, & conſervâre dignêris. Te rogâmus audi nos.

Ut ómnibus fidelibus defúnctis réquiem ætérnam donâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Hîc datur benedictio, ſanctificatio, & conſecratio per Pontificem rebus conſecrandis, ut infra in locis propriis dicetur.

Ut nos exaudîre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Fili Dei, Te rogâmus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mundi, Parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mundi. Exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mundi, Miſerêre nobis.

Chriſte audi nos.

Chriſte exáudi nos.

Kyrie eléiſon.

Chriſte eléiſon.

Kyrie eléiſon.

Poſtquam autem dictum fúerit in Litaniis:

Ut ómnibus fidélibus defúnctis &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Surgit Pontifex cum mitra ab accubitu, & ſe ad ordinandos vertens, & baculum paſtoralem in ſiniſtra manu tenens, ordinandis proſtratis manentibus, dicit.

Ut hos eléctos bene ✠ dícere dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Secundò dicit:

Ut hos eléctos bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Tertiò dicit:

Ut hos eléctos bene ✠ dícere, ſancti ✠ ficâre, & conſe ✠ crâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Tum iterum ſuper faldiſtorium

pro-

procumbit, ſchola perficiente Litanias, Ut nos exaudire digneris, uſque ad finem. Quibus finitis, Pontifex ſurgens cum mitra ſedet ſuper faldiſtorium ante medium altaris, & Archidiaconus dicit alta voce:

Recédant in partem, qui ordinándi ſunt Diáconi, & Presbyteri.

Quibus ad aliquem locum idoneum, unde Pontificem celebrantem videre poſſint, tranſeuntibus, ad ordinationem Subdiaconorum proceditur. Illis itaque coram Pontifice, per ordinem, in modũ coronæ, genuflexis, Pontifex admonet eos dicens:

Adeptúri, filii dilectiſſimi, officium Subdiaconâtus ſédulò atténdite, quale miniſtérium vobis tráditur. Subdiáconum enim opórtet aquam ad miniſtérium altâris præparâre; Diácono miniſtrâre; pallas altâris, & corporália ablúere; Cálicem, & Patênam in uſum ſacrificii eîdem offérre. Oblatiónes, quæ véniunt in altâre, panes propoſitiônis vocántur: de ipſis oblatiónibus tantum debet in altâre poni, quantum pópulo poſſit ſufficere, ne áliquid pútridum in ſacrário remáneat. Pallæ, quæ ſunt in ſubſtratório altâris, in álio vaſe debent lavári, & in álio corporáles pallæ. Ubi autem corporáles pallæ lotæ fúerint, nullum áliud lintcâmem debet lavári, ipſaque lotiônis aqua in baptiſtérium debet vergi. Studête ítaque, ut iſta viſibília miniſtéria, quæ díximus nítidè, & diligentíſſime cōpléntes, inviſibília horum exémplo perficiâtis. Altâre quidem ſanctæ Ecclésiæ, ipſe eſt Chriſtus, teſte Joánne, qui in Apocalypſi ſua, altâre áureum ſe vidiſſe pérhibet ſtare ante thronum, in quo, & per quem, oblatiónes fidélium Deo Patri conſecrántur. Cujus altâris pallæ, & corporália ſunt membra Chriſti, ſcilicet fidéles Dei, quibus Dóminus, quaſi veſtiméntis pretióſis, circúmdatur, ut ait Pſalmiſta, Dóminus regnâvit, decôrem indûtus eſt. Beâtus quoque Joánnes in Apocalypſi vidit filium hóminis præcinctum zona áurea, id eſt, ſanctôrum catérva. Si ítaque humána fragilitâte contíngat in áliquo fidéles maculári, præbénda eſt à nobis aqua cœléſtis doctrínæ, qua purificáti, ad ornaméntum altâris, & cultum divíni ſacrificii rédeant. Eſtôte ergo tales, qui ſacrificiis divínis, & Ecclésiæ Dei, hoc eſt, córpori Chriſti dignè ſervîre valeâtis, in vera, & Cathólica fide fundáti, quóniam, ut ait Apóſtolus, Omne quod non eſt ex fide, peccâtum eſt, ſchiſmáticum eſt, & extra unitâtem Ecclésiæ eſt. Et ídeo, ſi uſque nunc fuiſtis tardi ad Ecclésiam, ámodo debêtis eſſe aſsídui. Si uſque nunc ſomnolénti, ámodo vígiles. Si uſque nunc ebrióſi, ámodo ſóbrii. Si uſque nunc inhonéſti, ámodo caſti. Quod ipſe vobis præſtâre dignêtur, qui vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum. ℟ Amen.

Deinde Pontifex accipit, & tradit omnibus Calicem vacuum, cum Patena vacua ſuperpoſita, quem ſucceſſivè manu dextera ſinguli tangunt, Pontifice dicente:

VIdête cujus miniſtérium vobis tráditur: ídeo vos admóneo, ut ita vos exhibeâtis, ut Deo placêre poſsîtis.

Et Archidiaconus accipit, & tradit eis urceolos cum vino, & aqua, ac bacile cum manutergio, quæ omnia ſimiliter tangere debent.

Poſtea ſurgit Pontifex, & verſus ad populum ſtans cum mitra, dicit:

ORêmus Deum, ac Dñm noſtrum, fratres chariſſimi, ſuper hos ſervos ſuos, quos ad Subdiaconâtus officiũ vocâre dignâtus eſt, infúndat bene✠dictiônem ſuam, & grátiam; ut in conſpéctu ejus fidéliter ſerviéntes, prædeſtinâta ſánctis præmia conſequântur, adjuvánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum eo vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſáncti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum depoſitâ mitrâ, converſus ad altare Pontifex, dicit:

O rêmus. Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Ex mox Pontifex verſus ad ordinandos genuflexos, dicit ſine mitrâ:

DOmine ſáncte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene✠dícere dignâre hos fámulos tuos, quos ad Subdiaconâtus officium elígere dignâtus es; ut eos in ſacrário tuo ſáncto ſtrénuos, ſolicitóſque cœléſtis

militiæ inſtituas excubitóres, ſanctíſque altáribus tuis fidéliter ſubminíſtrent, & requiéſcat ſuper eos ſpíritus ſapiéntiæ, & intelléctus; ſpíritus cōſílii, & fortitúdinis; ſpíritus ſciéntiæ, & pietâtis; répleas eos ſpíritu timôris tui; & eos in miniſtério divíno confirmes, ut obediéntes facto, ac dicto paréntes, tuam grâtiam conſequántur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Tum Pontifex ſedens, acceptâ mitrâ, amictum, qui in collo ordinandorum jacet, imponit ſuper caput ſingulis, dicens:

Accipe amictum, per quem deſignâtur caſtigátio vocis. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti.

℟. Amen.

Tum immittit manipulum in ſiniſtrum brachium cuilibet, dicens:

Accipe manípulum, per quem deſignántur fructus bonôrum óperum. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti.

℟. Amen.

Poſt hæc induit quemlibet túnica, & ſi tantùm unica ſit, immittit illam cuilibet ſolùm uſque ad ſcapulas, ac retrahens poſtremum totaliter induit, dicens cuilibet:

Tunica jucunditâtis, & indumento lætítiæ índuat te Dóminus. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Poſtea accipit, & tradit omnibus librum Epiſtolarum, manu dextera ipſum ſimul tangentibus, dicens:

Accípite librum Epiſtolârum, & habête poteſtâtem legéndi eas in Eccléſia ſancta Dei, tam pro vivis, quàm pro defúnctis. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Omnibus expeditis, ſuggerente Archidiacono, ordinati redeunt ad loca ſua; unus tamen de noviter ordinatis, tunicâ indutus dicet Epiſtolam ſuo tempore.

DE ORDINATIONE DIACONI.

Subdiaconis, ordinatis, Pontifex, reaſſumptâ mitrâ, accedit ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtorium, ad cornu Epiſtolæ, ubi ſedens cum mitrâ, oblato ſibi libro, & candelâ, legit Hymnū Benedíctus es, vel Allelúja cum verſu Benedíctus es, ſi ſit infra Octavam Pentecoſtes. Interim cantatur à choro dictus Hymnus, vel Allelúja, cum ſuo verſu, ut ſupra. Quo finito, ſurgit Pontifex, depoſitâ mitrâ, & verſus ad altare, dicit in competenti tono Glória in excélſis Deo, ſi ſit infra octavam Pentecoſtes, quod dum à choro perficitur, ſedet cum mitrâ. Quo finito, depoſitâ

mitrâ, ſurgit, & verſus ad populum, dicit: Pax vobis, vel Dóminus vobíſcum, ſi Glória in excélſis, non ſit dicendum, & converſus ad altare cantat Orationem Miſſæ diei, cum Oratione pro ordinatis, & ordinandis, ſub uno Per Dóminum noſtrum, videlicet:

Oratio.

EXáudi, quæſumus Dómine, ſúpplicum preces, & devóto tibi péctore famulántes perpétua defenſióne cuſtódi; ut nullis perturbatiónibus impediti, liberam ſervitûtem tuis ſemper exhibeâmus officiis. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat &c.

Finita oratione, ſedet Pontifex, reaſſumptâ mitrâ; & oblato ſibi libro, & candelâ, legit Epiſtolam. Interim per unum ex Subdiaconis noviter ordinatis cantatur Epiſtola. Qua finita, ſurgit Pontifex, & accedit ad faldiſtorium ante altare, cum mitrâ, & ibi ſedet. Promovendi verò ad Ordinem Diaconatus per Archidiaconum vocantur dicendo:

Accédant, qui ordinándi ſunt ad Diaconâtum.

Et mox ſingulatim nominantur per notarium, nulla tamen facta mẽtione de titulo. Eis igitur amictu, alba, cingulo, & manipulo paratis, ac ſtolam in ſiniſtra manu, & candelam in dextera, ac dalmaticam ſuper brachium ſiniſtrum tenentibus, & in modum coronæ coram Pontifice genuflexis, Archidiaconus offerens illos Pontifici, dicit:

REverendíſſime pater, póſtulat ſancta mater Ecclésia cathólica, ut hos præséntes Subdiáconos ad onus Diacónii ordinêtis.

Pontifex interrogat, dicens:

Scis illos dignos eſſe?

Reſpondet Archidiaconus:

Quantum humâna fragílitas noſſe ſinit, & ſcio, & teſtíficor ipſos dignos eſſe ad hujus onus officii.

Et Pontifex dicit:

Deo grátias.

Et ad eorum ordinationem procedit. In primis Pontifex cum mitrâ ſedens, clero, & populo annuntiat, dicens:

AUxiliánte Dómino Deo, & ſalvatôre noſtro Jeſu Chriſto, elígimus hos præséntes Subdiáconos in órdinem Diacónii. Si quis habet áliquid contra illos, pro Deo, & propter Déum cum fidúciá éxeat, & dicat; verúmtamen memor ſit conditiônis ſuæ.

Et facta aliquali mora, Pontifex convertens ſermonem ſuum ad ordinandos, admonet eos, dicens:

PRovehéndi, filii dilectíſſimi, ad Levíticum Ordinem, cogitâte magnópere, ad quantum gradum Ecclêſiæ aſcénditis. Diáconum enim opórtet miniſtrâre ad altâre; baptizâre, & prædicâre. Sanè in véteri lege ex duódecim una Tribus Levi electa eſt, quæ ſpeciáli devotiône tabernáculo Dei, ejúſque ſacrificiis, ri-

tu perpétuo deſervîret. Tántaque dígnitas ipſi concéſſa eſt, quòd nullus, niſi ex ejus ſtirpe, ad divînum illum cultum, atque officium miniſtratûrus aſſúrgeret; ádeò, ut grandi quodam privilégio hereditâtis, & Tribus Dómini eſſe mererêtur, & dici: quorum hódie, filii dilectíſſimi, & nomen, & officium tenêtis, quia in miniſtérium tabernáculi teſtimónii, id eſt, Eccléſiæ Dei, eligímini in Levítico officio, quæ ſemper in procínctu póſita, inceſſábili pugna contra inimícos dímicat, unde ait Apóſtolus, Non eſt nobis colluctátio advérsùs carnem, & sánguinem: ſed advérsùs príncipes, & poteſtátes, advérsùs mundi rectóres tenebrârum harum, contra ſpirituália nequítiæ, in cœléſtibus. Quam Eccléſiam Dei, véluti tabernáculum, portâre, & munîre debêtis ornátu ſáncto, prædicátu divíno, exémplo perfécto. Levi quippe interpretâtur ádditus, ſive aſſúmptus. Et vos, filii dilectíſſimi, qui ab hereditâte patérna nomen accípitis, eſtôte aſſúmpti à carnálibus deſidériis, à terrénis concupiſcéntiis, quæ mílitant advérsùs ánimã; eſtôte nítidi, mundi, puri, caſti, ſicut decet miníſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriôrum Dei; ut dignè addámini ad númerum Eccleſiáſtici gradus; ut hereditas, & Tribus amábilis Dómini eſſe mereâmini. Et quia comminiſtri, & cooperatóres eſtis córporis & sánguinis Dómini, eſtôte ab omni illécebra carnis aliéni, ſicut ait ſcriptûra, Mundámini, qui fertis vaſa Dómini. Cogitâte beâtum Stéphanum, méritò præcípuæ caſtitâtis ab Apóſtolis ad officium iſtud eléctum. Curâte, ut quibus Euangélium ore annuntiâtis, vivis opéribus exponâtis, ut de vobis dicâtur, Beâti pedes euangelizántium pacẽ, euangelizántium bona. Habête pedes veſtros calceâtos Sanctôrum exémplis in præparatiône Euangélii pacis. Quod vobis Dóminus concêdat per grátiam ſuam.

Deinde, ſi non ſint ordinati Subdiaconi, ordinandi omnes proſternunt ſe, ubi genuflectebant, & Pontifice ante faldiſtorium ſuum genuflectente, dicuntur Litaniæ; & ordinandi per Pontificem benedicuntur, prout ſupra in ordinatione Subdiaconi dictum eſt. Poſt hæc, ordinandis ab accubitu ſurgentibus, genuflexis tamen manentibus, Pontifex ſedens in faldiſtorio cum mitrâ, intelligibili voce alloquitur clerum, & populum, dicens:
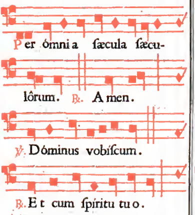
Commûne votum commûnis orátio proſequâtur; ut hi totîus Eccléſiæ prece, qui ad Diaconâtus miniſtérium præparántur, Levíticæ bene ✠ dictiônis órdine claréſcant, & ſpirituáli converſatiône præfulgéntes, grátia ſanctificatiônis elúceant; præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre, & Spiritu ſancto vivit & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum.
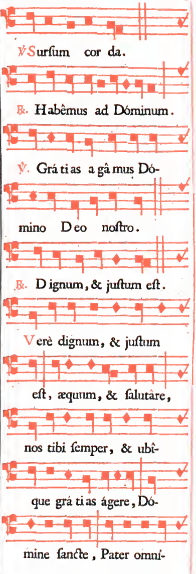
Deinde ſurgens cum mitrâ Pontifex

ſex, ſtans verſus ad ordinandos dicit, alta voce legendo:

ORêmus, fratres chariſſimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut ſuper hos fâmulos ſuos, quos ad officium Diaconâtus dignâtur aſsúmere, benedictiônis ſuæ grátiam cleménter effúndat, eíſque conſecratiônis indúltæ propítius dona consérvet, & preces noſtras cleménter exáudiat; ut, quæ noſtro gerénda ſunt miniſtério, ſuo benígnus proſequâtur auxílio; &, quos ſacris myſtériis exequéndis pro noſtra intelligéntia crédimus offeréndos, ſua bene✠dictiône ſanctíficet, & confírmet. Per unigénitũ filiũ ſuum Dñm noſtrum Jesũ Chriſtũ, qui cum eo, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus, per ómnia ſæcula ſeculôrũ. ℟. Amē.

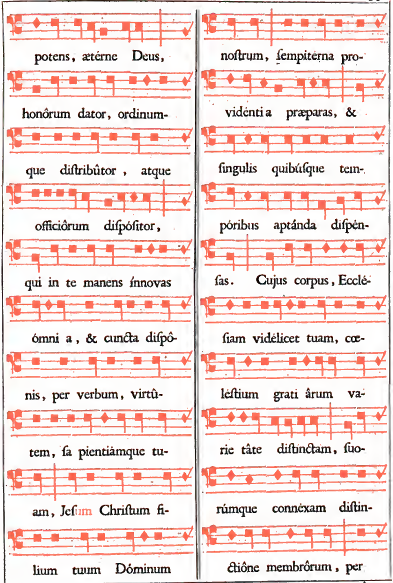
Deinde, depoſitâ mitrâ, extenſis manibus ante pectus, dicit:

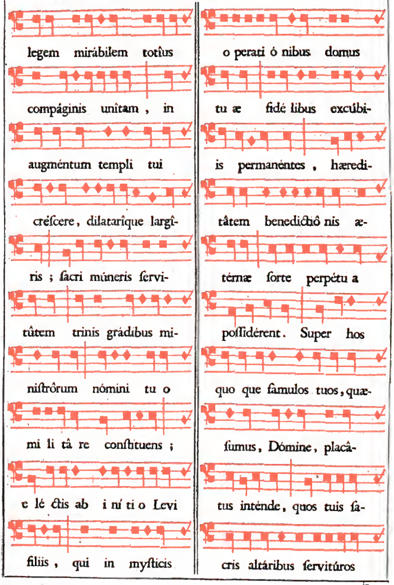

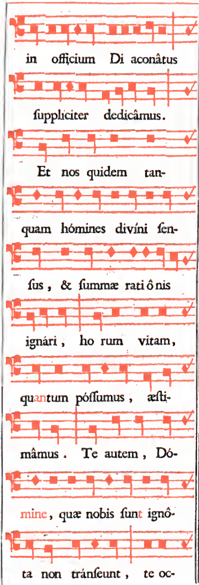

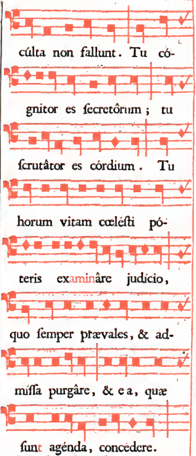

potens,

potens, ætérne Deus,
honôrum dator, ordinum-
que diſtribûtor, atque
officiôrum diſpóſitor,
qui in te manens ínnovas
ómnia, & cuncta diſpô-
nis, per verbum, virtû-
tem, ſapientiámque tu-
am, Jeſum Chriſtum fi-
lium tuum Dóminum
noſtrum, ſempitérna pro-
vidéntia præparas, &
ſingulis quibúſque tem-
póribus aptánda diſpén-
ſas. Cujus corpus, Ecclé-
ſiam vidélicet tuam, cœ-
leſtium gratiárum va-
rietâte diſtinctam, ſuo-
rúmque connéxam diſtin-
ctiône membrôrum, per

legem mirábilem totîus
compáginis unîtam , in
augméntum templi tui
créſcere, dilatarîque largî-
ris ; ſacri múneris ſervi-
tûtem trinis grádibus mi-
niſtrôrum nómini tu o
mi li tâ re conſtituens ;
e lé ćtis ab i ní ti o Levi
filiis , qui in myſticis
o perati ó nibus domus
tu æ fidé libus excúbi-
is permanéntes , hæredi-
tâtem benedićtiô nis æ-
térnæ ſorte perpétu a
poſſidérent. Super hos
quo que ſámulos tuos, quæ-
ſumus, Dómine, placâ-
tus inténde, quos tuis ſa-
cris altáribus ſervitúros

Hic ſolus Pontifex manum dexteram extendens, ponit ſuper caput cuilibet ordinando; & nullus alius, quia non ad Sacerdotium, ſed ad miniſterium conſecrantur, dicens ſingulis:

Accipe Spíritum ſanctum, ad robur, & ad reſiſténdum diá-

bolo, & tentatiónibus ejus. In nómine Dómini.

Poſtea proſequitur in primo tono, extenſam tenens manum dexteram, uſque in finem præfationis.

E mí tte in e os, quæſumus, Dómine, Spíritum ſanctum, quo in o pus mi niſtè ri i tu i fidéliter exequéndi ſeptifórmis grá ti æ tu æ múnere roboréntur. Ab úndet in e is to tî us forma virtûtis, auctóritas modéſta, pudor conſtáns, innocénti æ púritas, & ſpíritu â lis obſervanti a di ſciplínæ. In móribus e ô rum præcépta tu a fúlgeant; ut ſu æ ca ſti tâ tis exémplo imi tatiônem ſanctam plebs acquîrat; & bonum conſciénti æ teſtimóni-

um præferéntes, in Chri-

ſto firmi, & ſtábiles per-

ſevérent; digníſque ſuc-

céſſibus de inferióri gra-

du per grátiam tuam cá-

pere potióra mereántur.

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quod à circumſtantibus poſſit audiri.

Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, &c.

Poſt hæc Pontifex ſedens cum mitrâ cuilibet ordinando ante ſe genuflexo, ſtolam, quam ſinguli in manu habent, imponit ſucceſſivè ſuper humerum ſiniſtrum, dicens ſingulis:

Accipe ſtolam ✠ cándidam de manu Dei; adímple miniſtérium tuum, potens enim eſt Deus, ut áugeat tibi grátiam ſuam. Qui vivit, & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Faciens ſuper quemlibet eorum ſignum crucis, & miniſtri reflectent capita ſtolæ, & alligent ſub brachio dextero.

Poſt hæc Pontifex accipiens dalmaticam, induit eâ quemlibet ſucceſſivè, uſque ad humeros; & ſic fit uſque ad ultimum, quem ea totaliter induit; & hoc, ſi una tantum ſit dalmatica. Si verò quilibet ſuam habet, tunc ſingulos ſuâ totaliter induit, dicens cuilibet:

Induat te Dóminus induménto ſalûtis; & veſtiménto lætitiæ, & dalmática juſtitiæ circûmdet te ſemper. In nómine Dómini. ℟. Amen.

Poſtremò Pontifex accipit, & tradit omnibus librum Euangeliorum, quem manu dexterâ tangunt, dicens:

Accipite poteſtâtem legéndi Evangélium in Eccléſia Dei, tam pro vivis, quàm pro defúnctis. In nómine Dómini. Amen.

Quo facto, Pontifex ſtans ad altare converſus dicit, ſine mitra.

Orêmus. Et Miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Et vertens ſe ad ordinatos, dicit.

Exáudi, Dómine, preces noſtras, & ſuper hos fámulos tuos ſpíritum tuæ bene ✠ dictiônis emítte; ut cœléſti múnere ditáti, & tuæ majeſtâtis grátiam poſſint acquírere, & bene vivéndi áliis exémplum præbêre. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Domine ſancte, Pater, fidei, ſpei, & grátiæ, & profectuum remunerâtor, qui in cœléſtibus, & terrénis Angelôrum miniſtériis ubîque diſpóſitis, per ómnia eleménta voluntâtis tuæ diffúndis effectum, hos quoque fámulos tuos ſpirituáli dignâre illuſtrâre affectu; ut tuis obséquiis expedíti ſanctis altáribus tuis miníſtri puri accréſcant; & indulgéntiâ tuâ puriores eôrum gradu, quos Apóſtoli tui in ſeptenárium númerum, beáto Stéphano duce, ac prævio, Spíritu ſancto auctôre, elegérunt, digni exiſtant; virtútibus univérſis, quibus tibi ſervîre opórtet inſtrúcti, tibi compláceant. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus

ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Deinde, cum tempus fuerit, aliquis de noviter ordinatis dalmatica indutus Euangelium dicit. Ordinati autem ſtatim, ſuggerente Archidiacono, redeunt ad loca ſua.

DE ORDINATIONE

PRESBYTERI.

Pro ordinatione Presbyterorum parentur oleum Catechumenorum; Calix cum vino, & aqua; Patena, & hoſtia deſuper poſita; medulla panis, & bacile cum buccali pro manibus abluendis, quas ſinguli ad ſuas mappulas extérgunt.

Diaconis ordinatis, Pontifex ad ſedéndum in ſede ſua, vel in faldiſtorio, in plano juxta cornu Epiſtolæ accedit, & cantatur Tractus, uſque ad ultimum verſum excluſivè; vel ſi ſit infra Octavam Pentecoſtes, Tractus, & Sequentia, uſque ad ultimum verſum excluſivè. Interim accedunt duo capellani cum libro, & candelâ ante Pontificem, qui ex eo legit ipſum Tractum, & Sequentiam, uſque ad ultimum verſum, excluſivè. Deinde Pontifex cum mitra revertitur ante altare, ubi ſedet ſuper faldiſtorium.

Tunc Archidiaconus vocat ordinandos voce intelligibili, dicens:

A**ccédant, qui ordinándi ſunt ad Ordinem Presbyterâtus.**

Móyſi, ut ſeptuagínta viros de univérſo Iſrael in adjutóriū ſuum elígeret, quibus Spíritus ſancti dona divíderet, ſuggéſſit; quos tu noſti, quòd ſenes pópuli ſunt. Vos ſiquidem in ſeptuagínta viris, & ſénibus ſignáti eſtis; ſi per Spíritum ſeptifórmem decálogum legis cuſtodiéntes, probi ,& matúri in ſciéntia ſimiliter, & ópere éritis. Sub eôdem quoque myſtério, & eâdem figúra in novo Teſtaménto Dóminus ſeptuagínta duos elêgit, ac binos ante ſe in prædicatiônē miſit; ut docêret verbo ſimul, & facto, miníſtros Eccléſiæ ſuæ fide, & ópere debêre eſſe perféctos; ſeu gémínæ dilectiônis, Dei ſcílicet, & próximi virtûte fundátos. Tales ítaque eſſe ſtudeâtis, ut in adjutórium Móyſi, & duódecim Apoſtolôrum, Epiſcopôrum vidélicet cathólicôrum, qui per Móyſen, & Apóſtolos figurántur, dignè, per grátiam Dei, éligi valeâtis. Hac certè mira varietâte Eccléſia ſancta circúmdatur, ornâtur, & régitur; cùm álii in ea Pontífices, álii minôris órdinis Sacerdótes, Diáconi, & Subdiáconi diversôrum órdinum viri conſecrántur; & ex multis, & altérnæ dignitâtis membris unum corpus Chriſti efficitur. Itaque, filii dilectíſſimi, quos ad noſtrum adjutórium fratrum noſtrôrum arbítrium conſecrándos elêgit, ſervâte in móribus veſtris caſtæ, & ſanctæ vitæ integritâtem. Agnóſcite quod ágitis. Imitámini quod tractâtis; quátenus mortis Domínicæ myſtérium celebrántes, mortificâre membra veſtra à vítiis, & concupiſcéntiis ómnibus procurêtis. Sit doctrîna veſtra ſpirituâlis medicîna pópulo Dei. Sit odor vitæ veſtræ delectaméntum Eccléſiæ Chriſti; ut prædicatiône, atque exémplo ædificêtis dómum, id eſt famíliam Dei; quátenus nec nos de veſtra provectiône, nec vos de tanti offícii ſuſceptiône damnári à Dómino, ſed remunerári pótius mereâmur. Quod ipſe nobis concêdat per grátiam ſuam. ℟. Amen.

Si non ſint factæ ordinationes Subdiaconorum, vel Diaconorum, dicuntur Litaniæ, ut ſupra in ordinatione Subdiaconorum dictum eſt.

Poſt hæc ſurgunt omnes, & ordinādis corā Pōtifice binis, & binis ſucceſſivè genuflectentibus, Pontifex ſtans ante faldiſtorium ſuum cum mitrâ, & nulla oratione, nulloque cantu præmiſſis, imponit ſimul utramque manum ſuper caput cujuslibet ordinandi ſucceſſivè, nihil dicens. Idemque faciunt poſt eum omnes Sacerdotes, qui adſunt, quorum tres, aut plures planetis, vel ſaltèm cum ſtolis parati, ſi commodè fieri poteſt, eſſe deberent. Quo facto, tam Pontifex, quàm Sacerdotes, tenent manus dexteras extenſas ſuper illos. Et Pontifex ſtans cum mitrâ, dicit:

ORêmus, fratres chariſſimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut ſuper hos fámulos ſuos, quos ad Presbytérii munus elêgit, cœléſtia dona multíplicet; & quod ejus dignatiône ſuſcípiunt, ipſius conſequātur auxílio. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Pontifex, depoſitâ mitrâ, converſus ad altare, dicit:

Orêmus. Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Et mox converſus ad ordinandos, dicit:

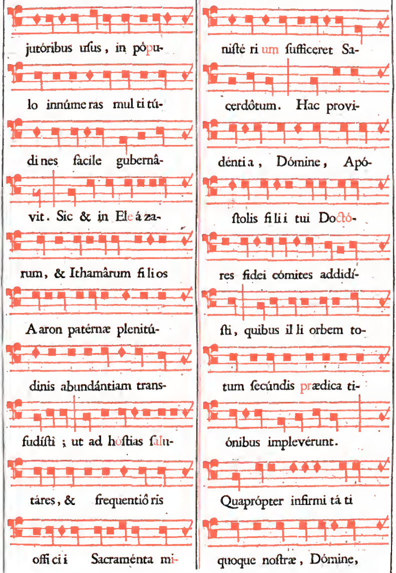
EXàudi nos, quæſumus, Dómine Deus noſter, & ſuper hos fámulos tuos bene ✠ dictiônem ſancti Spíritus, grátiæ Sacerdotális infúnde virtûtem; ut, quos tuæ pietâtis aſpéctibus offérimus conſecrándos, perpétua múneris tui largitâte proſequâris. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus.

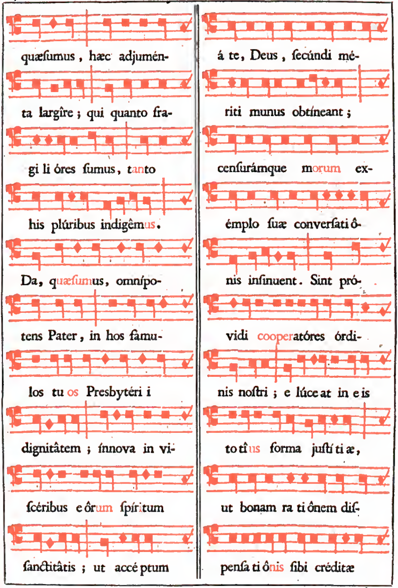
Tum, extenſis manibus ante pectus, dicit:
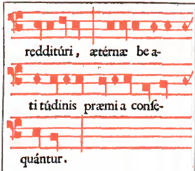

cuncta firmántur, ampli-
ficátis ſemper in mélius
na tú ræ ra ti o nâ lis in-
creméntis, per órdinem
cóngrua ra ti ô ne diſpó-
ſitum. Unde & Sacer-
dotáles gradus, atque of-
fi ci a Levitârum, Sacra-
méntis myſticis inſti tûta
crevérunt: ut cum Ponti-
fices ſummos regéndis
pópu lis præfeciſſes, ad
e ôrum ſocietâtis, & ópe-
ris adjuméntum, ſequén-
tis ôrdinis viros, & ſecún-
dæ dignitâtis e ligeres. Sic
in e ré mo per ſeptu a-
ginta virôrum prudén ti um
mentes, Móy ſi ſpí ri tum
propagâſti, quibus ille ad-

juto-

jutóribus uſus, in pópu-
lo innúmeras multitú-
dines fácile gubernâ-
vit. Sic & in Eleáza-
rum, & Ithamârum filios
Aaron patérnæ plenitú-
dinis abundántiam trans-
fudíſti; ut ad hóſtias ſalu-
táres, & frequentiôris
officii Sacraménta mi-
niſtérium ſufficeret Sa-
cerdôtum. Hac provi-
déntia, Dómine, Apó-
ſtolis filii tui Doctó-
res fidei cómites addidí-
ſti, quibus illi orbem to-
tum ſecúndis prædicati-
ónibus implevérunt.
Quaprópter infirmitáti
quoque noſtræ, Dómine,

quæſumus, hæc adjumén-
ta largîre; qui quanto fra-
gi li óres ſumus, tanto
his plúribus indigêmus.
Da, quæſumus, omnípo-
tens Pater, in hos ſamu-
los tu os Presbytéri i
dignitâtem; ínnova in vi-
ſcéribus eôrum ſpíritum
ſanctitâtis; ut accé ptum
á te, Deus, ſecúndi mé-
riti munus obtíneant;
cenſurámque morum ex-
émplo ſuæ converſati ô-
nis inſinuent. Sint pró-
vidi cooperatóres órdi-
nis noſtri; e lúceat in eis
totíus forma juſtí tiæ,
ut bonam ra tiônem diſ-
penſa ti ônis ſibi créditæ

red-

Quod ſequitur, legat ſubmiſſa voce, ita tamen quòd à circumſtantibus audiri poſſit.

Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Pontifex ſedet, acceptâ mitrâ, & reflectit orarium, ſive ſtolam ab humero ſiniſtro cujuslibet, capiens partem, quæ retro pendet, & imponens ſuper dexterum humerum, aptat eam ante pectus, in modum crucis, ſingulis dicens:

Accipe jugum Dñi: jugum enim ejus ſuâve eſt, & onus ejus leve.

Poſtea imponit cuilibet ſucceſſivè caſulam uſque ad ſcapulas, quam quilibet teneat ſuper humeros complicatam, à parte anteriori deorſum dependentem, ſingulis dicens:

Accipe veſtem Sacerdotâlem, per quam cháritas intelligitur; potens eſt enim Deus, ut áugeat tibi charitâtem, & opus perféctum. ℟. Deo grátias.

Surgit Pontifex ſinè mitrâ, & omnibus genua flectentibus, dicit:

Deus ſanctificatiónum ómnium auctor, cujus vera conſecrátio, plénaque benedictio eſt, tu Dómine, ſuper hos fámulos tuos, quos ad Presbytérii honórem dedicámus, munus tuæ bene✠dictiónis infúnde; ut gravitâte áctuum, & cenſúra, vivéndi probent ſe Senióres, his inſtitúti diſciplinis, quas Tito, & Timótheo Paulus expóſuit; ut in lege tua die, ac nocte meditántes, quod légerint, credant; quod credíderint, dóceant; quod docúerint, imiténtur; juſtitiam, conſtántiam, miſericórdiam, fortitúdinem, cæteráſque virtútes in ſe oſténdant; exémplo præbeant; admonitiône confirment; ac purum, & immaculâtum miniſtérii ſui donum cuſtódiant; & per obſequium plebis tuæ, panem, & vinum in corpus, & ſánguinem filii tui immaculâta benedictiône transfórment; & inviolábili charitâte in virũ perféctum, in menſûram ætâtis plenitúdinis Chriſti in die juſti, & ætérni judicii Dei, conſciéntia pura, fide vera, Spiritu ſancto pleni, resúrgant. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Tunc Pontifex ſinè mitrâ ante altare converſus, flexis genibus, incipit alta voce, ſchola proſequente hymnum.

Ve-

Veni, cre â tor Spíritus
Mentes tuôrum víſita,
Imple ſupérna grátia,
Quæ tu creáſti, péctora.

Surgit Pontifex, & facit ut in fine hymni habetur, interim ſchola proſequitur Hymnum; qui ſi propter ordinandorum multitudinem, neceſſe fuerit, repetatur, omiſſo primo verſu.

Qui díceris Paráclitus
Altiſſimi donum Dei
Fons vivus ignis cháritas,
Et ſpiritális únctio.
Tu ſeptifórmis múnere,
Digitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promiſſum Patris,
Sermône ditans gúttura.
Accénde lumen sénſibus,
Infúnde amôrem córdibus,
Infirma noſtri córporis
Virtûte firmans pérpeti.
Hoſtem repéllas lóngiùs,
Pacémque dones prótinus,
Ductôre ſic te prævio,
Vitêmus omne nóxium.
Per te ſciâmus da Patrem,
Noſcâmus atque Filium,
Teque utriúſque Spíritum
Credâmus omni témpore.
Deo Patri ſit glória,
Et filio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In ſæculôrum ſæcula. Amen.

Dicto primo verſu, ſurgit Pontifex, & ſedet in faldiſtorio cum mitra; & depoſitis chirothecis, & annulo Pontificali reaſſumpto, ponitur ei gremiale, ſive mappula ſuper gremium, & ſinguli ordinandi ſucceſſivè coram eo genua flectunt; & Pontifex cum oleo catechumenorum inungit unicuique ambas manus ſimul junctas, in modum crucis, producẽdo cum pollice ſuo dextero in dictum oleum intincto duas lineas, videlicet, à pollice dexteræ manus uſq; ad indicẽ ſiniſtræ, & à pollice ſiniſtræ uſq; ad indicem dexteræ, ungendo mox totaliter palmas, dicens, dum quemlibet inungit.

Conſecrâre, & ſanctificâre dignêris, Dómine, manus iſtas per iſtam unctiônem, & noſtram bene ✠ dictiônem. ℟. Amen.

Pontifex producit manũ dextera ſignum crucis ſuper manus illius, quem ordinat, & proſequitur:

Ut quæcumque benedíxerint benedicántur, & quæcúmque conſecráverint conſecréntur, & ſanctificéntur, in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

Et quilibet ordinandus reſpondet: Amen.

Tum Pontifex claudit, ſeu jungit manus cuilibet ſucceſſivè, quas ſic conſecratas aliquis miniſtrorum Pontificis albo panniculo lineo ſimul, videlicet, dexteram ſuper ſiniſtram alligat; & mox unuſquiſque ad ordinem ſuum redit; & ſic clauſas, & alligatas manus tenet. Omniũ manibus unctis, & conſecratis, Pon-

tifex

Digitized by Google

tifex pollicem cum medulla panis abſtergit; tum tradit cuilibet ſucceſſivè Calicem cum vino, & aqua, & Patenam ſuperpoſitam cum Hoſtia, & ipſi illam accipiunt inter indices, & medios digitos, & cuppam Calicis, & Patenam ſimul tangunt, Pontifice ſingulis dicente:

Accipe poteſtâtem offérre ſacrificium Deo, Miſsâſque celebrâre, tam pro vivis, quàm pro defúnctis. In nòmine Dómini.
℟. Amen.

His peractis, Pontifex lavat manus cum medulla panis, & aqua lotionis hujuſmodi projicitur in ſacrarium; deinde cum mitrâ revertitur ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtorium in cornu Epiſtolæ, in plano ſibi paratum, ubi ſedet cum mitrâ. Et chorus cantat ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ, ſive **Allelúja.** Interim accedunt duo Capellani ante Pontificem cum libro, & candelâ, qui ex eo legit dictum ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ ſive **Allelúja.** Legit etiam ſecretè, **Munda cor meum**, atque Euangelium. Interea unus ex Diaconis noviter ordinatis accedit ad altare cum textu Euangelii ante pectus, dicit, **Munda cor meum &c.** & cantat Euangelium. Interim parantur per miniſtros Hoſtiæ ſuper altare, pro numero ordinatorum in Ordinibus ſacris, qui omnes communicare debent, & proceditur in Miſſa ordine ſolito. Interea dum Offertorium cantatur, vel etiam priùs, ordinati Sacerdotes poterunt lavare manus ſuas cum medulla panis, & aquâ bene mundare, atque extergere mappulis

illis, quibus ligatæ erant, & aqua ablutionis hujuſmodi projiciatur in ſacrarium. Pontifex verò, Offertorio lecto, acceptâ mitrâ, vadit ad faldiſtorium ante medium altaris, & ibi ſedens accipit Offertorium ab omnibus ordinatis, qui omnes accedunt bini, & bini ad Pontificem, coram quo genuflexi offerunt illi ſingulas candelas accenſas, & oſculantur ejus manum; primo Presbyteri; tum Diaconi ſucceſſivè, & alii ſuo ordine.

Accepto ſingulorum Offertorio, Pontifex lavat manus, & ſurgit ſine mitrâ, ac tollitur faldiſtorium, & proſequitur Miſſam. Presbyteri verò ordinati poſt Pontificem, vel hinc, & inde, ubi magìs commodum erit, in terra genuflexi habeant libros coram ſe, dicentes:

S úſcipe ſancte Pater &c.

Et omnia alia de Miſſa, prout dicit Pontifex: qui tamen bene advertat, quòd ſecretas moroſe dicat, & aliquantulum altè, ita, ut ordinati Sacerdotes poſſint ſecum omnia dicere, & præſertim verba conſecrationis, quæ dici debent eodem momento per ordinatos, quo dicuntur per Pontificem.

Secreta pro ordinatis, quæ dicitur cum ſecreta Miſſæ diei ſub uno. Per Dóminum, &c.

Tuis, quæſumus Dómine, operâre myſtériis, ut hæc tibi múnera dignis méntibus offerâmus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritûs ſancti Deus, &c. ℞. Amen.

Cum Pontifex dixerit orationem, Dómine Jeſu Chriſte, qui &c. oſculatur altare, & dat primo ex ſingulis ordinatis cujuslibet Ordinis ſacri ad eum ſucceſſivè accedenti, & altare priús ad dexteram Póntificis deoſculanti, pacem, dicens:

P ax tecum.

Cui ille reſpondet:

E t cum ſpíritu tuo.

Et quilibet illorum dat ſequenti ſui Ordinis ſecum ordinato, & ille alteri, & ſic uſque ad ultimum continuatur. Si autem ordinatorum parvus ſit numerus, Pontifex poterit dare pacem ſingulis. Poſtquam verò Pontifex ſe communicaverit, & totum ſanguinem ſumpſerit, priuſquã digitos abluat, accedunt ante altare Presbyteri, deinde Diaconi, tandem Subdiaconi: quibus ordinatè diſpoſitis, & genuflexis, Pontifex facta reverentia Sacramento, & aliquantulum verſus cornu Euangelii ſe retrahens, ad eos ſe convertit, & ſinguli ex Diaconis, & Subdiaconis tantùm dicunt ſubmiſſa voce:

Confiteor Deo &c.

Et ſi officium fiat in cantu, unus de noviter ordinatis illud cantat.

Et Pontifex ſtans capite detecto, verſus ad eos dicit intelligibili voce, niſi officium fiat in cantu:

Miſereâtur veſtri omnípotens Deus, & dimiſſis peccátis veſtris, perdûcat vos ad vitam ætérnã.

℞. Amen.

℟. **Amen.**

INdulgéntiam, abſolutiônem, & remiſſiônem peccatôrum veſtrôrum tríbuat vobis omnípotens, & miséricors Dóminus. ℟. **Amen.**

Et manu dextera ſignum crucis ſuper eos communiter producit: Presbyteri ante communionem non dicunt Confeſſionem, nec datur eis abſolutio, quia concelebrant Pontifici; propterea ſi non ſunt alii ordinati, Confeſſio, & abſolutio prædictæ omittuntur.

Tunc accedunt ordinati ad ſupremum gradum altaris bini, & bini. Pontifex verò ponit plures Hoſtias conſecrátas ſuper patenam, quã ori cujuslibet communicandi ſupponit, & ſingulos communicat, cuilibet dicens:
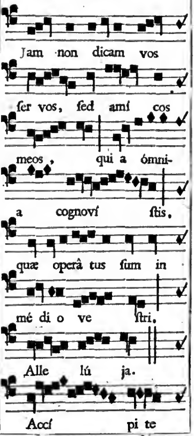
COrpus Dómini noſtri Jeſu Chriſti cuſtódiat te in vitam ætérnam.
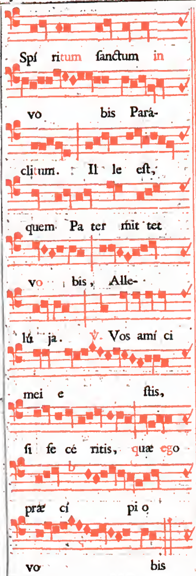
Quilibet reſpondet: **Amen.**
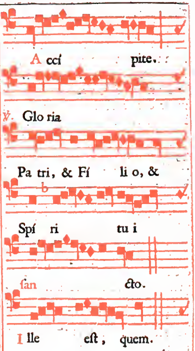
Et priuſquam communionem ſumat, manum Pontificis Hoſtiam tenentem oſculatur.

Unus miniſtrorum Pontificis ſtat juxta cornu Epiſtolæ altaris Calicem habens, non illum, cum quo Pontifex celebravit, ſed alium cum vino, & mappulam mundam in manibus, ad quem ſinguli communicati accedunt, & ſe purificant, os extergunt, & ad partem ſe locant. Omnibus communicatis, Pontifex extergit Patenam ſuper Calicem ſuum, ſuper cum digitos abluit, ſumit ablutionem, accipit mitram, & lavat manus.

Pontifex, lotis manibus, mitrâ depoſitâ, ſtans in cornu Epiſtolæ altaris, verſus ad illud inchoat in cantu, ſchola proſequente, Reſponſorium, quod à ſeptuageſima uſque ad Paſcha dicitur ſinè Alleluja.

Incepto reſponſorio Pontifex, acceptâ mitrâ, vertit ſe ad Presbyteros ordinatos, qui ante altare coram ipſo ſtantes profitentur fidem, quam prædicaturi ſunt, dicentes:

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, & terræ. Et in Jeſum Chriſtum filium ejus únicum Dóminum noſtrum. Qui concéptus eſt de Spíritu ſancto, na-

tus ex María vírgine. Paſſus ſub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, & ſepúltus: Deſcéndit ad ínferos; tértia die reſúrrexit à mórtuis. Aſcéndit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventùrus eſt judicàre vivos, & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum. Sanctã Eccléſiam Cathólicam. Sanctórum communiónem. Remiſſiónem peccatórum. Carnis reſurrectiónem. Vitam ætérnam. Amen.

Quo finito, Pontifex cum mitrâ ſedens ſuper faldiſtorium, ante medium altaris, imponit ambas manus ſuper capita ſingulorum coram eo genufleſtentium, dicens cuilibet:

Accipe Spíritum ſanctum, quorum remíſeris peccàta, remitúntur eis; & quorum retinúeris, reténta ſunt.

Deinde explicans caſulam, quam unuſquiſque habet ſuper humeros complicatam, induit illâ quemlibet, ſingulis dicens:

Stolâ innocéntiæ índuat te Dóminus.

Et mox unuſquiſque iterum ad Pontificem accedit; & genuflexus ponit manus ſuas junctas inter manus Pontificis dicentis cuilibet, ſi ſuus eſt Ordinarius:

Promíttis mihi, & ſucceſſóribus meis reveréntiam, & obediéntiam?

Et ille reſpondet:

Promitto.

Si verò Pontifex non eſt ſuus Ordinarius, cùm manus eorum inter ſuas tenet, ut præfertur, dicit ſingulis Presbyteris ſæcularibus:

Promíttis Pontífici Ordinário tuo &c.

Singulis verò regularibus:

Promíttis Præláto Ordinário tuo &c.

Promíttis Pontífici, [vel Præláto] Ordinário tuo, pro témpore exiſténti reveréntiam, & obediéntiam?

Et ille reſpondet:

Promitto.

Tunc Pontifex tenens manus illius inter ſuas, oſculatur unumquemque, dicens:

Pax Dómini ſit ſemper tecum.

Et ille reſpondet: Amen.

His expletis, & eis ad ordinem ſuum reverſis, Pontifex ſedens cum mitrâ, & baculo, admonet eos, dicens:

Quia res, quam tractatùri eſtis, ſatis periculóſa eſt, filii dilectíſſimi, móneo vos, ut diligénter totíus Miſſæ órdinem, atque Hóſtiæ conſecratiónem, ac fractiónem, & communiónem, ab áliis jam doctis Sacerdótibus diſcâtis, priúſquam ad celebrándum Miſſam accedâtis.

Pontifex ſurgit cum mitrâ, & baculo; & Presbyteris coram eo adhuc genuflexis benedicit, dicens voce competenti:

Benedíctio Dei omnipoténtis Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ ſancti deſcéndat ſuper vos; ut ſitis benedícti in órdine Sacerdotáli; & offerâtis placábiles Hóſtias pro peccátis, atque offenſiónibus pópuli omnipoténti Deo, cui eſt honor, & glória per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

Poſt hæc Pontifex, depoſitâ mitrâ, & amoto faldiſtorio, convertitur ad altare, proſequitur Miſſam, & cantatur Communio; & dicitur hæc Poſtcommunio pro ordinatis ſub uno Per Dóminum, cum Poſtcommunione Miſſæ diei.

Poſtcommunio.

Quos tuis, Dómine, reficis Sacramentis, contínuis attólle benignus auxíliis; ut tuæ redemptiónis effectum, & myſtériis capiâmus, & móribus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

Deinde dicitur:

Benedicâmus Dómino, vel, Ite miſſa eſt, prout tempus requirit, & per Pontificem,

Pláceat tibi ſancta &c.

Quo dicto, Pontifex, acceptâ mitrâ, & baculo paſtorali, dat benedictionem ſolitam, dicens;

Sit nomen Dómini benedíctum &c.

Tum ſedet, & alloquitur ordinatos ſub his verbis:

Filii dilectíſſimi, diligénter conſiderâte Ordinem per vos ſuſcéptum, ac onus húmeris veſtris impóſitum; ſtudète ſanctè, & religióſè vivere; atque omnipoténti Deo placêre, ut grátiam ſuam poſsítis acquírere, quam ipſe vobis per ſuam miſericórdiam concédere dignêtur. Singuli ad primã Tonſûram, vel ad quátuor minóres Ordines promóti dicite ſemel ſeptem Pſálmos pœnitentiáles, cum Litaníis, Verſiculis, & Oratiónibus. Ad Subdiaconâtum, vel Diaconâtum, Noctúrnum talis diéi. Ad Presbyterâtum verò ordináti, poſt primam veſtram Miſſam, tres álias Miſſas, vidélicet, unam de Spíritu ſancto, aliam de beáta María ſemper Vírgine, tértiam pro fidélibus defúnctis dícite, & omnipoténtẽ Deum etiã pro me orâte.

Quod illi devotè ſuſcipiunt, & reſpondent ſe facturos.

Tum Pontifex convertit ſe ad altare, & dicit ſubmiſſa voce:

Dominus vobíſcum.

Inítium ſancti Euangélii ſecúndùm Joánnem. In principio, &c.

Signat altare, & ſe; & revertitur ad ſedem, vel ad faldiſtorium, ubi exuitur ſacris veſtibus. Ordinati etiam ad presbyteratum dicunt idem Euangelium, & in loco convenienti ſacras veſtes deponunt, & cum eis alii ordinati.

DE

DE CONSECRATIONE ELECTI IN EPISCOPUM.

NEMO Conſecrari debet, niſi priùs conſtet Cõſecratori de commiſſione conſecrandi, ſive per litteras Apoſtolicas, ſi ſit extra curiam, ſive per commiſſionem vivæ vocis oraculo à ſummo Pontifice Conſecratori factam, ſi Conſecrator ipſe ſit Cardinalis.

Statuta die conſecrationis, quæ debet eſſe Dominica, vel natalitiũ Apoſtolorum, vel etiam feſtiva, ſi ſummus Pontifex hoc ſpecialiter indulſerit: & tam Conſecrator, quàm Electus conveniens eſt, ut præcedenti die jejunent.

Conſecratio, ſi extra curiam Romanam fiat, in Eccleſia, ad quam promoti fuerint, aut in provincia, ſi commodè fieri poterit, celebretur.

In Eccleſia, ubi fiet conſecratio, ornantur duæ capellæ, major pro Conſecrante, & minor pro Electo. Et in majori quidem, ſuper altari parato, ut eſt moris, erit crux in medio, & ad minus quatuor candelabra. In terra ad gradus altaris erunt tapetia ſtrata, ſuper quibus procumbit Electus, ſed Conſecrator, & alii genuflectent. Paratur etiam in loco propinquo, & congruo credentia pro Conſecratore, ſuper quã erit mappa munda; duo candelabra; vaſa ad abluendum manus, cum ſuis mantilibus; vas cum aqua benedicta, & aſperſorio; thuribulum cum navicella, cochleari, & incenſo, ſi officium ſit in cantu, aliàs non; ampullæ cum vino, & aqua pro ſacrificio; Calix, hoſtiaria cum hoſtiis; medulla panis pro abſtergendis manibus; ſanctum Chriſma.

Item paramenta omnia Pontificalia coloris tempori, & officio Miſſæ convenientis, videlicet, ſandalia, amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, ſtola, tunicella, dalmatica chirothecæ, planeta, mitra auriphrygiata, annulus Pontificalis, baculus paſtoralis, manipulus, & gremiale.

Item paratur faldiſtorium ornatũ pro Conſecratore; & tres ſedes pro Electo, & duobus Epiſcopis Aſſiſtentibus; Miſſale, & Pontificale. Conſecrator habeat tres Capellanos ad minus, cum ſuperpelliceis, & duos ſcutiferos ad credentiam.

In Capella verò minore pro Electo, quæ à majore debet eſſe diſtincta, paratur altare cum cruce, & duobus candelabris, & ſuper illud Miſſale, & Põtificale; ac paramenta omnia Pontificalia albi coloris, ut ſupra pro Conſecratore numerata ſunt; & ultra illa, pluviale albũ, & prope altare credẽtia minor cũ mappa mũda, & vaſis ad abluendũ manus, & medulla panis ad extergendũ manus, & caput.

Ponuntur etiam octo mappulæ ex duabus cannis panni linei ſubtilis, per medium ſciſſis in longitudinem,

quarũ duæ ſint longitudinis ſex palmorũ qualibet, aliæ verò ſex, æqualis ſint quantitatis. Et candelæ ſaltèm octo, unius libræ quælibet, quarum quatuor ſuper altare Conſecrantis, duæ ſuper ejus credentiam, & duæ ſuper altare Electi ponuntur.

Annulus cum gemma benedicendus, & Electo tradendus; pecten eburneus. Et pro offertorio intortitia duo, quatuor librarum quodlibet; duo panes magni, & duo barilia vini; panes, & barilia ornentur; duo, videlicet, videantur argentea, & duo aurea, hinc, & inde inſignia Conſecratoris, & Electi habentia, cum capello, vel cruce, vel mitra, pro cujuſque gradu, & dignitate.

Adſint duo ad minus Epiſcopi Aſſiſtentes, qui induuntur rocheto, & ſi ſint Regulares, ſuperpelliceo, amictu, ſtola, pluviali (quæ cum reliquis paramentis ſint coloris tempori, & officio miſſæ congruentis) & mitrâ ſimplici albâ, & quiſque habeat ſuum Pontificale. Hora igitur competenti Conſecrator, Electus, Aſſiſtentes Epiſcopi, & alii, qui conſecrationi intereſſe debent, ad Eccleſiam conveniunt, & Conſecrator, facta oratione ante altare, aſcendit ad ſedem, ſi ſit in Eccleſia ſua, vel accedit ad faldiſtorium in capella ſua, juxta cornu Epiſtolæ præparatum, & ibi de more paratur. Electus verò cum Aſſiſtentibus Epiſcopis vadit ad capellam ſuam, & ibi capit paramenta opportuna, videlicet, ſi Miſſa cantatur, amictum, albam, cingulum, ſtolam in modum Sacerdotis, & pluviale. Si verò officium legitur, poterit, antequam dicta paramenta accipiat, capere ſandalia, & legere Pſalmum. **Quam dilécta. &c.** Aſſiſtentes etiam Epiſcopi interim ſua paramenta prædicta capiunt. Omnibus itaq; paratis, Conſecrator accedit ante altare, & ibi in medio ſedet ſuper faldiſtorium, vertens renes altari. Electus verò cum ſuo bireto ducitur ſic paratus, medius inter Aſſiſtentes ſibi Epiſcopos paratos, & mitratos, & cum ante Conſecratorem pervenerit, nudato capite, illud profundè inclinando, ei reverentiam facit, Aſſiſtentes verò Epiſcopi eidem cum mitra caput aliquantulum inclinant.

Tum ſedent in ſedibus ſuis, ante Conſecratorem, hoc modo. Electus contra faciem Conſecratoris ita ut inter eos ſit competens diſtantia. Antiquior Epiſcopus Aſſiſtens ad dexteram Electi, junior ad ſiniſtram; ita tamen, quòd ipſi Aſſiſtentes ad alterutrum facies vertant. Cùm ſic locati fuerint, & aliquantulum quieverint, ſurgunt, Electus ſinè bireto, & Aſſiſtentes Epiſcopi ſinè mitris, & ſenior Aſſiſtentium verſus ad Conſecratorem, dicit:

Reverendíſſime Pater, póſtulat ſancta mater Eccléſia Cathólica, ut hunc præſentem Presbyterum ad onus Epiſcopâtus ſublevètis. Conſecrator dicit:

Habêtis mandâtum Apoſtólicum?

Reſpondet Epiſcopus ſenior Aſſiſtentium:

Habêmus.

Conſecrator dicit:

Legâtur.

TUm notarius Conſecratoris accipiens mandatum de manu Epiſcopi Aſſiſtentis, legit à principio ad finem. Interim ſedent omnes, tectis capitibus. Mandato per notariũ perlecto, Conſecrator dicit: **Deo grátias.**

Vel, ſi Conſecratio fit vigore literarum Apoſtolicarum, per quas etiam juramenti per Electum præſtandi receptio Conſecratori committitur, literis ipſis lectis, antequam Conſecrator aliud dicat, Electus de ſede ſua veniens coram Conſecratore genuflectit, & legit juramentum de verbo ad verbum, juxta tenorem commiſſionis prædictæ præſtandum in hunc modum, videlicet:

FORMA JURAMENTI

EGo N. Eléctus Ecclésiæ N. ab hac hora in antea fidèlis, & obédiens ero beáto Petro Apóſtolo, ſanctæque Románæ Ecclésiæ, & Dómino noſtro, Dómino Papæ N. ſuíſque ſucceſsóribus canónicè intrántibus. Non ero in conſilio, aut consénſu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum; ſeu capiántur mala captiône; aut in eos violénter manus quomodólibet ingerántur; vel injúriæ áliquæ inferántur, quovis quæſito colôre. Conſilium verò, quod mihi creditúri ſunt per ſe, aut Nuntios ſuos, ſeu literas, ad eôrum damnum, me ſciénte, némini pandam. Papâtum Románum, & Regália ſancti Petri adjútor eis ero ad retinéndum, & defendéndum, ſalvo meo órdine, contra omnem hóminem. Legâtum Apoſtólicæ ſedis in eúndo, & redeúndo, honorificè tractâbo, & in ſuis neceſſitátibus adjuvâbo. Jura, honóres, privilégia, & auctoritâtem Sanctæ Románæ Ecclésiæ, Dómini noſtri Papæ, & ſucceſsôrum prædictôrum, conſervâre, defèndere, augère, & promovêre curâbo. Neque ero in conſilio, vel facto, ſeu tractâtu, in quibus contra ipſum Dóminum noſtrum, vel eándem Románam Ecclésiam áliqua ſiniſtra, vel præjudiciália perſonârum, juris, honôris, ſtatus, & poteſtâtis eôrum machinéntur. Et, ſi tália à quibuſcúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiam hoc pro poſſe; & quanto citiùs pótero, ſignificâbo eîdem Dómino noſtro; vel álteri, per quem poſſit ad ipsîus

noti-

notítiam pervenîre. Régulas ſanctôrum Patrum, decrêta, ordinatiónes, ſeu diſpoſitiónes, reſervatiónes, proviſiónes, & mandâta Apoſtólica, totis víribus obſervâbo, & fáciam ab aliis obſervári. Hæréticos, ſchiſmáticos, & rebélles eîdem Dómino noſtro, vel ſucceſsóribus prædíctis pro poſſe pérſequar, & impugnâbo. Vocâtus ad ſynodum, véniam, niſi præpedîtus fúero canónica præpeditiône. Apoſtolôrum límina ſingulis triénniis perſonáliter per me ipſum viſitâbo; & Dómino noſtro, ac ſucceſsóribus præfâtis ratiônem reddam de toto meo paſtoráli officio, ac de rebus ómnibus ad meæ Eccléſiæ ſtatum, ad cleri, & pópuli diſciplînam, animârum dénique, quæ meæ fidei tráditæ ſunt, ſalûtem quovis modo pertinéntibus, & viciſſim mandâta Apoſtólica humiliter recípiam, & quàm diligentiſſimè éxequar. Quòd ſi legítimo impediménto deténtus fúero, præfâta ómnia adimplêbo per certum Núntium ad hoc ſpeciâle mandâtũ habéntem, de grémio mei Capítuli, aut álium in dignitâte Eccleſiáſtica conſtitûtum, ſeu áliàs perſonâtum habéntem; aut, his mihi deficiéntibus, per diœcesânum Sacerdôtem; & clero deficiénte omníno, per áliquem álium Presbyterum ſæculârẽ, vel regulârem, ſpectâtæ probitâtis, & religiônis, de ſupradíctis ómnibus plenè inſtrúctum. De hujúſmodi autem impediménto docêbo per legítimas probatiónes ad Sanctæ Románæ Eccléſiæ Cardinâlem Proponéntem in Congregatióne ſacri Concílii, per ſupradíctum Núntium tranſmitténdas. Poſſeſſiónes verò ad menſam meam pertinéntes non vendam, nec donâbo, neque impignorâbo; nec de novo infeudâbo; vel áliquo modo alienâbo, étiam cum conſénſu Capítuli Eccléſiæ meæ, inconsúlto Románo Pontífice. Et ſi ad áliquam alienatiônem devénero, pœnas in quadam ſuper hoc édita conſtitutiône conténtas, eo ipſo incúrrere volo.

Conſecrator in gremio ſuo librũ Euangeliorum ambabus manibus apertum tenens, inferiore parte libri Electo verſa, ab eo præſtationem hujuſmodi juramenti recipit, Electo adhuc coram eo genuflexo dicente. Sic me Deus ádjuvet, & hæc ſancta Dei Euangélia.

Et ipſum textum Euangeliorum ambabus manibus tangente, tum, non priùs, dicit Conſecrator: Deo grátias.

Ad hoc tempus ſingulorum trienniorum tenentur omnes Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, atque Epiſcopi Itali, videlicet, vel ex Italicis inſulis, unde in Italiam commodiùs trajici poteſt; veluti Siculi, Sardi, Corſi, & alii adjacentium provinciarum Italiæ; atque etiam Dalmatiæ, & Græcarum, quæ è regione ipſis Italiæ, & Siciliæ oris ſunt.

Ad tempus ſingulorum quadrien-

niorum, Germani; Galli, Hiſpani, Belgæ; Boemi, Hungari, Poloni, Angli, Scoti, Iberni, & cæteri omnes, qui in Europa ſunt citra mare Germanicum; & Balticum; atque omniũ inſularũ maris mediterranei.

Ad tempus ſingulorum quinquéniorum, qui intrà Europæ fines ſunt his provinciis remotiores; atque etiam Africani littoribus noſtris adverſi, atque inſularum maris Oceani, Septentrionalis, & Occidentalis Europæ, atque Africæ, citra continentē novi orbis, tam qui nunc ſunt, quàm qui ad Catholicam fidem per miſericordiam Dei aliquando redierint.

Ad tempus ſingulorum decenniorum Aſiatici, & qui extra Aſiam, & in aliis novis terris Orientalibus, Meridionalibus, Occidentalibus, & Septentrionalibus; tam in inſulis, quàm in continentibus, & denique in quibuslibet mundi partibus exiſtentes. Deinde electo, & Aſſiſtentibus, in locis ſuis (ut dictum eſt) ſedentibus, Conſecrator intelligibili voce legit ſequentem examinationē, quæ legi debet ſemper, ſicut jacet, in ſingulari, etiam ſi plures ſimul examinentur. Aſſiſtentes verò Epiſcopi ſubmiſſa voce dicunt, quæcumque dixerit Conſecrator, & omnes debent tunc mitras tenere, & ſedere.

EXAMEN.

ANtíqua ſanctôrum Patrum inſtitútio docet, & præcipit, ut is, qui ad Epiſcopâtus órdinem elígitur, ántea diligentíſſimè examinêtur cum omni charitâte, de fide ſanctæ Trinitâtis; & interrogêtur de divérſis cauſis, & móribus, quæ huic regímini cóngruunt, ac neceſſária ſunt retinéri ſecúndùm Apóſtoli dictum, Manus némini citò impoſúeris. Et ut étiam is, qui ordinándus eſt, erudiâtur, quáliter ſub hoc regímine conſtitûtum opórteat conversári in Ecclésia Dei; & ut irreprehenſíbiles ſint, qui ei manus ordinatiônis impónunt. Eâdem ítaque auctoritâte, & præcépto interrogâmus te, dilectíſſime frater, charitâte ſincéra, ſi omnem prudéntiam tuã, quantum tua capax eſt natúra, divínæ ſcriptúræ ſénſibus accommodâre volúeris.

Tum Electus aliquantulum aſſurgens, detecto capite, reſpondet:

Ita ex toto corde volo in ómnibus conſentíre, & obedíre.

Et hoc ſervabit ad omnes alias reſponſiones ſequentes. Et ſi plures Electi fuerint, ſucceſſivè quiſque ſic reſpondet.

Interrogat Conſecrator.

VIs ea, quæ ex divínis ſcriptúris intélligis, plebem, cui ordinándus es, & verbis docêre, & exémplis? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis traditiónes orthodoxôrum Patrum, ac decretáles ſanctæ, & Apoſtólicæ ſedis conſtitutiónes veneránter ſuſcípere, docêre, ac ſervâre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis beáto Petro Apóſtolo, cui á Deo data eſt potéſtas ligándi, ac ſolvéndi; ejúſque Vicário Dómino noſtro, Dómino N. Papæ N. ſuíſque ſucceſſóribus, Románis Pontíficibus fidé, ſubjectiônem, & obediéntiam, ſecúndùm canónicam auctoritâtem, per ómnia exhibêre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis mores tuos ab omni malo temperâre, & quantum póteris, Dómino adjuvánte, ad omne bonum commutâre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis caſtitâtem, & ſobrietâtem cum Dei auxílio cuſtodíre, & docêre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis ſemper in divínis eſſe negótiis mancipâtus, & à terrenis negótiis, vel lucris túrpibus aliênus, quantum te humâna fragílitas conſénſerit poſse? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis humilitâtem, & patiéntiam in te ipſo cuſtodíre, & alios ſimíliter docêre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis paupéribus, & peregrínis, omnibúſque indigentibus eſse propter nomen Dómini affábilis, & miséricors? ℟. Volo.

Tunc dicit ei Conſecrator.

HÆc ómnia, & cætera bona tríbuat tibi Dóminus, & cuſtódiat te, atque corróboret in omni bonitâte.

Et reſpondent omnes: Amen.

Interrogatio.

CRedis, ſecúndùm intelligéntiam & capacitâtem ſenſus tui, ſanctam Trinitâtem, Patrem, & Fílium, & Spíritum Sanctum, unum Deum omnipoténtem, totámque in Sancta Trinitâte deitâtem, coeſsentiâlem, conſubſtantiâlem, coætérnam, & coomnipoténtem, uníus voluntâtis, poteſtâtis, & majeſtâtis, creatôrem ómnium creaturârum, à quo ómnia, per quem ómnia, & in quo ómnia, quæ ſunt in cœlo, & in terra, viſibília, & inviſibília, corporália, & ſpirituália?

℟. Aſséntio, & ita credo.

Interrogatio.

Credis ſíngulam quamque in ſancta Trinitâte perſônam, unum Deum, verum, plenum, & perféctum?

℟. Credo.

Interrogatio.

Credis ipſum Filium Dei, verbum Dei æternáliter natum de Patre, cõſubſtantiâlem, coomnipoténtem, & coæquâlem per ómnia Patri in divinitâte, temporáliter natum de Spíritu ſáncto ex María ſemper Vírgine, cum ánima rationáli, duas habéntẽ nativitâtes, unam ex Patre ætérnam, álteram ex matre temporâlem, Deũ verum, & hóminem verum, própriũ in utrâque natúra, atque perféctum, non adoptívum, nec fantaſmáticum, ſed únicum, & unum filium Dei in duâbus, & ex duâbus natúris, ſed in uníus perſônæ ſingularitâte, im-

paſsibilem, & immortâlem divinitâte, ſed in humanitâte pro nobis, & pro ſalûte noſtra paſſum vera carnis paſſiône, & ſepúltum, ac tértia die reſurgéntem à mórtuis verâ carnis reſurrectiône; die quadragéſimo poſt reſurrectiônem cum carne, qua reſurréxit, & ánima aſcendiſſe ad cœlum, & ſedêre ad déxteram Patris; inde ventûrum judicâre vivos, & mórtuos; & redditûrum unicuîque ſecúndùm ópera ſua, ſive bona fúerint, ſive mala? ℟. Aſſéntio, & ita per ómnia credo.

Interrogatio.

Credis étiam Spíritum ſanctum, plenum, & perféctum, verúmque Deum, à Patre, & Filio, procedéntem, coæquâlem, & coeſſentiâlem, coomnipoténtem, & coætérnum per ómnia Patri, & Filio? ℟. Credo.

Interrogatio.

Credis hanc ſanctam Trinitâtẽ non tres Deos, ſed unum Deum omnipoténtem, ætérnum, invisíbilem, & incommutábilem? ℟. Credo.

Interrogatio.

Credis ſanctam Cathólicam, & Apoſtólicam unam eſſe veram Eccléſiam, in qua unum datur verum baptíſma, & vera ómnium remiſſio peccatôrum? ℟. Credo.

Interrogatio.

Anathematízas étiam omnem hæreſim, extolléntem ſe advérsùs hanc ſanctam Eccléſiam Cathólicam? ℟. Anathematízo.

Interrogatio.

Credis étiam veram reſurrectiônẽ ejúſdem carnis, quam nunc geſtas; & vitam ætérnam? ℟. Credo.

Interrogatio.

Credis etiam novi, & véteris Teſtaménti, legis, & Prophetârum, & Apoſtolôrum unum eſſe auctôrem Deum, ac Dóminum omnipoténtẽ? ℟. Credo.

Poſtea Conſecrator dicit:

HÆc tibi fides augeâtur à Dómino, ad veram, & ætérnam beatitúdinem, dilectiſſime frater in Chriſto.

Et reſpondent omnes: Amen.

Expleto itaque examine, præfati Aſſiſtentes Epiſcopi ducunt Electũ ad Conſecratorem, coram quo genuflexus, ejus manum reverenter oſculatur. Tunc Conſecrator, depoſitâ mitrâ, cum miniſtris ad altare converſus, facit, ſolito more, Confeſſionem, Electo à ſiniſtris ejus manente; & omnes Epiſcopi ante ſedes ſuas ſtantes faciunt ſimiliter Confeſſionẽ cum capellanis ſuis. Facta itaque Confeſſione, Conſecrator aſcendit ad altare, & oſculatur illud, & Evangelium in Miſsa dicendum; & incẽſat altare, more ſolito. Deinde vadit ad ſedem ſuam, vel faldiſtorium, & procedit in Miſsa uſque ad Allelúja, ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſivè. Si verò Miſsa legitur, oſculato altari, & Evangelio, omiſsa incenſatione, ómnia prædicta legit in altari; & illis

dictis; ſive Miſsa legatur, ſive cantetur, redit cum mitrâ ad ſedendum in faldiſtorio, quod ante medium altaris ſibi reponitur. Epiſcopi verò Aſſiſtentes ducunt Electum ad capellam ſuam, & ibi depoſito pluviali, Acolythi induunt illum ſandalia, ipſo Pſalmos, & orationes conſuetas legente, ſi priùs illa non accepit. Tũ accipit crucem pectoralem, & ſtola ei aptatur, ut ab humeris dependeat. Deinde tunicella, dalmatica, caſula, & manipulo induitur; quibus indutus accedit ad ſuum altare, ubi ſtans in medio, medius inter Epiſcopos Aſſiſtentes, detecto capite, legit totum officium Miſſæ, uſque ad Allelúja, ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſivè; nec vertit ſe ad populum, cum dicit, Dóminus vobíſcũ, ut in aliis Miſſis fieri ſolet.

Propter ordinationes Epiſcoporũ numquam mutatur officium diei; dicitur tamen poſt Collectam diei pro officio conſecrationis Collecta pro Electo, ſub uno Per Dñm. &c.

Oratio.

ADéſto ſupplicatiónibus noſtris, omnípotens Deus; ut quod humilitâtis noſtræ geréndum eſt miniſtério, tuæ virtûtis impleâtur effé-ctu. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Finito Graduali, ſi Allelúja dicitur, alioquin dicto Tractu, vel Sequentia uſque ad ultimum verſum, excluſivè, Conſecrator accedit ad faldiſtorium ante medium altaris, & ibi ſedet cum mitrâ; Aſſiſtentes verò Epiſcopi iterum ducunt Electum ad Conſecratorem, cui Electus, depoſito bireto, caput profundè inclinans humilem reverentiam facit; Aſſiſtentes verò cum mitris ſe aliquantulum inclinantes, etiam Conſecratorem venerantur. Tum ſedent omnes, ut priùs; & Conſecrator ſedens cum mitrà, verſus ad illum, dicit:

EPíſcopum opórtet judicâre, interpretári, conſecrâre, ordinâre, offérre, baptizâre, & confirmâre.

Deinde omnibus ſurgentibus, Conſecrator ſtans cum mitrà, dicit ad circumſtantes.

ORêmus, fratres chariſſimi, ut huic Elécto, utilitáti Ecclé-ſiæ próvidens, benígnitas omnipotêntis Dei grátiæ ſuæ tribuat largitâtem. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et mox Conſecrator ante faldiſtorium ſuum, & Aſſiſtentes Epiſcopi ante ſedes ſuas cum mitris procumbunt; Electus verò proſternit ſe à ſiniſtris Conſecratoris; miniſtri etiam, atque alii omnes genuflectunt.

Tum cantor, vel, ſi officium ſit legendo, Conſecrator incipit Litanias, dicens: **Kyrie eléiſon, &c.** proſequendo totas, prout ſupra in ordinatione Subdiaconi dictum eſt: poſtquam autem dictum fuerit,

Ut ómnibus fidélibus defúnctis, &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Conſecrator ab accubitu ſurgens, ad Electum converſus, baculum Paſtoralem cum ſiniſtra tenens, dicit ſub voce Litaniarum, Primo:

Ut hunc præséntem Eléctum bene ✠ dicere dignêris,

℟. Te rogâmus audi nos.

Secundo dicit.

Ut hunc præséntē Eléctū bene ✠ dicere, & ſancti ✠ ficâre, dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Tertio dicit.

Ut hunc præséntē Eléctū bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre, & conſe ✠ crâre dignêris. ℟. Te rogâmus &c.

Producendo ſemper ſignum crucis ſuper illum; idemque faciunt, & dicunt Aſſiſtentes Epiſcopi, genuflexi tamen permanentes. Deinde iterum procumbit Conſecrator; & cantor, ſeu ipſe, qui prius dixit, eas proſequitur uſque ad finem.

Ut nos exaudíre dignêris, &c.

Quibus finitis ſurgunt omnes, & Conſecratore ante faldiſtorium ſuū cum mitrâ ſtante, Electus coram eo genuflectit.

Tum Conſecrator, accepto libro Euangeliorum, illum apertum, adjuvantibus Epiſcopis Aſſiſtentibus, nihil dicens, imponit ſuper cervicē, & ſcapulas Electi; ita quod inferior pars libri cervicem capitis Electi tāgat, litera ex parte inferiori manen-

te; quem unus ex capellanis Electi, poſt ipſum genuflexus, quouſque liber ipſe eidem Electo in manus tradendus ſit, continue ſuſtinet. Deinde Conſecrator, & Aſſiſtentes Epiſcopi, ambabus manibus caput conſecrandi tangunt, dicentes:

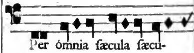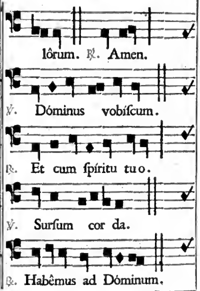

Accipe Spíritum ſanctum.

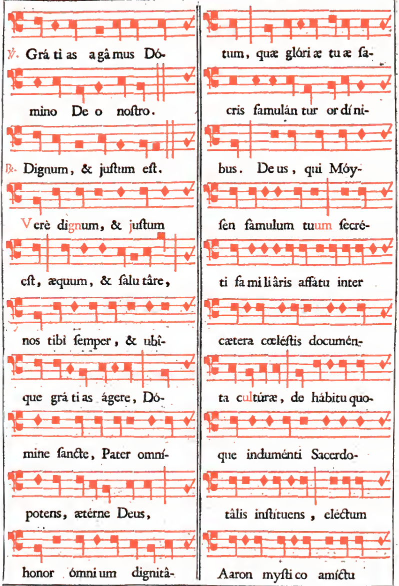
Quo facto, Conſecrator ſtans, depoſitâ mitrâ, dicit:

Propitiàre, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & inclináto ſuper hunc fàmulum tuum cornu grátiæ Sacerdotàlis, bene ✠ dictiónis tuæ in eum effúnde virtûtē. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit &c.

Deinde, extenſis manibus ante pectus, dicit:

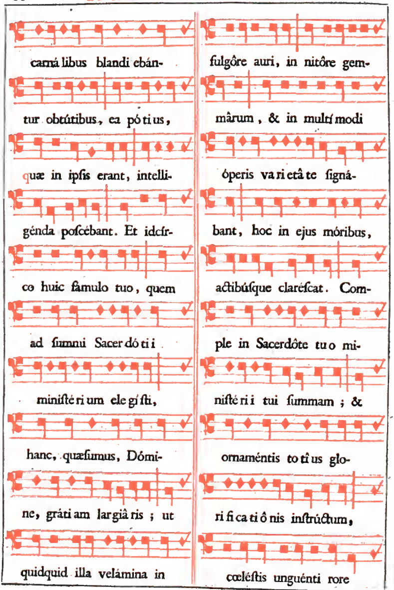

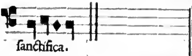

℣. Grá ti as a gâ mus Dó-
mino De o noſtro.
℟. Dignum, & juſtum eſt.
Verè dignum, & juſtum
eſt, æquum, & ſalu târe,
nos tibi ſemper, & ubî-
que grá ti as ágere, Dó-
mine ſanĉte, Pater omní-
potens, ætérne Deus,
honor ómni um dignitâ-
tum, quæ glóri æ tu æ ſa-
cris famulán tur or dí ni-
bus. De us, qui Móy-
ſen famulum tuum ſecré-
ti fa mi li âris affâtu inter
cætera cœléſtis documén-
ta cultúræ, de hábitu quo-
que induménti Sacerdo-
tâlis inſtituens, eléĉtum
Aaron myſti co amíĉtu

veſti-

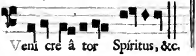

veſtiri inter ſacra juſsiſti,
ut intelligén tiæ ſenſum
de exémplis pri ôrum cá-
peret ſecutûra po ſtéri-
tas, ne eru díti o do ctri-
næ tu æ ulli deéſſet ætá ti.
Cum & apud vé te res re-
veréntiam ipſa ſignifica-
ti ó num ſpé ci es obtinê-
ret; & apud nos cer ti ôra
eſſent ex pe ri mén ta re-
rum, quàm ænígma ta fi-
gurârum. Illî us namque
Sacerdóti i án te ri ôris
hábitus noſtræ mentis or-
nâtus eſt, & pontificâ lem
gló ri am non jam nobis
honor comméndat véſti-
um, ſed ſplendor animâ-
rum. Quia & illa, quæ tunc

carnálibus blandi ebán-
tur obtútibus, ea pótius,
quæ in ipſis erant, intelli-
génda poſcébant. Et idcír-
co huic ſámulo tuo, quem
ad ſummi Sacerdótii
miniſtérium elegíſti,
hanc, quæſumus, Dómi-
ne, grátiam largiâris; ut
quidquid illa velámina in
fulgôre auri, in nitôre gem-
mârum, & in multímodi
óperis varietâte ſignâ-
bant, hoc in ejus móribus,
actibúſque claréſcat. Com-
ple in Sacerdôte tuo mi-
niſtérii tui ſummam; &
ornaméntis totîus glo-
rificatiônis inſtrúctum,
cœléſtis unguénti rore

ſancti-

Si in Romana curia fit conſecratio, Subdiaconus Apoſtolicus, vel unus ex capellanis Pontificis ligat caput Electi cum una ex longioribus mappulis, de octo ſuperiùs dictis; & Conſecrator, flexis genibus, verſus ad altare incipit, cæteris proſequentibus, hymnum.

Et dicitur uſque ad finem, prout habetur ſupra in ordinatione Presbyteri.

Finito primo verſu, ſurgit Pontifex, & ſedet in faldiſtorio ante medium altaris; capit mitram; deponit annulum, & chirothecas; reſumit annulum, & imponitur ei gremiale à miniſtris. Tum pollicem ſuum dexterum intingit in Sanctum Chriſma, & caput Electi coram ſe genuflexi inungit, formans primo ſignum crucis per totam coronam, deinde reliquum coronæ liniendo, interim dicens:

Ungâtur, & conſecrêtur caput tuum, cœléſti benedictiône, in órdine Pontificáli.

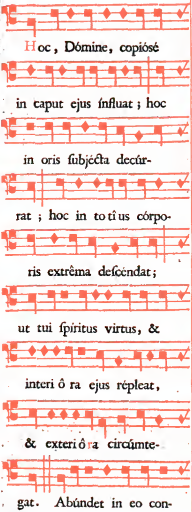
Et producens manu dextera tertio ſignum crucis ſuper caput Electi, dicit: In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

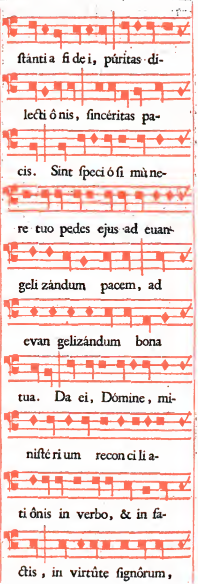
℣. Pax tibi. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

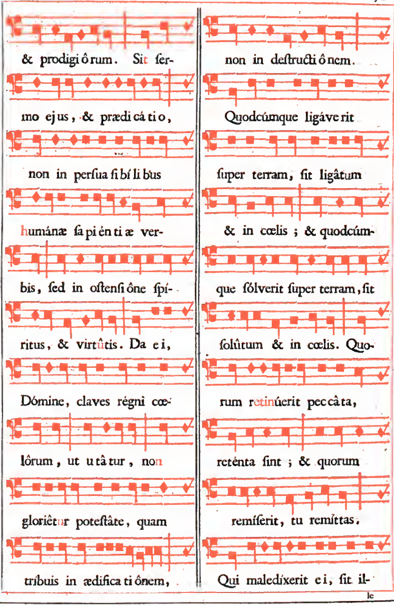
Et ſi plures ſint cōſecrādi, hoc in perſona cujuslibet ſingulariter repetit.

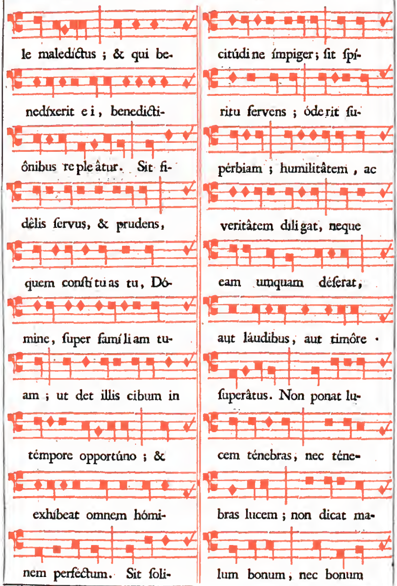
Expleta unctiône, Pontifex pollicem cum medulla panis [illegible]

abſtergit; & finito hymno prædicto, depoſitâ mitrâ, ſurgit; & in priſtina voce proſequitur, dicens:

& prodigiôrum. Sit ſer-
mo ejus, & prædicátio,
non in perſuaſibílibus
humánæ ſapiéntiæ ver-
bis, ſed in oſtenſiône ſpí-
ritus, & virtûtis. Da ei,
Dómine, claves régni cœ-
lôrum, ut utâtur, non
gloriêtur poteſtâte, quam
tríbuis in ædificatiônem,
non in deſtructiônem.
Quodcúmque ligáverit
ſuper terram, ſit ligâtum
& in cœlis; & quodcúm-
que ſólverit ſuper terram, ſit
ſolûtum & in cœlis. Quo-
rum retinúerit peccâta,
reténta ſint; & quorum
remíſerit, tu remíttas.
Qui maledíxerit ei, ſit il-
le

le maledíctus ; & qui be-
nedíxerit ei, benedicti-
ônibus repleâtur. Sit fi-
dêlis ſervus, & prudens,
quem conſtítuas tu, Dó-
mine, ſuper famíliam tu-
am ; ut det illis cibum in
témpore opportúno ; &
exhíbeat omnem hómi-
nem perfectum. Sit ſoli-
citúdine ímpiger; ſit ſpí-
ritu fervens ; óderit ſu-
pérbiam ; humilitâtem, ac
veritâtem díligat, neque
eam umquam déſerat;
aut láudibus, aut timôre
ſuperâtus. Non ponat lu-
cem ténebras, nec téne-
bras lucem ; non dicat ma-
lum bonum, nec bonum

malum
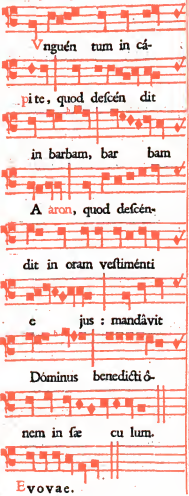
malum. Sit ſapi enti bus,
& inſipiéntibus débitor;
ut fructum de profectu
ómnium conſequâtur.
Tríbuas ei, Dómine, cá-
thedram Epiſcopâlem,
ad regéndum Eccléſi-
am tuam, & plebem ſi-
bi commíſſam. Sis ei au-
ctóritas, ſis ei potéſtas,
ſis ei firmitas. Multípli-
ca ſuper eum bene ✠ di-
ctiônem, & grá ti am tu-
am; ut ad exorándam ſem-
per miſericórdiam tuam,
tuo múnere idóneus, &
tuâ grá tiâ poſſit eſſe
devôtus.

Deinde ſubmiſſa voce dicit legẽdo, ita, quòd à circumſtantibus audiri poſſit:

Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit,

& regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.

Poſt hæc Conſecrator inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.

Ecce quam bonum, & quam jucúndum : habitâre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite, quod deſcéndit in barbam, barbam Aarõ.

Quod deſcéndit in oram veſtiménti ejus, ſicut ros Hermon, qui deſcéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandâvit Dóminus benedictiônem, & vitam uſque in ſæculum.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Deinde repetitur tota Antiphona.
Vnguéntum in cápite &c.

Incepta Antiphona ante Pſalmum, imponitur ad collum Electi alia ex longioribus mappulis, de octo ſupradictis. Conſecrator ſedet; accipit mitram; & Electo ante ipſum genuflexo inungit ambas manus ſimul junctas cum Chriſmate, in modum crucis, producendo cum pollice ſuo dextero intincto duas lineas; videlicet à pollice dexteræ manus uſque ad indicem ſiniſtræ, & à pollice ſiniſtræ uſque ad indicem dexteræ; & mox inungat totaliter palmas Electi, dicens:

Ungan-

UNgántur manus iſtæ de oleo ſanctificáto, & Chríſmate ſanctificatiônis, ſicut unxit Sámuel David Regem, & Prophêtam, ita ungántur, & conſecréntur.

Et producens manu dextera ter ſignum crucis ſuper manus Electi, dicit:

In nómine Dei Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ ſancti, faciéntes imáginem ſanctæ crucis Salvatôris noſtri Jeſu Chriſti, qui nos à morte redêmit, & ad regna cœlôrum perdúxit. Exáudi nos pie Pater omnípotens, ætérne Deus; & præſta, ut, quod te rogâmus, exorêmus. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et proſequitur ſedens:

DEus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui te ad Pontificâtus ſublimári vóluit dignitâtem, ipſe te Chriſmate, & myſticæ delibutiônis liquôre perfúndat, & ſpirituâlis bene✠dictiônis ubertâte fœcundet; quidquid bene✠dixeris, benedicâtur; & quidquid ſanctificáveris, ſanctificêtur; & conſecrátæ manus iſtîus, vel póllicis impoſitio cunctis proficiat ad ſalûtē. ℟. Amen.

Præmiſſis itaque expeditis, Conſecratus jungit ambas manus, & dexteram ſuper ſiniſtram tenet, & eas imponit mappulæ à collo dependenti. Conſecrator verò abſtergit paululùm cum medulla panis pollicem; &, depoſitâ mitrâ, ſurgit; & benedicit baculum paſtoralem, (ſi non ſit benedictus) dicens:

Orêmus.

SUſtentâtor imbecillitâtis humánæ Deus, béne✠dic báculum

iſtum; & quod in eo extérius deſignâtur, intériùs in móribus hujus fámuli tui, tuæ propitiatiônis cleméntia operêtur. Per Chriſtum Dóminũ noſtrum. ℟. Amen.

Deinde illum aſpergit aqua benedicta.

Tum ſedens, acceptâ mitrâ, ſolus tradit illum conſecrato coram eo genuflexo, capienti ipſum inter indices, & medios digitos, manibus non disjunctis, Conſecratore dicente.

Accipe báculum paſtorâlis officii; ut ſis in corrigéndis vítiis piè ſæviens, judícium ſinè ira tenens, in fovéndis virtútibus auditôrum ánimos demúlcens, in tranquillitâte ſeveritâtis cenſûram non déſerens. ℟. Amen.

Quo facto, depoſitâ mitrâ, ſurgit Conſecrator, & benedicit annulum (ſi non ſit priùs benedictus) dicens:

Orêmus.

Creâtor, & conſervâtor humáni géneris, dator grátiæ ſpirituâlis, largítor ætérnæ ſalûtis, tu, Dómine, emítte bene ✠ dictiônem tuam ſuper hunc ánnulum; ut quicúmque hoc ſacroſánctæ fidei ſigno inſignîtus incéſſerit, in virtûte cœléſtis defenſiônis ad ætérnam vitam ſibi proficiat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tum aſpergit ipſum annulum aquâ benedictâ; ſedet cum mitrâ, & ſolus annulum in digitum annularẽ dexteræ manus Conſecrati immittit, dicens:

ACcipe ánnulum, fidei ſcilicet ſignáculum; quátenus ſponſam Dei, ſanctam vidélicet Eccléſiam, intemeráta fide ornâtus, illibátè cuſtódias. ℟. Amen.

Tum Conſecrator accipit librum Euangeliorum de ſcapulis Conſecrati; & adjuvantibus ipſum Epiſcopis Aſſiſtentibus, tradit eum clauſum Conſecrato, tangenti illum ſinè apertione manuum, dicens:

Accipe Euangélium, & vade, prædica pópulo tibi commiſſo; potens eſt enim, Deus, ut áugeat tibi grátiam ſuam, qui vivit, & regnat in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amẽ.

Demum Conſecrator recipit Cõſecratum ad oſculum pacis; ſimiliter & Aſſiſtentes Epiſcopi ſinguli, dicentes ipſi Conſecrato:

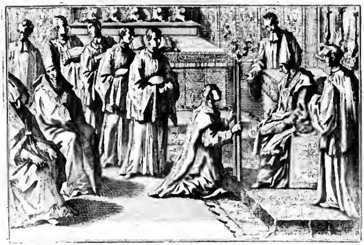
Pax tibi.

Et ipſe reſpondet ſingulis:

Et cum ſpíritu tuo.

Tum conſecratus medius inter Aſſiſtentes Epiſcopos, redit ad capellam ſuam, ubi abſtergitur ei caput cum medulla panis, & cum panno mundo; deinde cum pectine mundantur, & complanantur capilli; poſtea lavat manus. Conſecrator verò in ſuo faldiſtorio manus lavat. Deinde procedit in Miſſa uſq; ad Offertorium incluſivè. Idem facit Conſecratus in capella ſua.

Dicto Offertorio, Cõſecrator ſedet cum mitra in faldiſtorio, ante medium altaris. Et conſecratus veniens ex ſua capella, inter Aſſiſtentes Epiſcopos medius, coram Conſecratore genuflectit; & illi offert duo intortitia accenſa; duos panes; & duo barilia vino plena; & Conſecratoris prædicta recipientis manum reverenter oſculatur.

Deinde Conſecrator lavat manus; & accedit ad altare; Conſecratus etiam ad poſterius cornu Epiſtolæ altaris ejusdem accedit; & ibi ſtans medius inter Epiſcopos Aſſiſtentes, ante ſe habens Miſſale ſuum, ſimul cum Conſecratore dicit, & facit omnia, prout in Miſſali. Et ponatur una Hoſtia conſecranda, pro Conſecrante, & Conſecrato, & vinum conſecrandum, in Calice, ſufficiens pro utroque.

Secreta ſequens dicitur cum Secreta Miſſæ diei ſub uno, **Per Dóminum**, per Conſecratorem:

Secreta.

Suſcipe, Dómine, múnera, quæ tibi offérimus pro hoc ſámulo tuo; & propítius in eo tua dona cuſtódi. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Conſecratus dicit: Secreta.

Suſcipe, Dominè, múnera, quæ tibi offérimus pro me ſámulo tuo; ut propítius in me tua dona cuſtódias. Per Dóminum noſtrum Jeſū Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat. &c.

Infra actionem dicit Conſecrator:

Hanc ígitur oblatiônem ſervitûtis noſtræ, ſed & cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus, étiam pro hoc ſámulo tuo, quem ad Epiſcopâtus órdinem promovêre dignâtus es, quæſumus, Dómine, ut placâtus accípias, & propítius in eo tua dona cuſtódias; ut, quod divíno múnere conſecûtus eſt, divinis effêctibus, exequâtur; diéſque noſtros in

tua

tua pace diſpónas; atque ab ætérna damnatiône nos éripi, & in electôrũ tuôrum júbeas grege numerári. Per Chriſtum Dñm noſtrum. ℟. Amen.

Conſecratus dicit:

HAnc ígitur oblatiônem ſervitûtis noſtræ, ſed & cunctæ fámiliæ tuæ, quam tibi offérimus, étiam pro me fámulo tuo, quem ad Epiſcopâtus órdinem promovêre dignâtus es, quæſumus, Dómine, ut placâtus accípias, & propítius in me tua dona cuſtódias; ut, quod divino múnere conſecûtus ſum, divínis effectibus exequar; dieſque noſtros in tua pace diſpónas; atque ab ætérna damnatiône nos éripi, & in electôrũ tuôrum júbeas grege numerári. Per Chriſtum Dñm noſtrum. ℟. Amen.

Dicta Oratione, Dómine Jeſu Chriſte, qui &c. per Conſecratorem, & Conſecratum, Conſecratus accedit ad dexteram Conſecratoris; & ambo oſculantur altare; tum Conſecrator dat pacem Conſecrato, dicens. Pax tecum.

Cui reſpondet Conſecratus:

Et cum ſpíritu tuo.

Et dat eam Aſſiſtentibus ſuis, ſeniori primo, tum alteri, ſingulis dicens: Pax tibi.

Et illi ſibi reſpondent:

Et cum ſpíritu tuo.

Deinde poſtquam Conſecrator corpus Domini ſumpſerit, non totũ ſanguinem ſumit, ſed ſolùm partem ejus cum particula Hoſtiæ in Calicẽ miſſa. Et priuſquam ſe purificet, communicat Conſecratum ante ſe in eodem cornu capite inclinato ſtãtem, & non genuflectentem, priùs de corpore, tum de ſanguine, deinde purificat ſe, poſtea Conſecratum. Tum abluit digitos ſuper Calicem, & ſumit etiam ablutionem; &, aſſumptâ mitrâ, lavat manus.

Interim Conſecratus cum Aſſiſtentibus Epiſcopis accedit ad poſteriorem partem alterius cornu altaris, videlicet Euangelii, & ibi proſequitur Miſſam, ſicut Conſecrator in cornu Epiſtolæ.

Poſtcommunio, quæ dici debet cum Poſtcommunione diei, ſub uno Per Dóminum noſtrum Jeſum &c.

PLenum quæſumus Dómine, in nobis remédium tuæ miſeratiônis operâre; ac tales nos eſſe pérfice propítius; & ſic fove, ut tibi in ómnibus placêre valeâmus. Per Dóminum noſtrum. &c.

Deinde dicto, Ite Miſſa eſt, vel Benedicâmus Dómino, prout tempus requirit, Conſecrator dicto in medio altaris, Pláceat &c. accepta ibidem mitra, ſi non ſit Archiepiſcopus, & in ſua provincia, ſtans verſus ad altare populo ſolenniter benedicit, dicens:

Sit nomen Dómini benedíctum, &c.

Data benedictione, reponitur faldiſtorium ante medium altaris, & Conſecrator cum mitrâ in eo ſedet. Conſecratus verò parvum biretũ in capite tenens, corã eo genuflectit.

Tunc Conſecrator, depoſitâ mi-

mitrâ, ſurgit, & benedicit mitram, ſi non ſit benedicta, dicens:

Orêmus.

Domine Deus, Pater omnípotens, cujus præclâra bónitas eſt, & virtus imménſa, à qua omne datum óptimum, & omne donum perféctum, totiúſque decôris ornaméntum, bene ✠ dicere, & ſanctifi ✠ câre dignâre hanc mitrã hujus fámuli tui Antíſtitis cápiti imponédam. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et mox eam aſpergit aquâ benedictâ; deinde ſedens cum mitrâ, adjuvantibus ipſum Aſſiſtentibus Epiſcopis, imponit eam capiti Conſecrati, dicens:

Impónimus, Dómine, cápiti hujus Antiſtitis, & agoniſtæ tui gáleam munitiônis, & ſalûtis; quátenus decoráta fácie, & armáto cápite, córnibus utriúſque Teſtaménti terríbilis appáreat adversáriis veritâtis; &, te ei largiénte grátiam, impugnâtor eôrum robúſtus exiſtat, qui Móyſi fámuli tui fáciem ex tui ſermônis consórtio decorâtam lucidíſſimis tuæ claritâtis, ac veritâtis córnibus inſigniſti; & cápiti Aarõ Pontíficis tui tiâram impóni juſſiſti. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde, ſi chirothecæ non ſint benedictæ, ſurgit Conſecrator, mitrâ depoſitâ, & eas benedicit, dicens:

Orêmus.

Omnípotens creâtor, qui hómini ad imáginem tuam cóndito manus diſcretiônis inſignítas, tanquam órganum intelligéntiæ, ad

rectè operándum dediſti, quas ſervári mundas præcepiſti; ut in eis ánima dignè portarêtur; & tua in eis dignè conſecraréntur myſtéria, bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignare mánuum hæc tegménta, ut quicúmque miniſtrôrum tuôrum, ſacrôrum Pontíficum his velâre manus ſuas cum humilitâte voluérit, tam cordis, quàm óperis, ei mundítiam, tua miſericórdia ſubminiſtret. Per Chriſtum Dóminũ noſtrum. ℟. Amen.

Et aſpergit eas aquâ benedictâ. Tunc extrahitur Cõſecrato annulus Pontificalis; deinde ſedet Cõſecrator, & acceptâ mitrâ, adjuvantibus Aſſiſtentibus Epiſcopis, imponit illas manibus Conſecrati, dicens:

Circúmda, Dómine, manus hujus miniſtri tui mundítia novi hóminis, qui de cœlo deſcéndit: ut quemádmodum Jacob diléctus tuus, pellículis hœdôrum opértis mánibus, patérnam benedictiônem, obláto patri cibo, potûque gratiſſimo, impetrâvit; ſic & iſte, obláta per manus ſuas hóſtia ſalutári, grátiæ tuæ benedictiônem impetrâre mereâtur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui in ſimilitúdinem carnis peccáti tibi pro nobis óbtulit ſemetipſum.
℟. Amen.

Et ſtatim imponit ei annulum Pontificalem. Tum ſurgit Conſecrator, & accipit Conſecratum per manum dexteram; Et primus ex Aſſiſtentibus Epiſcopis per ſiniſtrã, & inthronizant eum, ponendo ipſũ ad ſedendum in faldiſtorio, de quo ſurrexit Conſecrator; vel, ſi id fiat in Eccleſia propria Conſecrati, inthronizant eum in ſede Epiſcopali conſueta; & Conſecrator tradit ei baculum paſtoralem in ſiniſtra.

Deinde verſus ad altare Conſecrator, depoſitâ mitrâ, ſtans incipit, cæteris uſque ad finem proſequentibus, Hymnum.
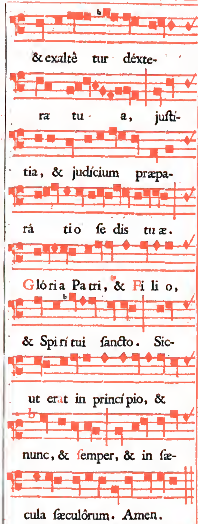

Te De um lau dâ mus.

Incepto hymno, Conſecratus ducitur ab Aſſiſténtibus Epiſcopis cũ mitris per Eccleſiam; & omnibus benedicit; Conſecratore interim apud altare ſine mitra ſtante in eodem loco. Cùm verò Conſecratus reverſus fuerit ad ſedem ſuam, ſeu faldiſtorium, iterum ſedet, quouſque finiatur hymnus prædictus; Aſſiſtentes deponunt mitras, & ſtant apud Conſecratorem.

Finito hymno, Conſecrator ſtans ſine mitra apud ſedem, ſeu faldiſtorium à parte dextera Conſecrati, dicit; vel ſi Officium cantatur, incipit, ſchola proſequente, Antiphonam.

Firmê tur manus tu a,

Et repetitur tota Antiphona; qua finita, Conſecrator dicit:

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
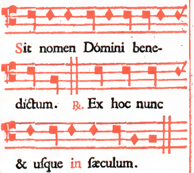
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

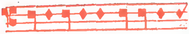
Deus, omnium fidélium paſtor, & rector, hunc famulum tuum, quem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluíſti, propítius, réſpice; da ei, quæſumus, verbo, & exémplo, quibus præeſt, proficere; ut ad vitam, unà cum grege ſibi crédito pervéniat ſempitérnam. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

His dictis, Conſecrator, detecto capite, manet ad cornu Evangelii altaris, apud quem Aſſiſtentes ſtant ſinè mitris.

Conſecratus verò ſurgit, & accedens cum mitra, & baculo paſtorali ante medium altaris, verſus ad illud, ſignans ſe cum pollice dexteræ manus ante pectus, dicit:

Deinde faciens ſignum crucis à fronte ad pectus, dicit:

Adju tórium noſtrum in

nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum & terram.

Tum elevans, ac jungens manus, & caput inclinans dicit:

Benedîcat vos omnípo-

tens Deus

Et cùm dixerit Deus, vertit ſe ad populum, tertiò ſuper eum ſignans benedicit, dicens:

Pa✠ter, & Fi✠lius, &

Spíritus ✠ ſanctus. ℟. Amen.

Tum Conſecrator accipit mitrã, ſtans in cornu Euangelii, verſa facie ad cornu Epiſtolæ: apud quem etiã ſtant Aſſiſtentes cum mitris, Conſecratus verò accedit ad cornu Epiſtolæ altaris, & ibidem cum mitrâ, & baculo genuflexus, verſus ad Conſecratorem, dicit cantando:

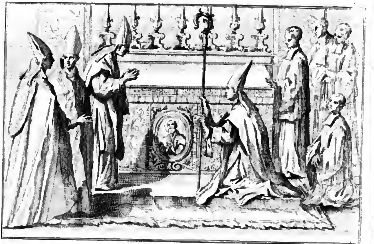
Ad multos annos.

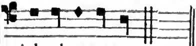
Deinde accedens ante medium altaris, ubi iterùm, ut priùs genuflexus, dicit altiùs cantando:

Ad multos annos.

Poſtea accedit ad pedes Conſecratoris, ubi tertiò genuflexus, ut ſupra, iterum altiùs cantando dicit:

Ad multos annos.

Tum Conſecrator recipit eum ſurgentem ad oſculum pacis; & ſimiliter faciunt Aſſiſtentes Epiſcopi, qui Conſecratum cum mitrâ, & baculo paſtorali incedentem, & Euangelium ſancti Joannis, **In princípio erat verbum, &c.** dicentem poſt reverentiam cruci ſuper altare factam, inter ſe medium ducentes, ad ſuam capellam revertuntur, ad ſe exuendum ſacris veſtibus, & interim dicit Ant. **Trium puerôrum**, & Cantic. **Benedict. &c.** Conſecrator verò, pacis oſculo, ut præmittitur, Conſecrato dato, dicit ſubmiſſa voce.

D óminus vobíſcum. I nítium ſancti Euangélii ſecúndùm Joánnem.

I n princípio erat verbum, &c. Signat altare, & ſe; & factâ ſimiliter cruci reverentiâ, apud ſedem, vel faldiſtorium deponit ſacras veſtes, interim etiam dicens Ant. **Trium puerôrũ**, & Cant. **Benedict. &c.** quibus depoſitis, Conſecratus Conſecratori, & Aſſiſtentibus ſuis, pro more, gratias agit; & vadunt in pace omnes.

Quando Electus in Patriarcham, vel Archiepiſcopum conſecratur, forma præmiſſa in omnibus obſervatur; ſed per hujuſmodi conſecrationem non aſſumit ſibi nomen Patriarchæ; vel Archiepiſcopi, quod per traditionem Pallii dumtaxat ſibi attribuitur, uſque ad quam dicitur Electus, etiam poſt conſecrationem prædictam, prout infra dicetur. Electus verò in Epiſcopum, cùm pri-

Digitized by Google

mum conſecratus eſt; Epiſcopus vocatur, non Electus.

In anniverſario conſecrationis Epiſcopi dicitur Miſſa ut in Miſſali Romano.

DE PALLIO.

Cum Palliũ à Sede Apoſtolica mittitur, Pontifex, cui res ipſa committitur, ſtatuta die cum Electo convenit in Eccleſia ſua, ſi commodè fieri poteſt, vel alia Eccleſia ſuæ diœceſis, vel Provinciæ magis commoda, in qua Miſſarum ſolemnia peragantur. Et facta communione per celebrantem, Pallium reponitur ſupra medium altaris extenſum, & ſerico, in quo involutum portatum fuit, coopertum. Deinde peractis Miſſarum ſolemniis Pontifex indutus amictu, ſtolâ, pluviali, & mitrâ, ſedens ante altare, ſuper faldiſtorio capit juramentum fidelitatis, nomine Sedis Apoſtolicæ, ab ipſo Electo, omnibus Pontificalibus paramentis, ac ſi celebraturus eſſet, mitrâ tamen, & chirothecis demptis, induto, ante ſe genuflexo; juxta formam per literas Apoſtolicas traditam.

FORMA IURAMENTI.

Ego N. Eléctus Eccléſiæ N. ab hac hora in ántea fidélis, & obédiens ero beáto Petro Apóſtolo, ſanctæque Románæ Eccléſiæ, & Dómino noſtro, Dómino N. Papæ N. ſuiſque ſucceſsóribus canónicè intrántibus. Non ero in conſilio, aut conſénſu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum; ſeu capiántur mala captióne; aut in eos violénter manus quomodólibet ingerâtur; vel injúriæ áliquæ inferántur, quovis quæſito colôre. Conſilium verò, quod mihi creditúri ſunt, per ſe, aut Núntios ſuos, ſeu lıteras, ad eôrum damnum, me ſciénte, némini pandam. Papâtum Románum, & Regália ſancti Petri adjûtor eis ero ad retinéndum, & defendéndũ, ſalvo meo órdine, contra omnem hóminem. Legâtum Apoſtólicæ Sedis in eúndo, & redeúndo honorífıcè tractâbo, & in ſuis neceſſitátibus adjuvâbo. Jura, honóres, privilégia, & auctoritâtem Sanctæ Románæ Eccléſiæ, Dómini noſtri Papæ, & ſucceſsôrum prædictôrum, conſervâre, deféndere, augêre, & promovere curâbo. Neque ero in conſilio, vel facto, ſeu tractâtu, in quibus contra ipſum Dóminum noſtrum, vel eándem Románam Eccléſiam áliqua ſiniſtra, vel præjudiciália perſonârum, juris, honôris, ſtatus, & poteſtâtis eôrum machinéntur. Et ſi tália à quibuſcúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiam hoc pro poſſe; & quanto cítius pótero, ſignificâbo eîdem Dómino noſtro, vel álteri, per quem poſſit ad ipsîus notítiam pervenîre. Régulas ſanctôrum Patrum, decrê-

ta, ordinatiónes, ſeu diſpoſitiónes, reſervatiónes, proviſiónes, & mandâta Apoſtólica; totis víribus obſervâbo, & fáciam ab aliis obſervári. Hæréticos, ſchiſmáticos, & rebélles eîdem Dómino noſtro, vel ſucceſsóribus prædíctis pro poſſe pérſequar, & impugnâbo. Vocâtus ad ſynodum, véniam, niſi præpedîtus fúero canónica prepeditiône. Apoſtolôrum límina ſingulis triénniis perſonáliter per me ipſum viſitâbo; & Dómino noſtro, ac ſucceſsóribus præfâtis ratiônem reddam de toto meo paſtoráli officio, ac de rebus ómnibus ad meæ Eccléſiæ ſtatũ, ad cleri, & pópuli diſciplînam, animârum dénique, quæ meæ fidei tráditæ ſunt, ſalûtem quovis modo pertinéntibus, & viciſſim mandâta Apoſtólica humiliter recípiam, & quàm diligentiſſimè éxequar. Quòd ſi legitimo impediménto detẽtus fúero, præfâta ómnia adimplêbo per certum Núntium, ad hoc ſpeciâle mandâtum habéntem, de grémio mei Capítuli, aut álium in dignitáte Eccleſiáſtica conſtitûtum, ſeu áliàs perſonâtum habéntem; aut, his mihi deficientibus, per diœcesânum Sacerdôtem; & clero deficiénte omníno, per áliquem álium Presbyterum ſæculârem, vel regulârẽ, ſpectâtæ probitâtis, & religiônis, de ſupradíctis ómnibus plenè inſtrúctũ. De hujúſmodi autem impediménto docêbo per legítimas probatiónes ad Sanctæ Románæ Eccléſiæ Cardinâlem proponéntem in Congregatiône ſacri Concilii, per ſupradíctum Núntium tranſmittèndas. Poſſeſſiónes verò ad menſam meam pertinéntes non vendam, nec donâbo, neque impignorâbo; nec de novo infeudâbo, vel áliquo modo alienâbo, étiam cum consénſu Capítuli Eccléſiæ meæ, inconsúlto Románo Pontífice. Et ſi ad áliquam alienatiônem devénero, pœnas in quadã ſuper hoc édita conſtitutiône conténtas, eo ipſo incúrrere volo.

Dictus Pontifex in gremio ſuo librum Euangeliorum ambabus manibus apertum tenens, inferiore parte libri Electo verſa, ab eo præſtationem hujuſmodi juramenti recipit, & Electo adhuc coram eo genuflexo, dicente:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc ſancta Dei Euangélia.

Tum Pontifex reſpondet:

Deo grátias.

Iuramento præſtito, Pontifex ſurgit cum mitrâ, & pallium de altari accipit, & illud ſuper humeros Electi, adhuc ante ſe genuflexi, imponit, dicens:

Ad

AD honôrem omnipoténtis Dei, & beátæ Mariæ ſemper virginis, ac beatôrum Apoſtolôrum Petri, & Pauli, Dómini noſtri N. Papæ N. & ſanctæ Románæ Eccléſiæ, necnon Eccléſiæ N. tibi commiſſæ, trádimus tibi Pállium de córpore beáti Petri ſumptum, in quo eſt plenitûdo Pontificâlis officii, cum Patriarchâlis, vel Archiepiſcopalis nóminis appellatiône; ut utâris eo intrà Eccléſiam tuam certis diêbus, qui exprimúntur in privilégiis ab Apoſtólica ſede concéſſis. In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Quo dato, Pontifex, detecto capite, vadit ad cornu Euangelii altaris, & Patriarcha, vel Archiepiſcopus ſurgit cum Pallio; & aſcendens ad altare, crucẽ ſuam ante ſe habens, ſi ſit in Eccleſia ſua, vel alia ſuæ diœceſis, vel provinciæ, detecto capite benedicit populo ſolemniter, dicens: Sit nomen &c.

Qua benedictione data, dimiſſis in Eccleſia paramentis, omnes ad ſua revertuntur.

Et, quia Pontificalis officii plenitudo confertur per Pallium, antequam obtinuerit quis Pallium, licèt ſit conſecratus, non ſortitur nomen Patriarchæ, Primatis, aut Archiepiſcopi, & non licet ei Epiſcopos cõſecrare; nec convocare ad concilium; nec Chriſma conficere; neque Eccleſias dedicare; nec Clericos ordinare, etiam ſi Pallium in alia Eccleſia habuiſſet, cùm oporteat petere novum Pallium.

Poteſt tamen, quando vult, Miſſam ſine Pallio, & ſãdaliis celebrare.

Poteſt etiam hujuſmodi conſecrationes ante Pallii receptionem alteri committere, dummodo non ſit in mora petendi Pallium.

Neque ante habitum Pallium poteſt Electus ante ſe crucem deferre, ſed tantùm poſtea.

Nec poteſt Patriarcha, vel Archiepiſcopus uti pallio extra ſuum Patriarchatum, vel provinciam; & non omni tempore, ſed tantùm in Eccleſiis, in Miſſarum ſolemniis, in feſtis præcipuis, non in proceſſionibus, neque in Miſſis pro defunctis. Et quia Pallium eſt perſonale, ideo accommodari non poteſt; neque in morte alicui relinqui; ſed Patriarcha, vel Archiepiſcopus, cum ea ſepeliri debet.

DIES, QUIBUS PALLIO *uti poteſt Patriarcha, ſive Archiepiſcopus, ſunt hi*:

Nativitas Dñi noſtri Jeſu Chriſti;
Sancti Stephani Protomartyris;
Sancti Joannis Apoſtoli, & Euangeliſtæ;
Circumciſio Domini;
Epiphania Domini;
Dominica in palmis;
Feria quinta in cœna Domini;
Sabbatum ſanctum;
Dominica Reſurrectionis cum duobus diebus ſequentibus;
Dominica in albis;
Aſcenſio Domini;
Dominica Pentecoſtes;
Feſtum Corporis Chriſti;
Feſtivitates quatuor beatæ Mariæ ſemper virginis; Purificationis, Annuntiationis, Aſſumptionis, & Nativitatis;
Nativitas ſācti Joannis Baptiſtæ;
Feſtum omnium Sanctorum;
Feſtivitates omnium Apoſtolorum;
Dedicationes Eccleſiarum;
Principales feſtivitates Eccleſiæ ſuæ;
Ordinationes Clericorum;
Conſecrationes Epiſcoporum, & Virginum;
Dies anniverſarius Dedicationis Eccleſiæ;
Et Conſecrationis ſuæ.

DE BENEDICTIONE ABBATIS.

IN primis benedicendus provideat de mandato Apoſtolico, benedictionem ſibi impendendā Pōtifici committente.

Deinde ſtatuta die benedictionis, quæ debet eſſe Dominica, vel feſtiva, tam ipſe Pontifex, quàm Electus conveniat, quòd die præcedenti jejunent.

In Eccleſia, ubi benedictio fiet, ornantur duæ capellæ, major pro Pontifice, minor pro Electo. In majori quidem ſuper altari parato, ut eſt moris, erit crux in medio, & ad minus quatuor candelabra. In terra

ad gradus altaris erunt tapetia ſtrata.

Paratur etiam in loco congruo credentia pro Pontifice, ſuper quam erit mappa munda, duo candelabra, vaſa ad abluendum manus, cũ ſuis mantilibus; vas cum aqua benedicta, & aſperſorio; thuribulum cum navicella, cochleari, & incenſo; ampullæ pro vino, & aqua pro ſacrificio; Calix, hoſtiaria cum hoſtiis.

Item paramenta omnia Pontificalia coloris tempori, & officio Miſſæ convenientis, videlicet, ſandalia, amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, ſtola, tunicella, dalmatica, chirothecæ, planeta, mitra auriphrygiata, annulus Pontificalis, baculus paſtoralis, & manipulus.

Item paratur faldiſtorium ornatum pro Pontifice, & tria ſcabella, pro Electo, & duobus Abbatibus Aſſiſtentibus, Miſſale, & Pontificale. Pontifex habeat tres capellanos ad minus, cum ſuperpelliceis, & duos ſcutiferos ad credentiam. In capella verò minore pro Electo, quæ à majori debet eſſe diſtincta, paratur altare cum cruce, & duobus candelabris, & ſuper illud Miſſale, & Pontificale, ac paramenta omnia Pontificalia albi coloris, ut ſupra pro Pontifice numerata ſunt. Et hoc, ſi Abbas benedicendus ſit de mitra. Si verò non ſit de mitra, parantur tantũ paramenta Sacerdotalia; & ultra illa, pluviale album; prope altare ſit credentia minor cum mappa munda, & vaſis ad abluendum manus.

Ponuntur etiam quinque mappulæ æqualis menſuræ, factæ ex una canna cum dimidia panni linei ſubtilis; & candelæ octo unius libræ quælibet, quarum quatuor ſuper altare Pontificis, duæ ſuper ejus credentiam, & duæ ſuper altare Electi ponuntur. Annulus cum gemma benedicendus, & Electo tradendus; veſtes monaſticæ, ſeu regulares; & pro offertorio intortitia duo, quatuor librarum quodlibet; duo panes magni, & duo barilia vini; panes, & barilia ornentur, duo, videlicet, videantur argentea, & duo aurea, hinc & inde, inſignia Pontificis, & Monaſterii, ſeu Electi habentia, cum capello, vel cruce, vel mitra pro cujusque gradu, & dignitate.

Adſint duo Abbates Aſſiſtentes, qui ſint induti ſuperpelliceo, ſtola, pluviali, & mitra ſimplici alba.

Hora igitur competenti Pontifex, Electus, Aſſiſtentes, & alii qui benedictioni intereſſe debent, ad Eccleſiam conveniunt, & Pontifex, facta oratione ante altare, aſcendit ad ſedem, ſi ſit in Eccleſia ſua, vel accedit ad faldiſtorium in capella ſua, juxta cornu altaris Epiſtolæ præparatum, & ibi de more paratur. Interim etiam Abbates Aſſiſtentes ſua paramenta prædicta capiunt. Quibus ſic paratis, Pontifex ſedet cum mitrâ ſuper faldiſtorium, ante medium altaris ſibi paratum. Electus verò in habitu ſuo quotidiano medius inter Abbates Aſſiſtentes paratos,

& mitratos Pontifici cum debitis reverentiis præſentatur, atque eidem mandatum Apoſtolicum traditur. Quo publicè lecto per Pontificis notarium, Electus genuflectit ante Pontificem, qui ſurgit, depoſitâ mitrâ, & ſuper eum dicit orationes ſequentes, niſi jam ſit profeſſus.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Deus, indulgéntiæ pater, qui ſeveritâtem tuæ diſtrictiônis témperans, indulſiſti ne filius portet iniquitâtem patris; & qui mira diſpenſatiône, étiam malis bene utens, tuæ dignatiônis grátiam per eos frequénter operâris, quæſumus, cleméntiam tuam, ut huic fámulo tuo non obſiſtat, quòd hábitum religiônis, per nos, tanta, ac tali re indígnos, áccipit; ſed miniſtérium, quod extérius per nos exhibêtur, tu intériùs per donum Spíritus ſancti exequâris. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, &c.

Orêmus.

Deus, qui per coætérnum filium tuum cuncta creáſti, quique mundum, peccátis inveterâtum per myſtérium ſanctæ incarnatiônis ejus renovâre dignâtus es, te ſupplíciter exorâmus, ut ejúſdem Dómini noſtri grátia, ſuper hunc fámulum tuum, abrenuntiatiônem ſæculi profiténtem, cleménter reſpícere dignêris; per quam in ſpíritu ſuæ mentis renovâtus, véterem hóminem cum áctibus ſuis éxuat; & novum, qui ſecúndùm Deum creâtus eſt, indúere mereâtur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Domine Jeſu Chriſte, qui es via, ſine qua nemo venit ad Patrẽ, quæſumus, cleméntiam tuam, ut hunc fámulum tuum, à carnálibus deſidériis, abſtráctum, per iter diſciplínæ regulâris dedúcas, & qui peccatóres vocâre dignâtus es, dicens: Venîte ad me omnes, qui laborâtis, & oneráti eſtis, & ego vos reficiam; præſta, ut hæc vox invitatiônis tuæ ita in eo convaléſcat; quátenus peccatôrum ónera depónens, & quàm dulcis es, guſtans, tua refectiône ſuſtentári mereâtur, & ſicut atteſtári de óvibus tuis dignâtus es, agnóſce eum inter oves tuas; ut ipſe te agnóſcat, & aliênum non ſequâtur, ſed te; neque áudiat vocem aliórum, ſed tuam, qua dicis: Qui mihi miníſtrat, me ſequâtur. Qui vivis, & regnas Deus, &c.

Orêmus.

Sancte Spíritus, qui te Deum, ac Dóminum mortálibus revelâre dignâtus es, imménſam tuæ pietâtis grátiam poſtulâmus; ut, ſicut ubi vis, ſpiras, ſic & huic fámulo tuo affectum devotiônis, indúlgeas.

Et quóniam tuâ ſapiéntiâ eſt cónditus, tua quoque providéntia gubernêtur. Quem juxta tibi conſuêtam grátiam únctio tua de ómnibus dóceat; & per interceſſiônem Sancti N. quem præcípuum hujus ſanctæ inſtitutiônis legislatôrem dediſti, nec non & aliôrum Sanctôrum, ad quorum nómina profeſſiônem facit, eum à vanitâte ſæculi veráciter convérte. Et ſicut es ómnium peccatôrum remíſſio, ita depriméntes impietâtis colligatiónes in eo diſsólve; & ad obſervántiam hujus ſancti propóſiti fac eum ita certâtim fervêre, ut in tribulatiônibus, & angúſtiis tua indeficiénti conſolatiône váleat reſpirâre; ut juſtè, & piè, per veram humilitâtem, atque obediéntiam in fratérna charitâte fundâtus, quod, te donante, hódie promíttit, felici perſeverántia cómpleat. Quod ipſe præſtâre dignêris, qui cum Deo Patre, ſanctôque unigénito Filio ejus Dómino noſtro Jeſu Chriſto vivis, & gloriâris Deus, per infinîta ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde benedicuntur veſtes, quæ novæ afferuntur; & tenentur per unum ex miniſtris Electi coram Pontifice, qui ſtans ſinè mitra, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Domine Jeſu Chriſte, qui tégumen noſtræ mortalitâtis indúere dignâtus es, obſecrâmus immenſam tuæ largitâtis abundántiam, ut hoc genus veſtiménti, quod ſancti Patres ad innocéntiæ, vel humilitâti judícium abrenuntiántes

ſæcu-

ſæculo ferre ſanxérunt, tu ita bene- ✠ dícere dignêris, ut hic fámulus tuus, qui hoc indûtus fúerit veſtiménto, te quoque indúere mereâtur. Qui vivis & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amē.

Et aſpergit veſtes cum aquâ benedictâ. Poſt hæc Pontifex ſedet cum mitrâ, & exuit Electum veſte ſæculari, dicens:

EXuat te Dóminus véterem hóminem, cum áctibus ſuis.

Et mox induit illum habitum Monaſticum, dicens:

INduat te Dóminus novum hóminem, qui ſecúndùm Deum creâtus eſt, in juſtitia, & ſanctitâte veritâtis.

Tunc, depoſitâ mitrâ, ſurgit Pótifex, & dicit:

Orêmus.

DEus miſéricors, Deus clemens, cui cuncta bona placent, ſinè quo nihil boni inchoâtur, nihilque boni perficitur; adſint noſtris humílimis précibus tuæ pietâtis aures; & hunc fámulum tuum, cui in tuo ſancto nómine hábitum ſacræ religiónis impónimus, à mundi impediménto, vel ſæculári deſidério defénde; & concêde ei, ut in hoc ſancto propóſito devôtus perſiſtere, & remiſſiône peccatôrum percépta, ad electôrum tuôrum váleat pervenîre consórtium. Per Dóminum noſtrũ Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

Quibus dictis, ſedet Pontifex, & imponitur ſibi mitra; & Electus, profeſſionem emiſſurus, junctis ante pe-

ctus manibus, coram eo genuflexus, dicit:

Suſcipe me Dómine, ſecúndùm elóquium tuum, & vivam; & non confúndas me ab expectatiône mea.

Circumſtantibus, vel monachis, ſi ſit in ſuo monaſterio, reſpondentibus.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam, in médio templi tui. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto.

℟. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſǽcula ſæculôrum. Amen.

Et hoc ter, tam per Electum, quã per circumſtantes, repetitur. Deinde Electus ante altare, & Pontificem ſe proſternit in terram; & dicuntur ſequentes Pſalmi per Pontificem ſedentem cum mitrâ, circumſtantibus reſpondentibus.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis in civitâte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundâtur exultatiône univérſæ terræ mons Sion, látera Aquilônis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcêtur, cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt: convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt: tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, in ſpíritu veheméti cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitâte Dñi virtûtum, in civitâte Dei noſtri: Deus fundâvit eã in ætérnum.

Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam, in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: juſtítia plena eſt déxtera tua.

Lætêtur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: narrâte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtûte ejus, & diſtribúite domos ejus, ut enarrêtis in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: ipſe reget nos in ſǽcula.

Glória Patri, & Fílio, & Spíri tui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſǽcula ſæculôrum. Amen.

Miſerêre mei Deus, ſecúndùm magnam miſericórdiam tuã.

Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiônum tuârum, dele iniquitâtem meam.

Amplius lava me ab iniquitâte mea: & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitâtem meam ego cognóſco: & peccâtum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci: ut juſtificêris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicâris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: & in peccátis concêpit me mater mea.

Ecce enim veritâtem dilexíſti: incérta, & occúlta ſapiéntiæ tuæ maniſeſtâſti mihi.
Aſpérges me hyſsópo, & mundâbor: lavâbis me, & ſuper nivem dealbâbor.
Audítui meo dabis gáudium, & lætítiam: & exultábunt oſſa humiliâta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua & ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam ſalutàris tui: & ſpíritu principáli confirma me.
Docêbo iníquos vias tuas: & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalûtis meæ: & exultâbit lingua mea juſtítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam.
Quóniam ſi voluíſſes ſacrifícium, dediſſem útique: holocáuſtis non delectáberis.
Sacrifícium Deo ſpíritus contribulâtus: cor contrîtum, & humiliâtum Deus non deſpícies.
Benígnè fac Dómine in bona voluntâte tua Sion: ut ædificéntur muri Jeruſalem.
Tunc acceptàbis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: tunc impónent ſuper altâre tuum vítulos.
Glória, &c.

Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum, habitâre fratres in unum.
Sicut unguéntum in cápite, quod deſcéndit in barbam, barbam Aarõ.
Quod deſcéndit in oram veſtiménti ejus; ſicut ros Hermon, qui deſcéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandâvit Dóminus benedictiônem, & vitam uſque in ſæculum.
Glória Patri, &c.

Quibus finitis, Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & dicit:

Pater noſter.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiônem,
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Salvum fac ſervum tuum Dómine.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de ſancto.
℟. Et de Sion tuêre eum.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et filius iniquitâtis non appônat nocêre ei.
℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
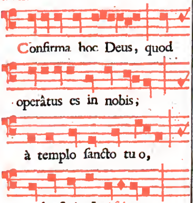
Orêmus.

Deus, qui non vis mortem peccatôris, ſed per pœniténtiam, & emendatiônem, vitam ſemper inquîris, te ſupplíciter deprecâmur, ut huic fámulo tuo ſæculáribus áctibus renuntiánti largè tuæ pietâtis grátiam infúndere dignèris; quáte-

nus caſtris tuis insértus, ita tibi militándo, ſtatum vitæ præséntis percúrrere váleat; ut bravîum ætérnæ remuneratiônis, te donánte, percípiat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

His dictis, ſedet Pontifex, & mitram accipit; ac coram eo genuflexus Electus emittens profeſſionem, ex præſcripto cujuſque congregationis, in charta ſcriptam, quam in manibus tenet, & legit.

Qua lecta, ponit chartam ipſam ſuper altare; & iterum, ut prius, genuflectit coram Pontifice incipiente, & ſchola proſequente. Antiphonam:

Qua dicta, Pontifex adhuc cum mitrâ ſedens accipit eum in congregationem, & ſocietatem aliorum Monachorum ſui Ordinis, dicens:

OMnes quamvis per grátiam baptíſmi, fratres ſumus in Chriſto, & unum patrem habeâmus in cœlo, ſi ejus præcéptis, prout póſſumus, obséquimur, proculdúbio tunc máximè unîmur, quando oratiónibus, & benefíciis ínvicem nos copulâmus; quemádmodum in primitiva Ecclésia ſancti Patres, quibus cor unum, & ánima una erat, feciſſe legúntur, quorum plures Chriſti amôre mente accénſi, poſſeſſiónes, & facultátes rerum vendéntes, congregátis in unum prétiis, ad Apóſtolos ferébant gaudéntes. Quæ Apóſtoli accipiéntes, tribuébant ómnibus, prout opus erat. Sicque iſte nihilóminus, Deo inſpiránte, eôrum exémplo commónitus, religioſôrum órdinis ſancti N. optat conjúngi cōſórtiis. Idcírco damus ei commûnem ſocietâtem vivéndi cum illis, quantum à Domino póſſumus promeréri, & noſtrum eſt largíri, quátenus cum eléctis à remuneratôre ómnium bonôrum váleat præmia repromíſſa percípere, præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre, & Spirítu ſancto vivit, & regnat Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Qua dicta, Pontifex, & omnes Monachi præſentes, recipiunt eum ad oſculum pacis.

Deinde Electus vadit ad capellam ſuam, in qua paratur amictu, alba, cingulo, & ſtola in modum Presbyteri, ac pluviali; & aſſociatus medius inter duos Abbates indutos ſuperpelliceo, ſtola, pluviali, & mitra ſimplici, ſi benedicendus ſit de

mitra, alias inter priorem, & ſeniores, aut duos ſeniores religioſos ſui ſi adſunt, aut alterius monaſterii, indutos ſuperpelliceo, & pluviali ducitur ad Pontificem in faldiſtorio ante altare ſedentem, cui, depoſito bireto, ſe humiliter inclinans, facit reverentiam. Aſſiſtentes etiam, detectis capitibus, illa inclinantes, Pōtificem venerantur. Tum ſedent omnes eo ordine, prout in conſecratione Epiſcopi ſupra dictum eſt. Et, poſtquam parum quieverint, ſurgunt omnes capitibus detectis, & ſenior Aſſiſtentium, ſtans detecto capite verſus ad Pontificē dicit, Adeſt &c. ut infra.

DE BENEDICTIONE ABBATIS

Auctoritâte Apoſtólica.

ADeſt, Reverendiſſime Pater, Eléctus Monaſtérii N. órdinis ſancti N. diœcêſis N. quem ad veſtram Reverendiſſimam Paternitâtem, ex parte convéntus ejúſdem monaſtérii dúximus præſentándum, humíliter poſtulántes à vobis, ut ipſum in Abbâtem dicti monaſtérii, auctoritâte Apoſtólica vobis commiſſa, dignémini ordinâre.

Pontifex interrogat eos, dicens: Habêtis mandâtum Apoſtólicum?

Reſpondet ille: Habêmus.

Pontifex dicit: Legâtur.

Tum notarius Pontificis accipiens mandatum à præſentante, illud legit à principio uſque ad finem. Interim omnes ſedent, tectis capitibus. Quo totaliter perlecto, Pontifex dicit: Deo grátias.

Vel ſi benedictio fit vigore literarum Apoſtolicarum, per quas etiam juramenti receptio committitur, literis lectis, antequam Pontifex aliquid dicat, Electus de ſcabello ſuo veniens, coram Pontifice genuflectit, & legit juramentum de verbo ad verbum, juxta formam juramenti, prout infra.

EGo N. Eléctus monaſtérii N. órdinis ſancti N. diœcêſis N. ab hac hora in ántea fidêlis, & obédiens ero beáto Petro Apóſtolo, ſanctæque Románæ Eccléſiæ, & Dómino noſtro, Dómino N. Papæ N. ſuíſque ſucceſſóribus canónicè intrãtibus. Non ero in conſílio, aut conſénſu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum; ſeu capiántur mala captióne; aut in eos violénter manus quomodólibet ingerántur; vel injúriæ áliquæ inferántur, quovis quæſito colôre. Conſílium veró, quod mihi creditúri ſunt per ſe, aut Núntios ſuos, ſeu líteras, ad eôrum damnum, me ſciénte, némini pandam. Papâtum Románũ, & Regália ſancti Petri adjûtor eis ero ad retinéndum, & defendéndũ, ſalvo meo órdine, contra omnem hóminem. Legâtum Apoſtólicæ Sedis in eúndo, & redeúndo honorífice

tractâbo, & in ſuis neceſſitátibus adjuvâbo. Iura, honóres, privilégia, & auctoritâtem Sanctæ Románæ Eccléſiæ, Dómini noſtri Papæ, & ſucceſsôrum prædictôrum, conſervâre, defèndere, augêre, & promovêre, curâbo. Neque ero in conſilio, vel facto, ſeu tractâtu, in quibus contra ipſum Dóminum noſtrum, vel eándem Románam Eccléſiam áliqua ſiniſtra, vel præjudiciália perſonârum, juris, honôris, ſtatus, & poteſtâtis eôrum machinéntur. Et ſi tália à quibuſcúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiam hoc pro poſſe; & quanto citiùs pótero, ſignificâbo eídem Dómino noſtro, vel álteri, per quem poſſit ad ipsîus notítiam pervenîre. Régulas ſanctôrũ Patrum, decrêta, ordinatiónes, ſeu diſpoſitiónes, reſervatiónes, proviſiónes, & mandâta Apoſtólica, totis víribus obſervâbo, & fáciam ab áliis obſervári. Hæréticos, ſchiſmáticos & rebélles eidem Dómino noſtro, vel ſucceſsóribus prædíctis pro poſſe pérſequar, & impugnâbo. Vocâtus ad ſynodum, véniam, niſi præpedîtus fúero canónica præpeditiône. Poſſeſſiónes verò ad monaſtérium meum pertinéntes non vendam, nec donâbo, neque inpignorâbo, nec de novo infeudâbo, vel áliquo modo alienâbo, étiam cum consénſu Convẽtus monaſtérii mei, inconſúlto Románo Pontífice. Et ſi ad áliquam alienatiônem devénero, pœnas in quadam ſuper hoc é dicta conſtitutiône contèntas, eo ipſo incúrrere volo.

Quo per eum lecto, Pontifex ſupra gremium ſuum librũ Euangeliorum apertum tenens inferiori parte libri Electo verſa, ab eo præſtationem hujuſmodi juramenti recipit, Electo dicente:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc ſancta Dei Euangélia.

Et textum Euangeliorum ambabus manibus tangente, tum, non priùs, dicit Pontifex:

Deo grátias.

Deinde Electò, & Aſſiſtentibus ſedentibus Pontifex intelligibili voce legit ſequens examen:

Ntîqua ſanctôrum Patrum inſtitútio docet, & præcipit, ut is, qui ad régimen animârum eligitur, examinári, & interrogári débeat de diverſis cauſis, & móribus, quæ huic regímini cóngruunt, ac neceſſária ſunt. Eâdem igitur auctoritâte, te, frater chariſſime, interrogâmus.

Interrogatio.

V is tuum ſanctum propóſitum, & ſancti N. régulam obſervâre, tibíque ſubjéctos, ut idípſum faciant, diligénter inſtrúere?

· Electus aſſurgens, detecto capite, ad iſtam, & ad omnes alias reſponſiones ſequentes, reſpondet: Volo.

Interrogatio.

V is mores tuos ab omni malo temperâre, & quantum, adjuvánte Dómino, póteris, ad omne bonum commutâre? ℟. Volo.

Interrogatio.

V is caſtitâtem, ſobrietâtem, humilitâtem, & patiéntiam, cum Dei adjutório, in te ipſo cuſtodîre, ſubditóſque tuos tália docêre? ℟. Volo.

Interrogatio.

V is res monaſtérii tibi commíſſi fidéliter cuſtodíre, & in uſus Eccléſiæ, fratrum, páuperum, & peregrinôrum diſtribúere? ℟. Volo,

Interrogatio.

V is ſanctæ matri Eccléſiæ Románæ, ac Sanctiſſimo Dómino Noſtro N. ſummo Pontífici, ejúſque ſucceſſóribus fidem, ſubjectiônem, obediéntiam, & reveréntiam devótè, & fidéliter per ómnia perpétuò exhibêre? ℟. Volo.

Si vero benedicendus exemptus non eſt, neque auctoritate Apoſtolica, ſed ab ordinario ſuo Pontifice

benedicitur, poſt prædictas omnes interrogationes ſubjungitur etiam ſequens, quæ aliàs, omittitur, quando benedicendus eſt ab ordinaria juriſdictione exemptus.

Interrogatio.

V is ſanctæ Eccléſiæ N. (nominando Eccleſiam Patriarchalem, Metropolitanam, ſeu Cathedralem, cujus Prælati juriſdictioni Electus Abbas, ſeu ejus monaſterium ſubjecti exiſtunt) **mihíque ejúſdem Patriárchæ, vel Archiepíſcopo, vel Epíſcopo, & meis ſucceſſóribus fidem, ſubjectiônem, obediéntiam, & reverentiam devótè, & fidéliter perpétuò exhibêre? ℟. Volo.**

Si autem benedicendus Abbas, non exemptus auctoritate Apoſtolica, ab alio, quàm ordinario ſuo Pontifice benedicitur, Pontifex benedictionem ei impenſurus, loco interrogationis, proximè poſitæ, & illa omiſſa, ſequentem ſubjungit, dicens:

V is ſanctæ Eccléſiæ N. (nominando Eccleſiam Patriarchalem, Metropolitanam, ſeu Cathedralem, cujus Pontificis juriſdictioni Electus Abbas, ſeu ejus monaſterium ſubjecti exiſtunt) **illiúſque Patriárchæ, aut Archiepíſcopo, vel Epíſcopo, ac ſuis ſucceſſóribus fidem, ſubjectiônem, obediéntiam, & reveréntiã, devótè, & fidéliter perpétuò exhibêre? ℟. Volo.**

Subjungit Pontifex:

H æc ómnia, & cætera bona tribuat tibi Dóminus, & cuſtódiat te, atque corróboret in omni bonitâte. ℟. Amen.

Tunc Electus ante Pontificem genuflexus oſculatur ejus manum. Deinde, depoſitâ mitrâ, ſurgit Pontifex, & ſtans verſus ad altare, facit Confeſſionem, Electo à ſiniſtris ſibi reſpondente. Qua finita, Pontifex aſcendens ad altare, oſculatur illud, & Euangelium in Miſſa dicendum; atque incenſat altare more ſolito; deinde accedit ad ſedem ſuam; & procedit in Miſſa uſque ad **Allelúja,** ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſivè. Si verò Miſſa legitur, oſculato altari, & Euangelio, omiſſa incenſatione, omnia prædicta leguntur in altari. Electus verò vadit cum Aſſiſtentibus ad capellam ſuam; ubi, depoſito pluviali, accipit ſandalia; dicens Pſalmos cõſuetos. Tum accipit crucem pectoralem; aptatur ei ſtola, ut ab humeris dependeat; deinde tunicellam, dalmaticam, planetam, & manipulum, & hoc, ſi ex privilegio mitrâ uti poſſit; qua ſi uti ſibi licet, & priùs ſit profeſſus, ac Miſſa legatur, poteſt accipere ſandalia, & dicere Pſalmum. **Q uàm diléćta, &c.** ac paramenta omnia Sacerdotalia capere, dempta planeta, cujus loco accipit pluviale, ante inchoationem officii, eo tempore, quo Pontifex cum benedicturus Pontificalia paramenta recipit. Si verò non ſit de mitra, depoſito pluviali, & retentâ ſtolâ, in

modum Presbyteri, accipit planetā tantùm. Qua indutus, ſtans in altari ſuo medius inter Aſſiſtentes, proſequitur Miſſam uſque ad Allelúja, ſi dicitur, ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſivè. Et cùm dicit, Dóminus vobíſcum, non ſe debet ad populum vertere. Miſſa dicitur de die cum Collecta pro Electo ſub uno Per Dóminum, cum Collecta diei per Pontificem.

Oratio.

Concède, quæſumus, Dómine, huic famulo tuo, ut prædicándo, & exercéndo, quæ recta ſunt, per exémplum bonôrum óperum ánimos ſuôrum inſtruat ſubjectôrum; & ætérnæ remuneratiônis mercêdem à te piiſſimo paſtôre percipiat. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.
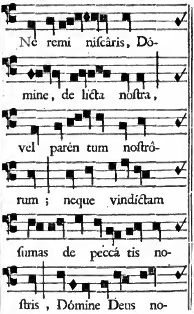
Electus verò dicit orationem:

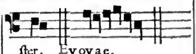
Concède, quæſumus, Dómine, mihi famulo tuo, ut prædicándo, & exercéndo, quæ recta ſunt, per exémplum bonôrum óperū ánimos meôrum inſtruam ſubjectôrum; & ætérnæ remuneratiônis mercêdem à te piiſſimo paſtôre percípiam. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Dicto Graduali, ſi Allelúja eſt dicendum, alioquin dicto etiā Tractu, vel Sequentia uſque ad ultimū verſum excluſivè, Pontifex ſedet cū mitrâ in faldiſtorio ſuo ante altare, & ante eum reducitur Electus per Aſſiſtentes; &, facta Pontifici reverentia, ut priùs, ſurgit Pontifex, & genuflexus cum mitrâ procumbit in faldiſtorio ſuo. Aſſiſtentes genuflectunt ante ſcabella. Electus verò ad ſiniſtram Pontificis proſternit ſe. Tūc cantores incipiunt, choro reſpondēte, vel, ſi non ſint cantores, & chorus, dicit Pontifex, cæteris ſibi reſpondentibus, Antiphonam:

Pſalmus 6.

Domine, ne in furôre tuo árguas me: neque in ira tua corrípias me.

Miſerère mei Dómine, quóniam infirmus ſum: ſana me Dómine, quóniam conturbâta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbâta eſt valde: ſed tu Dómine úſquequo?

Convértere Dómine,& éripe ánimã meam: ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam,

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tui: in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavâbo per ſingulas noctes lectum meum:

lácrymis meis ſtratum meũ rigâbo.
Turbâtus eſt à furôre óculus meus: inveterávi inter omnes inimícos meos.
Diſcédite à me omnes, qui operámini iniquitâtem: quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiônem meam, Dóminus oratiônem meam ſuſcêpit.
Erubéſcant, & conturbéntur veheménter omnes inimici mei: convertántur & erubéſcant valde velóciter.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſǽcula ſæculôrum. Amen.

Pſálmus 31.

BEáti, quorum remiſſæ ſunt iniquitâtes: & quorum tecta ſunt peccâta.
Beâtus vir, cui non imputâvit Dóminus peccâtum, nec eſt in ſpíritu ejus dolus.
Quóniam tacui, inveteravérunt oſſa mea, dum clamârem tota die.
Quóniam die ac nocte gravâta eſt ſuper me manus tua: convérſus ſum in ærúmna mea, dũ configitur ſpina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci: & injuſtítiam meam non abſcóndi.
Dixi: Confitébor advérſum me injuſtítiam meam Dómino: & tu remiſiſti impietâtem peccâti mei.
Pro hac orâbit ad te omnis ſanctus, in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquârum multârum, ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum à tribulatiône, quæ circúmdedit me: exultátio mea, érue me à circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, & inſtruam te in via hac, qua gradiêris: firmâbo ſuper te óculos meos.
Nolíte fieri ſicut equus & mulus, quibus non eſt intelléctus.
In camo & fræno maxillas eôrum conſtrínge, qui non approximant ad te.
Multa flagélla peccatôris, ſperántẽ autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino & exultâte juſti, & gloriámini omnes recti corde.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſǽcula ſæculôrum. Amen.

Pſálmus 37.

DOmine ne in furôre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me.
Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mihi: & confirmáſti ſuper me manum tuam.
Non eſt sánitas in carne mea á fácie iræ tuæ: non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatôrum meôrum.
Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum: & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.
Putruérunt, & corrúptæ ſunt cicatríces meæ, à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvâtus ſum uſque in finem: tota die contriſtàtus ingrediêbar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus: & non eſt sànitas in carne mea.

Afflíctus ſum, & humilâtus ſum nimis: rugíêbam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum: & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbâtum eſt, dereliquit me virtus mea: & lumen oculôrum meôrum, & ipſum non eſt mecum.

Amici mei, & próximi mei, advérſum me appropinquavérunt, & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt: & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitàtes: & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam ſurdus non audiêbam: & ſicut mutus non apériens non ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens: & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi: tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Ne quando ſupergáudeant mihi inímici mei: & dum commovéntur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniã ego in flagella parâtus ſũ: & dolor meus in conſpéctu meo ſẽper.

Quóniam iniquitâtém meam annuntiâbo: & cogitâbo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me: & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: quóniam ſequêbar bonitâtem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: ne diſcéſſeris à me.

Inténde in adjutórium meum, Dómine Deus ſalûtis meæ.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Pſalmus 50.

Miſerêre mei Deus, ſecúndùm magnam miſericórdiam tuã.

Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiônum tuârum, dele iniquitâtem meam.

Amplius lava me ab iniquitâte mea: & à peccàto meo munda me.

Quóniam iniquitâtem meam ego cognóſco: & peccâtum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci: ut juſtificêris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicàris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: & in peccàtis concêpit me mater mea.

Ecce enim veritâtem dilexíſti: incérta, & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtàſti mihi.

Aſpérges me hyſſópo, & mundâbor: lavâbis me, & ſuper nivem dealbâbor.
Audítui meo dabis gáudium, & lætítiam: & exultábunt oſſa humiliâta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam ſalutâris tui, & ſpíritu principáli confirma me.
Docêbo iníquos vias tuas: & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalûtis meæ: & exultâbit lingua mea juſtítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam.
Quóniam ſi voluiſſes ſacrificium, dediſſem útique: holocáuſtis non delectáberis.
Sacrificium Deo ſpíritus contribulâtus: cor contrîtum, & humiliâtum Deus non deſpícies.
Benígnè fac Dómine in bona voluntâte tua Sion: ut ædificéntur muri Jerúſalem.
Tunc acceptâbis ſacrificium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: tunc impónent ſuper altâre tuum vítulos.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrũ. Amé.

Pſalmus 101.

Domine exáudi oratiônem meam: & clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam à me: in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me.
Quia defecérunt ſicut fumus dies mei: & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.
Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum: quia oblîtus ſum comédere panem meum.
A voce gémitus mei adhæſit os meum carni meæ.
Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis: factus ſum ſicut nycticorax in domicilio:
Vigilávi, & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: & qui laudábant me, advérsùm me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem mãducâbam, & potum meum cum fletu miſcêbam.
A fácie iræ & indignatiônis tuæ: quia élevans alliſiſti me.
Dies mei ſicut umbra declinavérũt: & ego ſicut fœnum árui.
Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: & memoriâle tuum in generatiônem, & generatiônem.
Tu exúrgens miſeréberis Sion: quia tempus miſeréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniã placuérunt ſervis tuis lápides ejus: & terræ ejus miſerebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, & omnes reges térræ glóriam tuam.
Quia ædificâvit Dóminus Sion: & vidébitur in gloria ſua.
Reſpéxit in oratiônem humílium: & non ſprevit precem eôrum.
Scribántur hæc in generatiône áltera: & pópulus, qui creábitur, laudâbit Dóminum.
Quia proſpéxit de excélſo ſancto ſuo; Dóminus de cœlo in terram aſpéxit.
Ut audîret gémitus compeditôrum: ut sólveret filios interemptôrum.
Ut annúntient in Sion nomen Dómini; & laudem ejus in Jerúſalem.
In conveniéndo pópulos in unum, & reges ut sérviant Dómino,
Reſpóndit ei in via virtûtis ſuæ: paucitâtem diêrum meôrum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diêrum meôrum: in generatiône & generatiônem anni tui.
Initio tu Dómine terram fundáſti; & ópera mánuum tuârum ſunt cœli.
Ipſi peribunt, tu autem pérmanes: & omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent.
Et ſicut opertórium mutâbis eos, & mutabúntur: tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient.
Filii ſervórum tuôrum habitábunt: & ſemen eôrum in ſæculum dirigêtur.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Pſalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, in vocem deprecatiônis meæ.
Si iniquitátes obſerváveris Dómine: Dómine quis ſuſtinêbit?
Quia apud te propitiátio eſt: & propter legẽ tuam ſuſtinui te Dómine.
Suſtinuit ánima mea in verbo ejus: ſperâvit ánima mea in Dómino.
A cuſtódia matutina uſque ad noctem, ſperet Iſrael in Dómino.
Quia apud Dóminum miſericórdia: & copióſa apud eum redémptio.
Et ipſe rédimet Iſrael, ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri, & Filio, & Spiritui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Pſalmus 142.

Domine exáudi oratiônem meam: áuribus pércipe obſecratiônem meam in veritâte tua: exáudi me in tua juſtitia:
Et non intres in judícium cum ſervo tuo; quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens.
Quia perſecûtus eſt inimícus ánimã meã: humiliâvit in terra vitã meã.

Collocâvit me in obſcúris ſicut mórtuos ſæculi: & anxiâtus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbâtum eſt cor meum.
Memor fui diêrum antiquôrum meditâtus ſum in ómnibus opéribus tuis: & in factis mánuum tuârum meditâbar.
Expándi manus meas ad te: ánima mea ſicut terra ſinè aqua tibi.
Velóciter exáudi me Dómine: defécit ſpíritus meus.
Non avértas fáciem tuam à me, & ſimilis ero deſcendéntibus in lacum.
Auditam fac mihi manè miſericórdiam tuam: quia in te ſperâvi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: doce me fácere voluntâtem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: propter nomen tuum Dómine vivificâbis me, in æquitâte tua.
Edúces de tribulatiône ánimam meam: & in miſericórdia tua diſpérdes omnes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, quóniam ego ſervus tuus ſum.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculôrũ. Amē.
Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiſcâris, Dómine, &c. ſupra ante Pſalmos ſub notis poſita. Et ſubjunguntur immediatè Litaniæ, quæ habêtur in ordinatione Subdiaconi. Cumque in iis dictum fuerit.
Ut ómnibus fidélibus &c.
℟. Te rogâmus audi nos.
Surgit ab accubitu Pontifex, & in manum ſiniſtram accipit baculũ paſtoralem, & converſus ad Electũ, dicit:
Ut hunc præséntem Eléctum bene✠dícere dignêris.
℟. Te rogâmus audi nos.
Deinde, dicit:
Ut hunc præséntem Eléctum bene✠dícere, & ſancti✠ficâre dignêris.
℟. Te rogâmus audi nos.
Producendo ſingulis vicibus ſuper Electum manu dextera ſignum crucis; & mox redit ad accubitum, & perficiuntur Litaniæ, quibus finitis, Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & ſtans verſus ad Electum proſtratum manentem, dicit:
Pater noſter.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiônē.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Salvum fac ſervum tuum, Dñe.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Mitte ei, Dñe, auxílium de ſancto.
℟. Et de Sion tuêre eum.
℣. Hic accípiet benedictiônē à Dño.
℟. Et miſericórdiã à Deo ſalutári ſuo.
℣. Memor eſto congregatiônis tuæ.
℟. Quam poſſediſti ab inítio.
℣. Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & éxitum tuum.

℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculũ.
℣. Dóminus cuſtódiat te ab omni malo.
℟. Cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.
℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos.
℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.
℣. Dómine exáudi oratiônem meã,
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Concêde, quæſumus, omnípotens Deus, affèctui noſtro tuæ miſeratiônis effèctum; & hunc fámulum tuum, quem ad régimen animârum elígimus, grátiæ tuæ dono proſéquere; ut, te largiénte, cum ipſâ tibi noſtra electiône placeâmus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Orêmus,

Unctôrum bonôrum inſtitûtor Deus, qui per Móyſen fámulum tuum, ad gubernándas Eccléſias præpóſitos inſtituíſti, tibi ſúpplices fúndimus preces, teque devótis méntibus exorâmus; ut hunc fámulum tuum, quem commûnis eléctio famulôrum tuôrum Abbâtem óviũ tuâr um eſſe conſtítuit, protectiônis tuæ grátia munîre dignêris; ſicque régere ſúbditos, commendatáſque oves concédas, ut cum illis ómnibus regna cœlôrum adipiſcâtur; quátenus te, Dómine, opitulante, Apoſtólicis júgiter fultus doctrínis, centéſimo cum fructu lætus intróeat portas paradíſi; atque à te, Dómine, collaudánte audîre mereâtur, Euge ſerve bone, & fidèlis, quia ſuper pauca fuíſti fidèlis, ſuper multa te conſtítuam, intra in gáudium Dómini tui. Quod ipſe præſtâre dignêris, qui vivis, & regnas Deus,

Tum ſurgit Electus, & ante Pontificem genuflectit, & Pontifex, extenſis manibus ante pectus, dicit:

Per ómnia ſæcula ſæcu-

lô rum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpí ri tu tu o.

℣. Surſum corda.

℟. Habêmus ad Dóminum.

℣. Grá ti as agâmus Dó-

mino

mino Deo noſtro.

℟. Dignum, & juſtum eſt.

Verè dignum, & juſtum

eſt, æquum, & ſalutâre

nos tibi ſemper, & ubî-

que grátias ágere, Dó-

mine ſancte, Pater omní-

potens, ætérne Deus,

Affluéntem ſpí ri tum

tuæ bene ✠ dictiônis
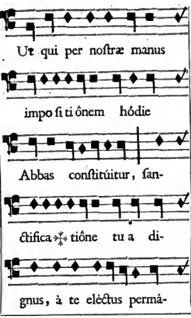
ſuper hunc fámulum
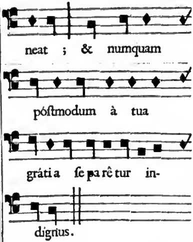
tuum, nobis o rántibus,

propitius infúnde.

Hic Pontifex imponit ambas manus extenſas, digitis non disjunctis, ſuper caput electi; & eas ſic tenet, dicens:

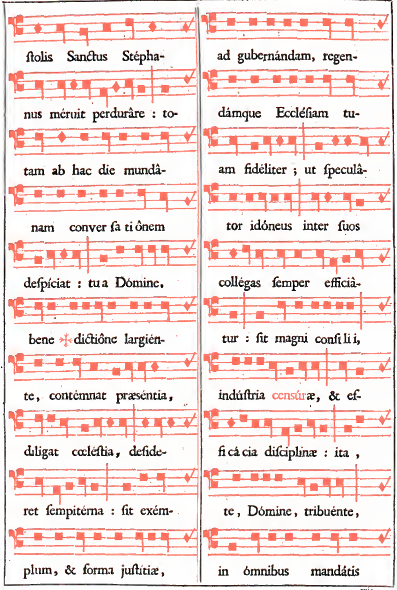

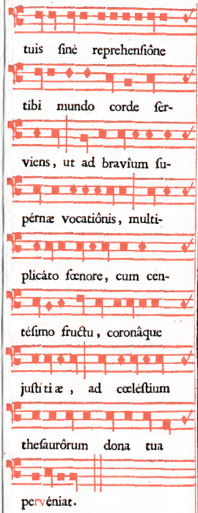
Hic Pontifex amovet manus de capite Electi, ac eas ante pectus extenſas tenens, dicit:

Suſcípiat, te, Dómine,
largiénte hódie in bo-
no ópere perſeverántiam,
in advérſis conſtántiam,
in tribulati ó nibus tole-
rántiam, in jejúniis deſi-
dérium, in impi e tá ti-
bus miſericórdiam, in
humilitâte principâtum;
in ſupérbia ódium, in
fide dilectiônem, in do-
ctrína pervigilántiam, in
caſtitâte continéntiam,
in luxúria abſtinéntiam,
in vari e tá tibus modera-
ti ônem, in móribus do-
ctrînam : te tribuénte,
Dómine, talis in hoc mini-
ſté ri o perſevêret, qualis
Levîta eléctus ab Apó-

ſtolis

ſtolis Sanctus Stépha-
nus méruit perdurâre : to-
tam ab hac die mundâ-
nam conver ſa ti ônem
deſpíciat : tu a Dómine,
bene ✠ dictiône largién-
te, contémnat præséntia,
díligat cœléſtia, deſide-
ret ſempitérna : ſit exém-
plum, & forma juſtítiæ,
ad gubernándam, regen-
dámque Eccléſiam tu-
am fidéliter ; ut ſpeculâ-
tor idóneus inter ſuos
collégas ſemper efficiâ-
tur : ſit magni conſi li i,
indúſtria censúræ, & ef-
fi cá cia diſciplínæ : ita ,
te, Dómine, tribuénte,
in ómnibus mandátis

tuis

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quod à circumſtantibus intelligi poſſit.

Præſtánte Dño noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde dicit:

Orêmus.

DEus, cui omnis potéſtas, & dígnitas famulâtur, da huic fámulo tuo próſperum ſuæ dignitâtis effectum, in qua ſemper te timeat, tibîque júgiter placêre conténdat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

OMnium, Dómine, fons bonôrum, juſtorúmque provéctuum munerâtor, tribue, quæſumus, huic fámulo tuo adéptam bene gérere dignitâtem; & à te ſibi præſtitam, bonis opéribus comprobâre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

EXàudi, Dómine, preces noſtras, quas in conſpéctu tuæ majeſtâtis ſuper hunc fámulum tuum fúndimus, qui vice tui nóminis ad gubernatiônem óvium tuârum ſtatúitur; ut eum reſpícere, & interveniénte beáto N. bene ✠ dícere dignêris; & qui ad redemptiônem, & protectiônem noſtram de cœlo deſcendiſti, & mundo te verum, & ſummum paſtôrem exhibuiſti, dicens, Ego ſum paſtor bonus; te invocâmus, te ſuppliciter deprecâmur; ut huic fámulo tuo, quem paſtorâlis officii culmen ſubîre voluiſti, tua bónitas adſit, & bene ✠ di-

ctio, ómnibus diêbus vitæ ſuæ. Prótege eum, Dómine, & defénde ab ómnibus viſibílium, & inviſibílium adverſitátibus inimicôrum; dírige greſſus ejus in viam pacis, & juſtítiæ; & largîre tuârum dona virtûtum, juſtítiam, temperántiam, fortitúdinem, prudéntiam, charitâtē, ſobrietâtem, patiéntiam, longanimitâtem, conſtántiam inſuperábilem, fidem non fictam, ſpem inconcúſſam, mentem devôtam, humilitâtem perféctam, intelligéntiam rectam, benignitâtem, modéſtiam, unanimitâtem, pacem, concórdiā, caſtitâtem, abſtinéntiam, vigilántiam, diſcretiônem, rectitúdinem, ſciéntiam, pietâtem, conſílium, & in cunctis áctibus bonis inviolâtam perſeverántiam. Aufer, Dómine Jeſu Chriſte, ab eo, quidquid pravum, & diſtórtum eſt, quidquid ſalúti contrárium, quidquid ánimæ nocîvum; ſupérbiam, jactántiam, vanam glóriam, elatiônem, & quidquid ad ultimum tibi diſplicens eſſe poteſt. Circúmda eum intérius, & extérius tuæ protectiônis auxílio; ut, te defensôre, ſit tutus; te protegénte, ſecûrus; te docénte, ſcius. Oſténde ei viam, per quam ámbulet; tribue ei theſaurum ſapiéntiæ; ut ſciat, & hábeat unde nova, & vétera próferat. Fac eum in ómnibus tua ſequi veſtígia, & de ſua miniſtratiône gáudium bonum adipíſci; ut poſt hujus ſæculi excúrſum, cùm ante tribûnal tuum vénerit, cū multíplici fructu animârum, illud ei præmium largiâris cum ómnibus, quos tibi præſentâbit, quod fidélibus diſpenſatóribus tuis, pro tuo nómine laborántibus in terris, te promiſiſti datûrum eſſe in cœlis. Qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivis, & regnas Deus in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Poſtea ſedens Pontifex, acceptâ mitrâ, dat ei ambabus manibus tangenti, & recipienti regulam, dicens:

ACcipe régulam à ſanctis Pátribus tráditam ad regéndum, cuſtodiendúmque gregem tibi à Deo créditum, quantum Deus ipſe te cõfortáverit, & fragilitas humâna permíſerit. Accipe gregis Domínici patérnam providéntiam, & animârum procuratiônem, & per divínæ legis incedéndo præcépta, ſis ei dux ad cœléſtis hereditâtis páſcua, adjuvánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde, depoſitâ mitrâ, ſurgit Pontifex; & ſtans benedicit baculum paſtoralem, ſi non ſit benedictus, dicens:

SUſtentâtor imbecillitâtis humánæ, Deus, béne✠dic báculum iſtum; & quod in eo extériùs deſignâtur, intériùs in móribus hujus fámuli tui propitiatiônis tuæ cleméntia operêtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit illum aqua benedicta. Tum ſedens accipit mitrã; & ſtans tradit baculum Abbati corã ſe genuflexo ambabus manibus illum capienti, dicens:

Accipe báculum paſtorâlis officii, quem præferas catèrvæ tibi commiſſæ; ut ſis in corrigèndis vítiis piè ſæviens; & cùm irâtus fúeris, miſericórdiæ memor eris.

Deinde, depoſitâ mitrâ, ſurgit Pontifex, & benedicit annulum, ſi non ſit benedictus, dicens:

Orêmus.

Creâtor, & conſervâtor humáni géneris, dator grâtiæ ſpirituâlis, largîtor ætérnæ ſalûtis; tu, Dómine, emítte bene ✠ dictiônem tuam ſuper hunc ánnulum; ut quicúmque hoc ſacroſánctæ fidei ſigno inſignîtus incéſſerit, in virtûte cœléſtis defenſiônis, ad ætérnam ſibi profíciat ſalûtem. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt hæc aſpergit annulum aquâ benedictâ, ſedet cum mitrâ, & annulum in digitum annularem dexteræ manus Abbatis immittit, dicens:

Accipe ánnulum, fidei ſcílicet ſignáculum; quátenus ſponsã Dei, ſanctam vedélicet Eccléſiam, intemeráta fide ornatus, illibátè cuſtódias.

Tum, depoſitâ mitrâ, ſurgit Pontifex, & ſtans verſus ad illum coram ſe genuflexum, dicit:

Orêmus.

Te omnípotens, piiſſime Dómine, deprecâmur, hunc fámulum tuum propítius intuêre; ut grátia tua auxiliánte, in ſua, ſubjectorúmque converſatiône præcépta ſãctæ régulæ efficáciter ſtúdeat adimplêre, ut una cum commiſſo ſibi grege perpétua potiâtur beatitúdine. Per Chriſtum Dñm noſtrũ. ℟. Amẽ.

His

His expeditis, Pontifex accipit Abbatem ad oſculum pacis. Idem faciunt Aſſiſtentes. Tum ſurgens Pontifex accedit ad altare, ſi Miſſa legitur; ſi verò cantatur, accedit ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtorium, & ibi proſequitur Miſſam uſque ad Offertorium incluſivè. Abbas autem redit cum Aſſiſtentibus ad capellã ſuam, & ibi in altari ſuo ſimiliter Miſſam proſequitur uſque ad Offertorium incluſivè; quo dicto, Pontifex ſedet ante altare in faldiſtorio cum mitrâ, & Abbas ante eum medius inter Aſſiſtentes reducitur, & coram eo genuflexus, offert ei duo intortitia accenſa, duos panes, & duo barilia vino plena, & Pontificis prædicta recipientis manum reverenter oſculatur; deinde ſurgit Abbas; Põtifex verò lavat manus, & accedit ad altare, ac proſequitur Miſſam; Abbas verò ante ſcabellum; ſuper quod coram ſe habeat Miſſale in loco convenienti; medius inter Aſſiſtentes ſuos genuflexus, legit totam Miſſam, exceptis verbis conſecrationis, quæ non proferet. Pro Abbate benedicto, cum ſecreta dici ſub uno **Per Dóminum,** per Pontificem dicitur.

Secreta.

Munera noſtra; quæſumus, Dómine, ſúſcipe placâtus; & hunc ſámulum tuum ſemper, & ubîque miſericórditer prótege. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℞. **Amen.**

Per Abbatem dicitur:

Secreta.

Munera, quæſumus, Dómine, ſúſcipe placâtus; & me ſámulum tuum ſemper, & ubîque miſericórditer prótege. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

Dicta oratione, **Dómine Jeſu Chriſte, qui &c.** per Pontificem, & Abbatem, Abbas accedit ad altare ad dexteram Pontificis, & ambo oſculantur altare. Tum Pontifex dat pacem Abbati dicens:

Pax tecum.

Cui Abbas reſpondet:

Et cum ſpíritu tuo.

Et redit ad ſuum ſcabellum, & dat pacem Aſſiſtentibus ſuis, primum ſeniori, tum alteri, ſingulis dicens:

Pax tecum.

Et illi reſpondent:

Et cum ſpíritu tuo.

Deinde poſtquam Pontifex ſe de corpore, & ſanguine (quem totum ſumere debet) communicaverit, & antequam ſe purificet, communicat Abbatem genuflexum de corpore tantùm. Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, lavat manus: & proſequitur Miſſam uſque ad finem. Abbas etiam in ſcabello ſuo Miſſam perficit. Poſtcommunio, quæ dicitur ſub uno

Per Dóminum, cum Poſtcommunione diei per Pontificem.

Poſtcommunio:

HÆc nos commúnio, Dómine, purget à crímine; & hunc fámulum tuum benígna pietâte consérvet. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Per Abbatem dicitur:

Poſtcommunio.

HÆc nos commúnio, Dómine, purget à crímine; & me fámulum tuum benígna pietâte consérvet. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Pontifex in fine dat benedictionem ſolemnem, qua data, ſi Abbas eſt de mitra, reponitur faldiſtorium ante medium altaris, & Pontifex cũ mitrâ in eo ſedet. Abbas verò biretum in capite tenens, coram eo genuflectit. Tunc Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & benedicit mitram, ſi non ſit benedicta, dicens:

Oremus.

DOmine Deus, Pater omnípotens, cujus præclâra bónitas eſt, & virtus imménſa, à qua omne datum óptimum, & omne donum perfectum, totiúſque decôris ornaméntum, bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignâre hanc mitram, hujus fámuli tui Abbâtis cápiti imponéndam. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et mox eam aſpergit aquâ benedictâ; deinde ſedens cum mitrâ, imponit eam capiti Abbatis, dicens:

IMpónimus, Dómine, cápiti huius ſámuli tui Abbâtis gáleam munitiônis, & ſalûtis; quátenus decoráta fácie, & armáto cápite córnibus utriúſque Teſtaménti terríbilis appáreat adversáriis veritâtis; &, te ei largiénte grátiam, impugnâtor eôrum robúſtus exíſtat, qui Móyſi ſámuli tui fáciem ex tui ſermônis consórtio decorâtam, lucidíſſimis tuæ claritâtis, ac veritâtis córnibus inſigniíſti, & cápiti Aaron Pontíficis tui tiâram impóni juſsíſti. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde, ſi chirothecæ non ſint benedíctæ; ſurgit Pontifex, mitrâ depoſitâ; & eas benedicit, dicens:

Orêmus.

OMnípotens creâtor, qui hómini ad imáginem tuam cóndito, manus diſcretiône inſignítas, tamquam órganum intelligéntiæ, ad recte operándum dediſti, quas ſervári mundas præcepíſti; ut in eis ánima digné portarêtur, & tua in eis dignè conſecraréntur myſtéria, bene✠dícere, & ſancti✠ficâre dignâre mánuum hæc teguménta; ut quicúmque miniſtrôrum tuôrum, ſacrôrum Pontíficum, his velâre manus ſuas cum humilitâte volúerit, tam cordis, quàm óperis ei mundítiam, tua miſericórdia ſubminíſtret. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et aſpergit eas aquâ benedíctâ. Deinde, acceptâ mitrâ, ſedet, & imponit illas manibus Abbatis, extracto priùs illi annulo Pontificali, dicens:

CIrcúmda, Dómine, manus huius miniſtri tui mundítia novi

homi-

hóminis, qui de cœlo deſcéndit, ut quemádmodum Jacob diléctus tuus, pellicúlis hædôrum opértis mánibus, patérnam benedictiônem, obláto patri cibo, potûque gratíſſimo, impetrâvit, ſic & iſte, obláta per manus ſuas hóſtia ſalutári, grátiæ tuæ benedictiônem impetrâre mereâtur. Per Dñum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui in ſimilitúdinē carnis peccáti, tibi pro nobis óbtulit ſemetípſum. ℟. Amen.

Et ſtatim imponit ei annulum. Si Abbas non ſit de mitra, omnia, quæ poſt benedictionem, finita Miſſa per Pontificem datam, poſita ſunt, prætermittuntur. Tum Pontifex mitram in capite tenens, campanis pulſantibus, ſi ſit in monaſterio Abbatis, ducit illum etiam mitram in capite tenentem, ſi ſit de mitra, ad chorum; & ſtatuens eum in ſede prædeceſſoris ſui, & dans ei baculū paſtoralem in manu ſiniſtra, dicit

Accipe plenam, & liberam poteſtâtem regéndi hoc monaſtérium, & congregatiônem ejus, & ómnia quæ ad illíus régimen intériùs, & extériùs, ſpirituáliter, & temporáliter pertinēre noſcúntur.

Si verò benedictio ſit extra monaſterium ſuum, Pontifex ſtatuit illum in faldiſtorio, quo ipſe uſus eſt, ante medium altaris poſito, dicens:

Sta in juſtítia, & ſanctitâte, & tene locum à Deo tibi delegâtum; potens eſt enim Deus, ut áugeat tibi grátiam ſuam.

Et Abbas, ſi non ſit de mitra, biretum ſibi ipſi reponit. Deinde Pontifex ſtans à dexteris Abbatis, verſus ad altare, mitrâ depoſitâ, incipit hymnum, ſchola, vel clericis proſequentibus.

Et manet ſinè mitra apud ſedē uſque ad finem hymni. Dicto primo verſu, ſurgit Abbas, ſi ſit de mitra, & circuiens per Eccleſiam, aſſociatus à ſuis Aſſiſtentibus cum mitris, benedicit populo rediens ad ſedem, ſeu faldiſtorium, in quo ſedet; & ſi ſit in ſuo monaſterio, recipit omnes monachos ſuos ad manus, & oris oſculum, qui tamen omnes priús ei reverentiam exhibeant. Si verò non ſit de mitra, manet ſedens in ſede, ſeu faldiſtorio, cooperto capite à principio hymni prædicti uſque ad illius finem, & recipit omnes monachos ſuos ad oſculum, ut ſupra. Finito hymno, Pontifex ſtans ſinè mitra, à dexteris Abbatis cum mitrâ (ſi ſit de mitra, alioquin cum bireto) ſedentis, dicit ſuper eum:

℣. Confirma hoc Deus quod operâtus es in nobis:

℟. A templo ſancto tuo, quod eſt in Jerúſalem.

℣. Salvum fac ſervum tuum, Dómine.

℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Eſto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimîcus in eo.
℟. Et filius iniquitâtis non appônat nocêre ei.
℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

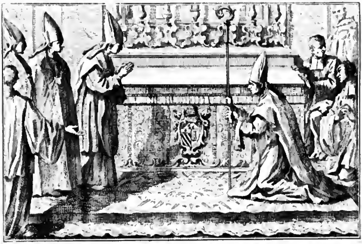
Exáudi, Dómine, preces noſtras, & ſuper hunc fámulum tuum ſpíritum tuæ bene ✠ dictiônis emítte; ut cœléſti múnere ditâtus, & tuæ majeſtâtis grátiam poſſit acquírere, & bene vivéndi áliis exémplum præbêre. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejuſdem Spíritus ſancti Deus per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

His dictis, Pontifex, acceptâ mitrâ, vadit ad cornu Euangelii altaris, apud quem ſtant Aſſiſtentes cum mitris. Abbas verò, ſi ſit de mitra, ſurgit cum mitrâ, & baculo paſtorali, & accedens ante medium altaris, populo ſolemniter benedicit, dicens:

Sit nomen &c.

Poſtea accedit ad cornu Epiſtolæ altaris, & ibidem cum mitrâ, & baculo genuflexus, verſus ad Pontificem, dicit cantando: Ad multos annos.

Si verò non ſit de mitra, omiſſa benedictione, dicit:

Ad multos annos. ut ſupra dictum eſt; quo dicto, Pontifex recipit cum
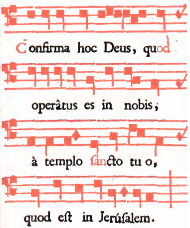
ſurgentem ad oſculum pacis. Idem faciunt Aſſiſtentes, qui deinde Abbatem Euangelium ſancti Joannis, I n princípio erat verbum &c. dicentem, inter ſe medium ad ejus capellam reducunt, cum mitrâ (ſi ea utitur) & baculo paſtorali incedentem. Pontifex verò pacis oſculo, ut præmittitur, Abbati dato, dicit ſubmiſſa voce: D ôminus vobíſcum.

I nitium ſancti Euangélii ſecúndùm Joánnem. ſignat altare, & ſe; & apud ſedem, vel faldiſtorium deponit ſacras veſtes. Quibus depoſitis, Abbas Pontifici, & Aſſiſtentibus, pro more, gratias agit; & vadunt in pace omnes.

DE BENEDICTIONE ABBATIS

Auctoritâte Ordinárii.

Benedicendus Abbas, ſi non ſit proviſus à Sede Apoſtolica, ſed per Ordinarium ſuũ, aut ejus auctoritate benedicitur, die ſtatuto pro ejus benedictione, ordinantur omnia, quæ ſupra in benedictione Abbatis, auctoritate Apoſtolica, poſita ſunt. Deinde Pontifex accipit omnia Pontificalia paramenta: & ſedet cum mitrâ in faldiſtorio, ante medium altaris præparato. Electus verò in ſua capella indutus amictu, alba, cingulo, ſtola, pluviali, ac ſandaliis, ſi illis ex privilegio uti poſſit, & Miſſa legenda ſit, ducitur medius inter duos Abbates Aſſiſtentes, ſuperpelliceo, ſtola, pluviali, & mitra indutos, ſi ſint ad hoc privilegiati, coram Pontifice; cui facta reverentia debita, Electus proſternit ſe in terram; ante mediũ altaris; & Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & incipit, ſchola proſequente, Antiphonam.

Qua finita, incipit, & dicit cum Aſſiſtentibus uſque ad finem Pſalmum ſequentem; quo incepto, ſedet cum mitrâ.

Pſalmus 67.

E Xúrgat Deus, & diſſipéntur inimici ejus, & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus.

S icut deficit fumus, deficiant: ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et

Et juſti epuléntur & exúltent in cõſpéctu Dei; & delectentur in lætítia.
Cantâte Deo, pſalmum dicite nómini ejus: iter fácite ei, qui aſcéndit ſuper occâſum: Dóminus nomen illi.
Exultâte in conſpéctu ejus, turbabúntur à fácie ejus, patris orphanôrum, & júdicis viduârum.
Deus in loco ſancto ſuo: Deus, qui inhabitâre facit unîus moris in domo.
Qui edúcit vinctos in fortitúdine, ſimíliter, eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepúlcris.
Deus cum egrederêris in conſpéctu pópuli tui, cùm pertranſíres in desérto.
Terra mota eſt, étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sinai, à fácie Dei Iſrael.
Plúviam voluntáriam ſegregâbis Deus hæreditâti tuæ: & infirmâta eſt, tu verò perfeciſti eam.
Animália tua habitábunt in ea: paráſti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum evangelizántibus, virtûte multa.
Rex virtûtum diléćti diléćti: & ſpeciéi domus divídere ſpólia.
Si dormiàtis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, & poſteriôra dorſi ejus in pallôre auri.
Dum diſcérnit cœléſtis reges ſuper eam, nive dealbabúntur in Selmon: mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulâtus, mons pinguis: ut quid ſuſpicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum eſt Deo habitâre in eo: étenim Dóminus habitâbit in finem:
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: Dóminus in eis in Sina in ſancto.
Aſcendíſti in altum: cepíſti captivitâtem: accepíſti dona in homínibus:
Etenim non credéntes, inhabitâre Dóminum Deum.
Benedíctus Dóminus die quotídie: próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrôrum.
Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi: & dómini dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicôrum ſuôrum: vérticem capílli perambulántium in delíctis ſuis.
Dixit Dóminus: ex Baſan convértam, convértam in profúndum maris:
Ut intingâtur pes tuus in ſánguine: lingua canum tuôrum ex inimícis ab ipſo.
Vidérunt ingréſſus tuos Deus, ingréſſus Dei mei: regis mei, qui eſt in ſancto.
Prævenérunt príncipes conjúncti pſalléntibus, in médio juvenculârũ tympaniſtriârum.
In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, de fóntibus Iſrael.
Ibi Bénjamin adoleſcéntulus: in méntis excéſſu.
Príncipes Juda, duces eôrum: príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis.

A templo tuo in Jerúſalem, tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregàtio taurôrum in vaccis populôrum: ut exclúdant eos, qui probàti ſunt argénto.

Diſſipa gentes, quæ bella volunt: vénient legàti ex Ægypto: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantâte Deo: psállite Dómino.

Psállite Deo, qui aſcéndit ſuper cœlum cœli, ad oriéntem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtûtis, date glóriam Deo ſuper Iſrael, magnificéntia ejus, & virtus ejus, in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſrael ipſe dabit virtûtem & fortitúdinem plebi ſuæ, benedictus Deus.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona. Tum, depoſitâ mitrâ, ſurgit Pontifex, & ſtans verſus ad Electum, dicit:

℣. Salvum fac ſervum tuum, Dñe.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Mitte ei, Dñe, auxilium de ſancto.
℟. Et de Sion tuêre eum.
℣. Memor eſto congregatiônis tuæ.
℟. Quam poſſediſti ab inítio.
℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum Spíritu tuo.

Orêmus.

Omnipotens, ſempitérne Deus, qui facis mirabília magna ſolus, prætende ſuper hunc fámulum tuum, & ſuper, congregatiónes illi commiſſas ſpíritum grátiæ ſalutâris: &, ut in veritâte tibi pláceat, perpétuum ei rorem benedictiônis infúnde. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Actiónes noſtras, quæſumus Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio, & operâtio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde ſurgit Electus, & una cũ Aſſiſtentibus coram Pontifice genúflectit; & prior Aſſiſtentium dicit Pontifici:

Adeſt Reverendiſſime Pater, Eléctus monaſtérii N. quem ad veſtram Reverendiſſimam Paternitâtem ex parte convéntus ejúsdẽ monaſtérii dúximus præſentándum, humíliter poſtulántes à vobis ut ipſum in Abbâtem dicti monaſtérii dignémini ordinâre.

Tunc Pôtifex interrogat eos dicens:

Scitis illum eſſe dignum?

℟. Scimus, & teſtificâmur ipſum dignum eſſe.

Interrogatio.

Fuit ejus eléctio canónicè, & concórditer celebrâta? ℞. Fuit.

Pontifex dicit: Deo grátias.

Quo dicto, ſurgunt omnes, & ſedent in ſuis ſcabellis, & Pontifex proſequitur examen, dicens: Antiqua ſanctôrum Patrum &c. & omnia alia fiunt, prout ſupra in benedictione Abbatis Auctoritate Apoſtolica poſita ſunt. Finito examine, & manu Pontificis per Electum oſculata, idem Electus ante Pontificem genuflexus, coram ſe tenens ſchedulam ſcriptam, & ſuo pendenti ſigillo ſigillatam, debitæ fidelitatis juramentum Pontifici, Ordinario ſuo, præſtat, in hunc modum:

Ego N. monaſtérii N. ordinándus Abbas promítto coram Deo, & ſanctis ejus, & hac ſolémni fratrum congregatiône, fidelitâtem, dignámque ſubjectiônem, obediéntiam, & reveréntiam matri meæ Eccléſiæ N. nominando Eccleſiam, cujus jurisdictioni ordinariæ ſubjectus exiſtit, Tibíque N. Dómino meo, ejúsdem Eccléſiæ Patriárchæ, vel Archiepiſcopo, aut Epiſcopo, & ſucceſsóribus tuis, ſecúndùm ſacrôrum Cánonum inſtitûta, & prout præcipit inviolábilis auctóritas Pontificum Romanôrum.

Deinde librum Euangeliorum, quem Pontifex ſuper genua ſua tenet apertum, inferiori parte ejuſdem libri Electo verſa, quem ipſe Electus, ambâbus manibus ſupra ſcripturam poſitis, tangit, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc ſancta Dei Euangélia.

Tum ſchedulam ipſam Pontifici tradit; qui illâ receptâ, & mitrâ depoſitâ, ſurgit; & facit Confeſſionem; & proceditur in omnibus, & per omnia, prout ſupra ordinatum eſt.

DE BENEDICTIONE ABBATISSÆ.

Electa in Abbatiſſam, & confirmata, benedici debet in die Dominico; vel aliis, quibus conſecrantur virgines, ſi non eſt priùs conſecrata, & velata; alioquin fieri poteſt qualibet die, hoc modo. Pontifex paratus omnibus Pontificalibus ornamentis, apud altare majus paratum, cum ſua credentia, & rebus conſuetis procedit in Miſſa uſque ad Allelúja, ſi dicitur; ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſivè. Interim, Electa in veſte ſua audiat Miſſam in choro, quæ dici debet de die, cum Collecta pro Electa, ſub uno Per Dóminum, & Pontificem celebrantem.

Oratio.

Da quæſumus, Dómine, huic fámulæ tuæ, quam virginitâtis honôre dignâtus es decorâre, inchoáti óperis conſummâtum effèctum, & ut perfèctam tibi ófferat

plenitúdinem, initia ſua perdúcere mereâtur ad finem. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Dicto Graduali, ſeu Tractu, vel Sequentia, uſque ad ultimum verſũ excluſivè, Pontifex accedit ad faldiſtorium ante medium altaris, & ibi ſedet cum mitrâ. Electa verò è monaſterio egreſſa, aſſociata à duabus matronis ſenioribus, ac velo ante faciem demiſſo, Pontifici præſentata, coram eo genuflexa, in manibus habens ſchedulam ſcriptam, & ſuo pendenti ſigillo ſigillatam, debitæ fidelitatis juramentum præſtat Pontifici, ſuo ordinario, in hunc modũ.

EGo N. monaſtérii N. ordinánda Abbatiſſa, promitto coram Deo, & ſanctis ejus, & hac ſolémni ſorôrum congregatiône, fidelitâtem, dignámque ſubjectiônem, obediéntiam, & reveréntiam matri meæ Eccléſiæ N. nominando Eccleſiam, cujus juriſdictioni ordinariæ ſubjecta exiſtit. Ibíque N. Dómino meo, ejúſdem Eccléſiæ Patriárchæ, vel Archiepíſcopo, aut Epíſcopo, & ſucceſſóribus tuis, ſecúndùm ſacrôrum Cánonum inſtitûta, & prout præcipit inviolábilis auctóritas Pontíficum Romanôrum.

Si veró fuerit exempta ita præſtabit juramentum.

EGo N. Monaſtérii N. órdinis Sancti N. diœcéſis N. ab hac hora in ántea, fidélis, & obédiens ero B. Petro Apóſtolo, ſanctæque Románæ Eccléſiæ, & Dómino noſtro

ſtro Dómino N. ſuiſque ſucceſſóribus cánonicè intrántibus, & Tibi, vel pro témpore exiſténti meæ religiônis Superióri, ſecúndùm régulam S. Patris noſtri N. & prædícti órdinis conſtitutiónes.

Deinde librum Euangeliorum, quem Pontifex ſuper genua ſua tenet apertum, interiori parte ejusdem libri Electæ verſâ, quem ipſa Electa, ambabus manibus ſupra ſcripturam poſitis, tangit, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc ſancta Dei Euangélia.

Tum ſchédulam ipſam Pontifici tradit, qui ſurgit cum mitrâ, & ſuper faldiſtorium procumbit. Electa verò proſternit ſe ſuper tapete ad ejus ſiniſtram; & chorus dicat Litanias, in quibus cùm dictum fuerit.

Ut ómnibus fidélibus &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Pontifex ſurgit cum mitrâ, & baculum paſtoralem in ſiniſtra tenens, verſus ad electam, dicit:

Ut hanc præséntem Eléctam bene ✠ dícere dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Deinde dicit:

Ut hanc præséntem Eléctam bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Tum iterum procumbit, & perficiuntur Litaniæ; quibus finitis, ſurgit Pontifex, Electa adhuc proſtrata manente; & ſtans verſus ad illam, depoſitâ mitrâ, dicit:

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiônẽ.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Salvam fac ancíllam tuam, Dñe.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine auxilium de ſancto.
℟. Et de Sion tuêre eam.
℣. Hæc accípiet benedictiônem à Dómino.
℟. Et miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.
℣. Memor eſto congregatiônis tuæ.
℟. Quam poſſedíſti ab inítio.
℣. Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & éxitum tuum.
℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculũ.
℣. Dóminus cuſtódiat te ab omni malo.
℟. Cuſtódiat ánimã tuã Dóminus.
℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos.
℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.
℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Concêde, quæſumus, omnípotens Deus, affectui noſtro tuæ miſeratiônis effectum; & hanc fámulam tuam, quam ad régimen animârum elígimus, grátiæ tuæ dono proſéquere; ut, te largiénte, cum ipſa tibi noſtra electióne placeâmus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Orêmus,

Unctôrum bonôrum inſtitûtor Deus, qui per Móyſen ſámulum tuum, ad gubernándas Eccléſias præpóſitos inſtituíſti, tibi ſúpplices fúndimus preces, teque devótis méntibus exorâmus; ut hanc fámulam tuam, quam commûnis eléctio famulârum tuârũ Abbatíſſam óviũ tuârum eſſe conſtítuit, protectiônis tuæ grátia munîre dignêris; ſicque régere ſúbditas, commendatáſque oves concédas, ut cum illis ómnibus regna cœlôrum adipiſcâtur; quátenus te, Dómine, opitulánte, Apoſtólicis júgiter fulta doctrínis, centéſimo cum fructu læta intróeat portas paradíſi; atque à te, Dómine, collaudánte audîre mereâtur, Euge ſerve bone, & fidêlis, quia in pauca fuíſti fidêlis, ſupra multa te conſtituam, intra in gáudium Dómini tui. Quod ipſe præſtâre dignêris, qui vivis, & regnas Deus in ſǽcula ſæculôrum. ℟. Amen.

His dictis, Electa ſurgit, & ante Pontificem genuflectit, qui proſequitur, mânus ante pectus extenſas tenens, dicens:

Per ómnia ſǽcula ſæcu-

lôrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpí ri tu tu o.

℣. Surſum corda.

℟. Habêmus ad Dóminum.

℣. Grá ti as agâmus Dó-

mino Deo noſtro.

℟. Dignum, & juſtum eſt.

Verè dignum, & juſtum

eſt, æquum, & ſalutâre

nos tibi ſemper, & ubî-

que grátias ágere, Dómine ſanĉte, Pater omnípotens, ætérne Deus, Affluéntem ſpíritum tuæ bene ✠ dictiônis ſuper hanc fámulam tuam, nobis orántibus, propítius infúnde.

Pontifex imponit ambas manus extenſas, digitis tamen non disjunĉtis, ſuper caput Electæ, & eas ſic tenet proſequendo:

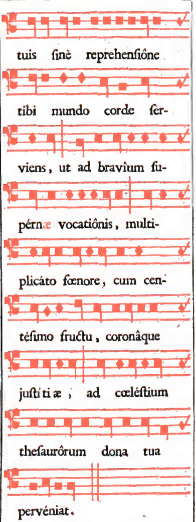
Et quæ per noſtræ manus
impo ſi ti ônem hódie
Abbatíſſa conſtitúitur,
ſancti✠ficati ô ne tu a
digna, à te eléćta permá-
neat ; & numquam póſt-
modum à tua gráti a ſe-
pa rê tur indigna.

Pontifex amovet manus de capite Electæ, proſequens, ante pectus eas extenſas tenens:

Suſcípiat, te Dómine
largiénte, hódi e in bo-
no ópere perſeverántiam,
in advérſis conſtántiam,
in tribulati ó nibus tole-
rántiam, in jejúniis deſi-
dérium, in impi e tá ti-
bus miſericórdiam, in
humilitâte principâtum,
in ſupérbia ódium, in

fide dilectiônem, in do-
ctrina pervigilántiam, in
caſtitâte continéntiam,
in luxúria abſtinéntiam,
in vari e tá tibus modera-
ti ônem, in móribus do-
ctrînam : te auxiliánte,
Dómine, talis in hoc mini-
ſté ri o perſevêret, qualis
Levîta eléctus ab Apó-
ſtolis Sanctus Stépha-
nus méruit perdurâre : to-
tam ab hac die mundâ-
nam conver ſa ti ônem
deſpíciat; tua, Dómine,
bene ✠ dictiône largién-
te, contémnat præséntia,
díligat cœléſtia, deſide-
ret ſempitérna : ſit exém-
plum, & forma juſtítiæ,

Quod ſequitur dicit ſubmiſſa voce, ita tamen, quod à circumſtantiqus audiatur.

Præ-

Præſtante Dòmino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre, & Spiritu ſancto vivit, & regnat in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex adhuc ſinè mitra, ut ſupra, ſtans dicit:

Orêmus.

DEus, cui omnis potéſtas, & dignitas famulâtur, & huic fámulæ tuæ próſperum ſuæ dignitâtis effectum, in qua ſemper te tímeat, tibíque júgiter placêre conténdat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

OMnium, Dómine fons bonôrum, juſtorúmque provéctuũ munerâtor, tribue, quæſumus, huic fâmulæ tuæ adéptam bene gérere dignitâtem; & à te ſibi præſtitam, bonis opéribus comprobâre. Per Chriſtum Dñum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

COncêde, quæſumus, omnípotens Deus, fàmulæ tuæ, ut oſtendéndo, & exercéndo, quæ recta ſunt, per exémplum bonôrum óperum ánimas ſuârum inſtruat ſubjectârum; & ætérnæ remuneratiônis mercêdem à te piiſſimo paſtôre percipiat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

DOmine Deus omnípotens, qui ſorôrem Moyſi Marîam præeúntem cum cæteris muliéribus inter æquóreas undas cum tympanis, & choris lætam ad littus maris venîre feciſti, te ſúpplices deprecâmur, pro hac fidéli fámula tua, quæ hódie ſuper univérſas ſibi súbditas Abbatiſſa conſtitúitur; ut ita monáſtica, vel canónica norma tueâtur cunctas fámulas tuas, ſibi commíſſas, quátenus ad ætérnam glóriam, te auxiliánte, cum ómnibus illis intróeat læta, ibíque exúltans cum Angelis, canens cántica nova, ſequâtur agnum quocúmque íerit, Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum ſedet Pontifex, acceptâ mitrâ, & tradit Abbatiſſæ coram ſe genuflexæ in manibus regulam, dicens.

A Ccipe régulam à ſanctis Pátribus tráditã ad regéndũ, cuſtodiendúmq; gregem tibi à Deo commiſſum, quantum Deus ipſe te confortáverit, & fragilitas humâna permiſerit. Accipe gregis Domínici matérnam providéntiam, & animârum procuratiônem; & per divínæ legis incedéndo præcépta, ſis ei dux ad cœléſtis hæreditâtis páſcua, adjuvánte Dómino noſtro Ieſu Chriſto, qui cum Patre, & Spíritu ſancto, vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen:

Deinde, ſi priùs, dum erat monialis, non fuit velata, Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & benedicit velum, quod per unum ex miniſtris coram eo tenetur, dicens:

Orêmus.

Supplícitèr te, Dómine, rogamus, ut ſuper hanc veſtem ancillæ tuæ cápiti imponéndam, bene ✠ díctio tua benígna deſcéndat; & ſit veſtis hæc benedícta, conſecrâta, immaculâta, & ſancta. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

Orêmus.

CAput ómnium fidélium, Deus, & totíus córporis ſalvâtor, hoc operiméntũ veláminis, quod fámula tua propter tuum, tuæq; Genitrícis beatiſſimæ Vírginis Maríæ amôrem ſuo cápiti eſt impoſitûra, déxtera tua ſancti ✠ fica; & hoc, quod per illud myſticè datur intélligi, tua ſẽper cuſtódia, córpore páriter, & ánimo incontamináto cuſtódiat; ut, quando ad perpétuam Sanctôrum remuneratiônem vénerit, cum pru-

déntibus & ipſa virgínibus præparâta, te perducénte, ad ſempitérnæ felicitâtis núptias introîre mereâtur. Qui vivis, & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit velum ipſum aquâ benedictâ; tum ſedens, acceptâ mitrâ, imponit illud ſuper caput Abbatiſſæ, ita ut dependeat ſuper ſcapulas, & ante pectus, & uſque ad oculos, ſic dicens:

Accipe velâmen ſacrum, quo cognoſcâris mundum contempſiſſe, & te Chriſto Jeſu veráciter, humilitérque, toto cordis anníſu, ſponſam perpetuáliter ſubdidiſſe, qui te ab omni malo defèndat, & ad vitam perdûcat ætérnam. ℟. Amen.

Si verò Abbatiſſa priùs velata fuit, omittuntur prædicta. His finitis, ſurgunt omnes, & Pontifex procedit in Miſſa, quam Abbatiſſa in loco ad partem audit.

Incepto à Choro Offertorio, & per Pontificem lecto, ſedet Pontifex in faldiſtorio ante medium altaris, acceptâ mitrâ; & Abbatiſſa, præcedentibus eam duobus famulis duo intortitia accenſa portantibus, venit de loco ſuo, aſſociata à duabus matronis, & coram Pontifice genuflectit; ac ei ſucceſſivè dicta duo intortitia offert; & Pontificis ea recipientis manum oſculatur; tum ad locum ſuum revertitur.

Pontifex verò manus lavat, ſurgit depoſitâ mitrâ, & Miſſam proſequitur.

Secreta.

Oblátis hóſtiis, quæſumus, Dómine, præsénti fámulæ tuæ perſeverántiam perpétuæ virginitâtis accómmoda ; ut ápertis jánuis, ſummi regis advéntu, regnum cœléſte cum lætítia mereâtur intrâre. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.

Poſtquam Pontifex ſe communicaverit, Abbatiſſam communicet. Tum, acceptâ mitrâ, lavat manus; deinde proſequitur Miſſam uſque ad benedictionem excluſive.

Poſtcommunio.

Reſpice, Dómine, fámulæ tuæ tibi débitam ſervitûtem, ut inter humánæ fragilitátis incérta, nullis adverſitátibus opprimâtur, quæ de tua protectiône confidit. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filiũ tuũ, qui tecũ vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Dicto Ite miſſa eſt, vel Benedicâmus Dómino, & Pláceat. &c. Pontifex cum mitrâ intronizat Abbatiſſam in ſede, & ſi ſit in proprio monaſterio, dicit :

Accipe plenam, & liberam poteſtâtem regéndi hoc monaſtérium, & congregatiônem ejus, & ómnia, quæ ad illîus régimen intériùs, & extériùs, ſpirituáliter, & temporáliter pertinêre noſcúntur.

Si verò benedictio fit extra monaſterium ſuum, Pontifex dicit:

STa in juſtítia, & ſanctitâte; & tene locum à Deo tibi delegâtum; potens eſt enim Deus, ut áugeat tibi grátiam ſuam.

Tunc Pontifex ſtans à dexteris Abbatiſſæ, verſus ad altare, mitrâ depoſitâ, incipit cantando, ſchola proſequente, hymnum:

Te Deum laudâmus.

Et dicitur totum; & Pontifex manet ſinè mitra apud ſedem uſque ad finem hymni. Interim dum cantatur hymnus, Abbatiſſa revertitur ad monaſterium, aſsociata, ut ſupra, & à monialibus ſenioribus excipitur intrà portam, atque ad chorum perducitur, ubi moniales omnes faciunt ei reverentiam, ſingulariter genuflexæ ante illam, & recipiuntur ab ea benignè ad oſculum. Finito hymno, Pontifex ſtans ſinè mitra, ſedente Abbatiſsa in ſede ſua in choro, ſuper eam dicit verſus:

℣. Confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis.

℟. A templo ſancto tuo, quod eſt in Jerúſalem.

℣. Salvam fac ancillam tuam, Dómine.

℟. Deus meus ſperántem in te.

℣. Eſto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimîcus in ea.

℟. Et filius iniquitâtis non appônat nocêre ei.

℣. Dómine exáudi oratiônem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

FAmulam tuam, Dómine, cuſtódia múniat pietâtis, ut virginitâtis ſanctæ propóſitum, quod, te inſpiránte, ſuſcêpit, te protegente, illæſum cuſtódiat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde Pontifex, aſsumptâ mitrâ, benedicit ſolemniter populo, dicens:

Sit nomen Dómini &c.

Et benedictione data, vadunt omnes in pace.

DE BENEDICTIONE & Conſecratione Virginum.
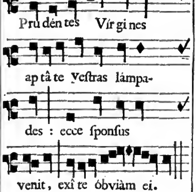
BEnedictio, & conſecratio Virginũ fieri debet in Epiphania Domini, vel in albis Paſchalibus, aut in Natalitiis Apoſtolorum, ſeu in Dóminicis diebus. Die verò præcedenti, hóra veſpertina, vel etiam manè, antequam Pontifex ad Miſsam ſe paret, in loco convenienti, præſentantur ei Virgines benedicendæ; qui

de earum ætate, & propoſito ſingulariter ſingulas, videlicet, an annũ vigeſimum quintum compleverint, ſi voluntatem, & propoſitum ſervandæ virginitatis habeant, diligenter inquirit; & inſuper ſeorſum cum qualibet de vita, & conſcientia, & carnis integritate. Quo facto ſuper altari in cornu Epiſtolæ locantur pro Virginibus benedicendis veſtes, vela, annuli, & torques, ſive coronæ, tempore ſuo Virginibus tradenda. Deputantur paranymphæ Matronæ ſeniores & propinquæ earum, quæ Virgines aſſociant, & præcedunt, collocant, ac deducunt ad Pontificem, & reducunt. Ordinatur etiam in Eccleſia papilio, aut alius locus conveniens paratur, in quo Virgines ipſæ cõveniunt, & ſuo tempore ſe veſtiunt benedictis veſtibus. Poſt hæc, hora congrua, Pontifex paratus omnibus Pontificalibus paramentis, procedit more conſueto ad miſſam, & in ea uſque ad **Allelúja,** ſive, ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſivè.

Miſſa dicitur de die, cum Collecta pro Virginibus, ſub uno **Per Dóminum.** ORATIO.

DA, quæſumus, Dómine, his famulâbus tuis, quas virginitâtis honôre dignâtus es decorâre, inchoáti óperis conſummâtum effêctum; &, ut perfêctam tibi ófferant plenitúdinem, ínitia ſua perdúcere mereántur ad finem. Per Dóminũ noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Dicto Graduali, Tractu, vel Sequentia uſq; ad ultimũ verſũ excluſivè, Pontifex ſedet cum mitrâ ſuper faldiſtoriũ, ante mediũ altaris præparatum. Virgines verò in veſtibus, quibus in monaſterio uſæ ſunt, ſinè velis, ſinè mantellis, & ſinè cucullis è monaſterio egreſſæ, aſſociatæ ſingulæ à duabus matronis ſenioribus, & propinquis, ac velis ante faciem demiſſis, Eccleſiam ingrediuntur; & Archipresbyter ſuperpelliceo, & pluviali indutus cantat, competenti voce, hanc Antiphonam:

Virgines verò audientes vocem Archipresbyteri, & accendentes cereos ſuos progrediuntur binæ, & binæ. Archipresbyter verò præcedens ſtatuit eas extra chorum, ut facies ad altare majus vertant, & Pon-

Pontificem corã altari ſedẽtem poſſint videre, & ipſe eas. Tunc idem Archipresbyter in parte Virginum ſtans, dicit competenti voce, in tono lectionis, ad Pontificem, Virginibus genuflectentibus:

Reverendiſſime Pater, póſtulat, ſancta mater Eccléſia Cathólica, ut has præséntes Virgines dignémini benedicere, & conſecrâre, ac Dómino noſtro Jeſu Chriſto, ſummi Dei filio deſponsâre.

Pontifex interrogat dicens:

Scis illas dignas eſſe?

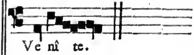
Reſpondet Archipresbyter:

Quantum humâna fragílitas noſſe ſinit, credo, & teſtificor illas dignas eſſe.

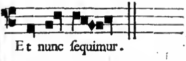
Tunc Pontifex adhuc ſedens cum mitrâ, dicit ad circumſtantes:

Auxiliánte Dómino Deo, & Salvatôre noſtro Jeſu Chriſto, elígimus has præséntes Virgines benedicere, & conſecrâre, ac Dómino noſtro Jeſu Chriſto, ſummi Dei filio deſponsâre.

Deinde Pontifex vocat Virgines in cantu, dicens:

Virgines reſpondent.

Surgentes mox ſeriatim veniunt uſque ad introitum chori, exterius

tamen genua flectentes: Tunc Pontifex eas ſecundò altiùs vocat in cantu, dicens:

Ve nî te.

Virgines ſurgentes reſpondent ſimiliter in cantu, dicentes:

Et nunc ſéquimur in

to to corde.

Deinde uſque ad medium chori procedunt, & ibi genua flectunt. Tunc Pontifex tertiò altiùs vocat eas in cantu, dicens:

Ve nî te fi liæ,

au dî te me, timôrem

Dómini docêbo vos.

Virgines verò ſurgentes reſpondent cantantes Antiphonam.

Et nunc ſéquimur in

toto corde, timêmus te,

& quæ ri mus faciem

tuam vidê re, Dómi-

ne, ne confún das nos,

ſed fac nobis juxta man-

ſuetúdinem tuam, & ſe-

cúndùm multitú di nem

miſericórdiæ tuæ.

Et præmiſſa cantantes Virgines, magis appropinquantes, aſcendunt in Presbyterium, ubi omnes coram Pōtifice genuflectunt; & capita profundè, quaſi uſque ad terram, inclinant. Deinde ſingulæ ſucceſſivè caput aliquantulum erigentes, cantant etiam hunc verſum:

Suſci-

SUſcipe me Dómine, ſecúndùm elóquium tuum; ut non dominètur mei omnis injuſtítia.

Quo per ſingulas dicto, ſurgunt omnes: & à matronis prædictis ſeriatim ordinantur, ſtantes ibidem in modum coronæ coram Pontifice, congruo tamen ſpacio diſtantes ab eo. Tunc Pontifex hortatur illas publicè ad amplectendum, & ſervandum ſanctæ virginitatis propoſitum; & mox interrogat eas palàm, & communiter, dicens:

Vultis in ſanctæ virginitâtis propóſito perſeverâre?

Et ſingulæ reſpondent: Volumus.

Tunc unaquæque ſigillatim genuflectit coram eo, & immiſſis manibus junctis inter ambas manus Pontificis, Pontifex interrogat quamlibet, dicens:

Promíttis te virginitâtem perpétuò ſervâre?

Reſpondet illa:

Promítto.

Et Pontifex dicit: Deo grátias.

Illa verò oſculatur manus Pontificis, ſurgitque, & ad ſuum locum revertitur, & genuflectit. Omnibus autem ſic per ordinem expeditis, & ad ſua loca reverſis; & genuflexis, Pontifex communiter omnes interrogat, dicens:

Vultis benedíci, & conſecrári, ac Dómino noſtro Jeſu Chriſto, ſummi Dei filio deſponsári?

Reſpondent omnes: Vólumus.

Poſt hæc Pontifex ante altare ſuper faldiſtorium procumbit, cum mitrâ; & miniſtri hinc, & inde genuflectunt; Virgines verò poſt Pontificem ſuper tapetia, in modum coronæ, ſe proſternunt, & cantores incipiunt, & proſequuntur Litanias. Et poſtquam dictum fuerit, & à choro reſponſum,

Ut ómnibus fidélibus &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Pontifex ſurgit cum mitrâ, & vertens ſe ad Virgines proſtratas, tenens baculum paſtoralem in ſiniſtra, in priſtino tono dicit, primo:

UT præséntes ancíllas tuas bene ✠ dicere dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Ut præséntes ancíllas tuas bene ✠ dicere, & ſancti ✠ ficâre dignèris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Quibus dictis, Pontifex redit ad accubitum, cantoribus Litanias, ubi dimiſerant, reaſſumentibus, & perficientibus. Quibus finitis ſurgunt omnes, & dicitur hymnus, Veni creâtor ſpíritus, &c. ut ſup. pag. 48. Pontifice, ſinè mitra ante altare genuflexo, incipiente, & choro illum proſequente uſque ad finem; primo verſu dicto, Pontifice ſurgente, & uſque ad finem ejuſdem hymni ſinè mitra ſtante. Hymno dicto, Virgines ad papilionem, ſeu ad alium locum idoneum proximiorem, ad hoc ordinatum, revertuntur. Pontifex verò coram altari ſtans, depoſitâ mitrâ, benedicit Virginum veſtes, dicens:

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

DEus æternôrum bonôrum fideliſſime promiſſor, certiſſime perſolûtor, qui veſtiméntum ſalûtis, & induméntum ætérnæ jucunditâtis tuis fidélibus promiſiſti, cleméntiam tuam ſuppliciter exorâmus, ut hæc induménta, humilitâtem cordis, & contémptum mundi ſignificántia, quibus fámulæ tuæ ſancto viſibiliter ſunt informándæ propóſito, propítius bene ✠ dícas; ut beátæ caſtitâtis hábitum, quem, te inſpiránte, ſuſcípiunt, te protegénte, cuſtódiant; & quas venerándæ véſtibus promiſſiônis induis temporáliter, beáta fácias immortalitâte veſtiri. Per Dóminum u noſtrm Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Orêmus.

DOmine Deus, bonárum virtûtum dator, & ómnium benedictiônum largus infûſor, te obnixis précibus deprecâmur, ut has veſtes bene ✠ dicere, & ſancti ✠ ficâre dignêris, quas fámulæ tuæ pro indício cognoſcĕdæ religiônis indúere ſe volunt; ut inter réliquas fœminas tibi cognoſcántur dicátæ. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Orêmus.

EXáudi, omnípotens Deus, preces noſtras; & has veſtes, quas fámulæ tuæ ad ſeipſas operiéndas expóſcunt, ubérrimæ benedictiônis imbre perfúnde, ſicut perfudiſti

oram

oram veſtimentôrum Aaron, benedictiône unguénti, profluéntis à cápite in barbam; & ſicut benedixiſti veſtes ómnium religioſôrum tibi per ómnia placèntium, ita eas bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignèris: ac præſta, clementiſſime Pater, ut ſupradíctis famulâbus tuis, ſint hæ veſtes ſalûtis protéctio, hæ cognítio religiônis, hæ inítium ſanctitâtis, hæ contra ómnia tela inimíci robúſta defénſio; ut centéſimi múneris opuléntia, perſeverânte continéntia, diténtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et veſtes aquâ benedictâ aſpergit, quæ portantur Virginibus ad locum, ad quem divertunt; ubi, dimiſſis quotidianis veſtibus, induunt benedictas. Pontifex autem ſtans, ut ſupra, benedicit vela Virginum, dicens:

Orêmus.

Supplíciter te, Dómine, rogâmus, ut ſuper has veſtes ancillârum tuârum capítibus imponéndas, bene ✠ díctio tua benígna deſcéndat; & ſint hæ veſtes benedíctæ, conſecratæ, immaculâtæ, & ſanctæ. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Caput ómnium fidélium, Deus, & totíus córporis ſalvâtor, hæc operiménta velâminum, quæ famulæ tuæ propter tuum, tuæque genitrícis beatíſſimæ Vírginis Mariæ amôrem ſuis capítibus ſunt impoſitúræ, déxtera tua ſancti ✠ fica; & hoc, quod per illa myſticè datur intélligi, tua ſemper cuſtódia, córpore páriter, & ánimo incontamináto cuſtódiant; ut, quando ad perpétuam Sanctôrum remuneratiônem vénerint, cum prudéntibus & ipſæ virgínibus præparátæ, te perducénte, ad ſempitérnæ felícitâtis núptias introîre mereántur. Qui vivis, & regnas Deus per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Et vela ipſa aquâ benedictâ aſpergit. Poſt hæc ſtans adhuc, ut ſupra, Pontifex benedicit annulos, dicens:

Orêmus.

Creâtor, & conſervâtor humáni géneris, dator grátiæ ſpirituâlis, & largítor humánæ ſalútis; tu, Dómine, emítte bene ✠ dictiônem tuam ſuper hos ánnulos; ut, quæ eos geſtáverint, cœléſti virtûte muníta, fidem íntegram, fidelitatémque ſincêram téneant; ſicut ſpôſæ Chriſti virginitâtis propóſitum cuſtódiant, & in caſtitâte perpétua perſevérent. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

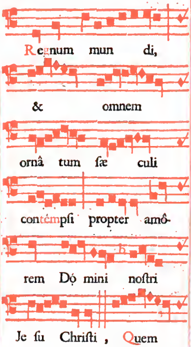
Et aquâ benedictâ eos aſpergit. Tum ſtans adhuc ſinè mitra Pontifex, benedicit torques, ſivè coronas, dicens:
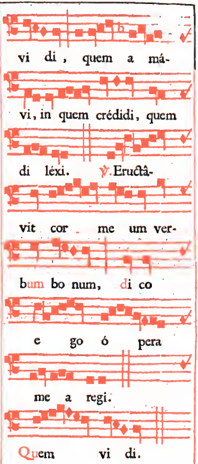
Orêmus.

Bene ✠ dic, Dómine, ornaménta iſta: & præſta, per invocatiônem tui nóminis, ut quæcúmque ea portáverint, ſi tibi fidéliter ſervie-

rint, corônam, quam illa deſignant, in cœlo percípere mereántur. Qui in Trinitâte perfécta vivis, & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde eas aquâ benedictâ aſpergit. His expletis, virgines, benedictis veſtibus, exceptis velis, indutæ, binæ & binæ ſeriatim redeunt ad Pontificem, cantantes Reſponſoriū:
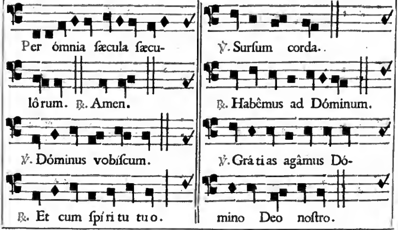

Tum diſponuntur à paranymphis ante altare genuflexæ coram Pontifice, in modum coronæ, vultibus demiſſis. Pontifex verò ſurgit, mitrâ depoſitâ, & verſus ad eas, dicit:

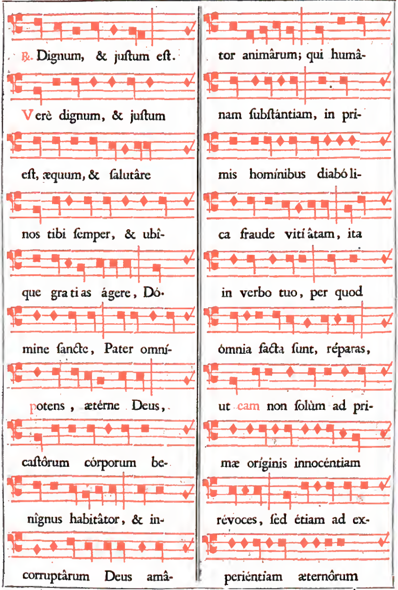
Orêmus.

Reſpice, Dómine, propítius ſuper has fámulas tuas, ut ſanctæ virginitâtis propóſitum, quod, te inſpiránte, ſuſcepérunt, te gubernánte, cuſtódiant. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus.
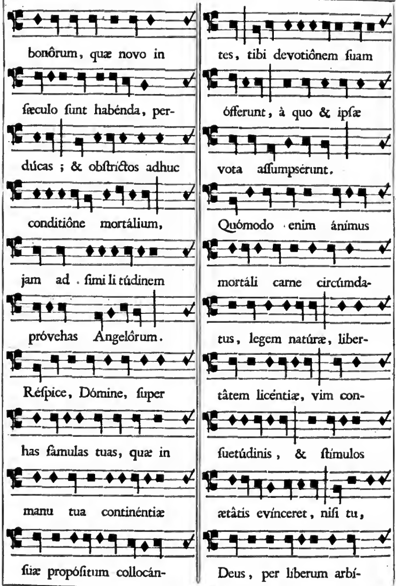
Deinde dicit competenti voce, extenſis manibus ante pectus, Præfationem:

℞. Dignum, & juſtum eſt.
Verè dignum, & juſtum
eſt, æquum, & ſalutâre
nos tibi ſemper, & ubî-
que gratias ágere, Dó-
mine ſancte, Pater omní-
potens, ætérne Deus,
caſtôrum córporum be-
nîgnus habitâtor, & in-
corruptârum Deus amâ-
tor animârum; qui humâ-
nam ſubſtántiam, in pri-
mis homínibus diabóli-
ca fraude vitiâtam, ita
in verbo tuo, per quod
ómnia facta ſunt, réparas,
ut eam non ſolùm ad pri-
mæ oríginis innocéntiam
révoces, ſed étiam ad ex-
periéntiam æternôrum

bono-

Digitized by Google

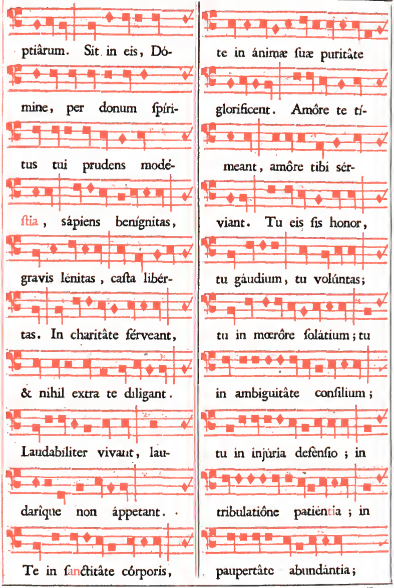

trium hunc in eis amô-
rem virginitâtis clemén-
ter accénderes, tu hanc
cupiditâtem in eârum cór-
dibus benígnus âleres,
tu fortitúdinem mini-
ſtráres ? Effúſa namque
in omnes gentes grátia
tua ex omni na ti ône,
quæ ſub cœlo eſt, in ſtel-
lârum innumerábilem
númerum, novi Teſta-
ménti hærédibus adoptá-
tis, inter cæteras virtú-
tes, quas filiis tuis non ex
ſanguínibus, neque ex vo-
luntâte carnis, ſed de Spí-
ritu ſancto tuo génitis in-
didiſti, étiam hoc donum
in quasdam mentes de

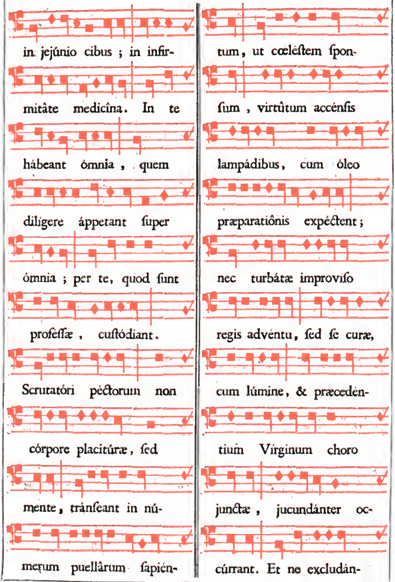
largi-
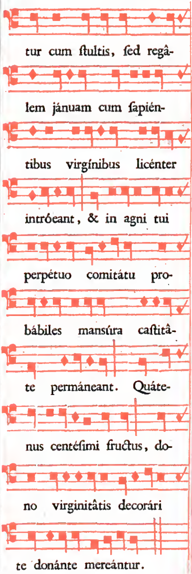

largitâtis tuæ fonte deflú-
xit ; ut cum honôrem nu-
ptiârum nulla interdícta
minuiſſent, ac ſuper ſan-
ctum conjúgium nuptiâ-
lis bene dí ctio permanê-
ret, exiſterent tamen ſu-
blimióres ánimæ, quæ in
vi ri, ac mulí e ris cópula
faſtidírent connûbium,
concu pí ſcerent Sa cra-
méntum, nec imitaréntur,
quod núptiis ágitur, ſed
di lí gerent quod núptiis
prænotâtur. Agnôvit
auctôrem ſuum be âta
virgínitas, & æmula in-
tegritâtis Angélicæ, illîus
thálamo, illîus cubículo
ſe devôvit, qui ſic perpé-

tuæ virginitâtis eſt ſpon-
ſus, quemádmodum per-
pétuæ virginitâtis eſt fi-
lius. Imploràntibus er-
go auxílium tuum, Dó-
mine, & confirmári ſe
benedictiô✠nis tuæ con-
ſecra tiô ne cupién ti-
bus, da protectiônis tuæ
munîmen, & régimen,
ne hoſtis antîquus, qui
excellentiôra ſtúdia ſub-
ti li ó ribus infèſtat inſi-
diis, ad obſcurándam
perfectæ continéntiæ
palmam, per áliquam men-
tis ſerpat in cú ri am, &
rápiat de propóſito vírgi-
num, quod étiam móri-
bus decet in eſſe nu-

ptiarum

ptiârum. Sit in eis, Dó-
mine, per donum ſpíri-
tus tui prudens modé-
ſtia, ſápiens benígnitas,
gravis lénitas, caſta libér-
tas. In charitâte férveant,
& nihil extra te díligant.
Laudabíliter vivant, lau-
darìque non áppetant.
Te in ſanctitâte córporis,
te in ánimæ ſuæ puritâte
glorificent. Amôre te tí-
meant, amôre tibi sér-
viant. Tu eis ſis honor,
tu gáudium, tu volúntas;
tu in mœrôre ſolátium; tu
in ambiguitâte conſílium;
tu in injúria defénſio; in
tribulatiône patiéntia; in
paupertâte abundántia;
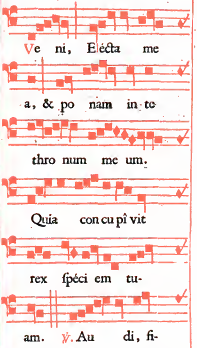

in jejúnio cibus ; in infir-
mitâte medicîna. In te
hábeant ómnia , quem
diligere áppetant ſuper
ómnia ; per te, quod ſunt
profeſſæ , cuſtódiant.
Scrutatóri péctorum non
córpore placitúræ, ſed
mente, tránſeant in nú-
merum puellârum ſapién-
tum, ut cœléſtem ſpon-
ſum , virtûtum accénſis
lampádibus, cum óleo
præparatiônis expéctent ;
nec turbátæ improviſo
regis advéntu, ſed ſe curæ,
cum lúmine, & præcedén-
tium Vírginum choro
junctæ , jucundánter oc-
cúrrant. Et ne excludán-
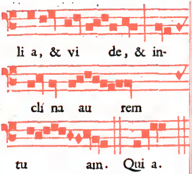

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen quod à circumſtantibus audiatur.

Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.
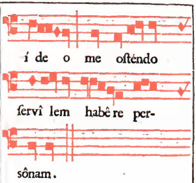
Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, incipit, ſchola proſequente.

Incepto Reſponſorio, ſedet Pontifex cum mitrâ, & eo finito ſurgunt Virgines; & duæ primæ ex eis præſentantur à paranymphis Pontifici, coram quo humiliter genua flectunt, cantantes ſimul Antiphonam.

Qua dicta, Pontifex interrogat illas palàm, dicens:

Vultis perſiſtere in ſancta Virginitàte, quam proféſſæ eſtis?

Et illæ ſimul reſpondent:

Vólumus.

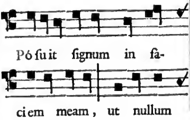
Tum Pontifex imponit velum ſuper caput cujuslibet, quod dependeat ſuper ſcapulas, & ſuper pectus, & uſque ad oculos ſingulis, dicens:

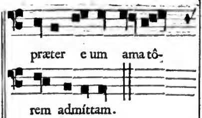

ACcipe velâmen ſacrum, quo cognoſcâris mundum contempſiſſe, & te Chriſto Jeſu verâciter, humilitèrque, toto cordis annιſu, ſponſam perpetuáliter ſubdidíſſe, qui te ab omni malo defèndat, & ad vitam perdûcat ætérnam.

℟. Amen.

Ambabus velatis, ambæ ſimul genuflexæ, ut erant, cantant hanc Antiphonam:

Quo facto, reducuntur à matronis prædictis ad loca ordinis ſui, ubi prius erant; & aliæ duæ, quæ poſt illas in ordine ſequuntur, præſentantur Pontifici, coram quo ſimili modo genua flectunt, cantant, & velantur, ut primæ. Omnibus autem ſic velatis, depoſitâ mitrâ, ſurgit Pontifex, & ſtans verſus ad illas, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo.

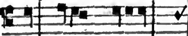
Orêmus.

Famulas tuas, Dómine, tuæ cuſtódia múniat pietâtis, ut virginitâtis ſanctæ propóſitum, quod, te inſpiránte, ſuſcepérunt, te protegénte, illæſum cuſtódiant. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitâte Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

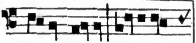
Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, vocat Virgines, incipiens Antiphonam, ſchola proſequente:

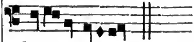
Deſponsári, diléćta, ve-

ni, hyems tránſiit,

turtur canit, vı́neæ

floréntes rédolent.

Qua incepta, ſedet Pontifex cum mitrâ, & ea finita, illæ, quæ primæ venerant ad recipiendum velum, præſentantur Pontifici à matronis prædictis, eo modo, & ordine, ſicut priùs. Tunc Pontifex accipiens annulum cum dextera ſua, & dexteram manum Virginis cum ſiniſtra manu ſua, & mittens annulum ipſum digito annulari dexteræ manus Virginis, deſponſat illas Jeſu Chriſto, dicens ſingulis:

Deſpon-

DEſponſo te Jeſu Chriſto, filio ſummi Patris, qui te illæſam cuſtódiat. Accipe ergo annulum fidei, ſignáculum Spíritus ſancti; ut ſponſa Dei vocêris, ſi ei fidéliter ſervieris in perpétuum coronêris. In nómine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Quo facto, ambæ ſimul genuflexæ, decantant Antiphonam.

Ipſi ſum deſponsâta,

cui Angeli sérviunt,

cujus pulchritúdinem

ſol, & luna mirántur.

Qua cantata, reducuntur à matronis prædictis ad loca ſua, & aliæ duæ, quæ illas ſequuntur in ordine, præſentantur Pontifici, coram quo genufleƈtunt, cantant, & deſponſantur, modo præmiſſo. Omnibus ergo ſic ſeriatim deſponſatis, & ad loca ſua reductis, omnes genuflexæ ſimul levant in altum, & oſtendunt dexteras manus, cantantes hanc Antiphonam.

Annulo ſuo ſubarrâvit

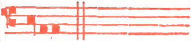
me Dóminus meus Je-

ſus Chriſtus, & tamquam

ſponſam decorâvit me
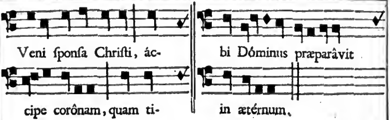

coróna.

Deinde Pontifex cum mitrâ ſurgit, & ſtans verſus ad illas, dicit:

BEne✠dîcat vos cónditor cœli, & terræ, Deus Pater omnípotens, qui vos elígere dignâtus eſt, ad beátæ Maríæ matris Dñi noſtri Jeſu Chriſti consórtiũ; ut íntegram, & immaculâtam virginitâtem, quã profeſſæ eſtis, coram Deo, & Angelis ejus conſervêtis; propóſitum teneâtis; caſtitâtem diligâtis; patiéntiã cuſtodiâtis; ut corônam virginitâtis accípere mereámini. Per eũdẽ Chriſtum Dñum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt hæc Pontifex cum mitrâ ſtans, iterum vocat illas in cantu inchoans, ſchola proſequente, hanc Antiphonam:
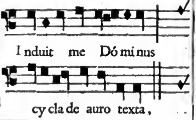

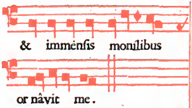

Incepta Antiphona, ſedet Pontifex cum mitrà, & ea finita, præſentantur ei à paranymphis duæ primæ Virgines, ut priùs, coram eo genuflexæ. Ipſe autem torquem, ſive coronam accipiens, imponit capiti cujuslibet Virginis, ſeriatim ſingulis dicens:

Accipe corônam virginâlis excellèntiæ, ut, ſicut per manus noſtras coronâris in terris, ita à Chriſto glória, & honôre coronári mereâris in cœlis. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et mox ambæ ſimul decantant hanc Antiphonam:

Qua cantata, reducuntur à matronis prædictis ad loca ſua, & aliæ præſentantur, quæ ſimili modo genuflectunt, cantant; & coronantur. Omnibus coronatis, & ad loca ſua reductis, & ſtantibus; Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & ſtans verſus ad illas, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut hæ fâmulæ tuæ, quæ pro ſpe retributiônis ætérnæ tibi Dómino Deo deſiderant conſecrári, plena fide, animôque in ſancto propóſito permáneant. Tribue eis, Dómine, humilitâtem, caſtitâtem, obediéntiam, charitâtem, & ómnium bonôrum óperum quantitâtem; ut ad méritum ætérnæ glóriæ poſſint pervenîre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.
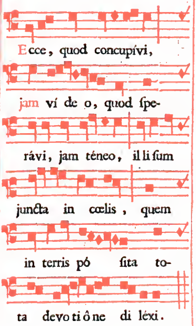
Deinde omnibus ſimul genua flectentibus, Pontifex ſtans, ut priùs, ſinè mitra, dicit hanc Orationem:

Orêmus.

TE invocâmus, Dómine ſancte, Pater omnípotẽs, ætérne Deus, ſuper has fâmulas tuas, quæ tibi vovérunt pura mente, mundôque corde ſervîre; ut eas ſociâre dignêris inter illos centum quadragínta quátuor míllia, qui vírgines permansérunt, & ſe cum muliéribus non coinquinavérunt; in quorum ore dolus non eſt invéntus: ita & has fâmulas tuas fácies permanêre immaculâtas uſque in finem. Per immaculâtum Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Qua finita, Virgines ſurgentes, ſimul cantant Antiphonam.

Poſt hæc Pontifex, junctis ante pectus manibus, dicit ſuper illas ſtantes, humiliter inclinatas; benedictionem.

DEus plaſmâtor córporum, afflâtor animârum, qui nullam ſpernis ætâtem, nullum ſexum réprobas, nullam conditiônem grátia tua ducis indígnam, ſed ómnium æquâlis creâtor es, & redémptor, tu has fámulas tuas, quas ex omni número gregis, ut bonus paſtor, ad cõſervándam corônam perpétuæ virginitâtis, & caſtimóniam ánimæ elígere dignâtus es, tuæ protectiônis ſcuto circúmtege, & ad omne opus virtûtis, & glóriæ, magiſtránte ſapiéntia, præpara; ut vincéntes carnis illécebras, & illícita connúbia recuſántes, inſolúbilem filii tui Dómini noſtri Ieſu Chriſti cópulã mereántur. His pétimus, Dómine, arma ſuggeras, non carnália, ſed ſpíritus virtûte poténtia, ut, te muniénte, eârum ſenſus, & membra, in eârum corpóribus, & animâbus non poſſit dominári peccâtum; ac ſub tua grátia vívere cupiéntibus, nihil ſibi defenſor malôrum, & inimîcus bonôrum de his vaſis nómini tuo conſecrâtis præváleat vindicâre. Omnem étiam nocîvum calôrem imber grátiæ tuæ cœléſtis extínguat, lumen vero perpétuæ caſtitâtis accéndat; fácies pudíca ſcándalis non páteat, neque incáutis occaſiônem tribuat negligéntia delinquéndi. Sitque in eis caſta virgínitas; ſint ornátæ páriter, & armátæ fide integra, ſpe certa, charitáte ſincéra; ut, præparato ánimo ad continéntiam, virtus tanta præſtêtur, quæ súperet diáboli univérſa figménta; & contemnéndo præséntia, futûra ſectêntur; jejúnia épulis carnálibus præferant; lectiónes ſacras, & oratiônes convíviis, & potatiónibus antepónant; ut oratiónibus paſtæ, & eruditiónibus explétæ, illuminátæ vigíliis, opus grátiæ virginâlis exérceant. His ígitur virtûtum armis has tuas fámulas intériùs, exteriúſque commúniens, præſta, inoffénſum curſum virginitâtis implêre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, ſtans dicit ſequentem benedictionẽ ſuper illas genuflexas:

BEnedîcat vos Deus Pa ✠ ter, & Fí ✠ lius, & Spíritus ✠ ſanctus omni benedictiône ſpirituáli; ut manéntes ſemper incorrúptæ, inviolátæ, & immaculátæ, ſub veſtiménto ſanctæ Maríæ matris Dómini noſtri Jeſu Chriſti, requiéſcat ſuper vos ſpíritus ſeptifórmis grátiæ, ſpíritus ſapiéntiæ, & intelléctus ſpíritus conſílii, & fortitúdinis, ſpíritus ſciéntiæ, & pietâtis; & répleat vos ſpíritus timôris Dómini, frágiles ſólidet, invalidáſque confirmet, pietâte állevet, & mentes regat, vias dírigat, cogitatiônes ſanctas inſtítuat, actus probet, ópera perficiat; charitâte ædíficet, ſapiéntia illúminet, caſtitâte múniat, ſciéntia ín-

ſtruat, fide firmet, in virtûte multíplicet, in ſanctitâte ſublímet, ad patiéntiam præparet, ad obediéntiam ſubdat, sóbrias prótegat, & pudícas in infirmitâte viſitet, in dolôre rélevet, in tentatiône cuſtódiat, in proſperitâte témperet, in iracúndia mítiget, in iniquitâte emúndet, infúndat grátiam, remíttat offénſam, tríbuat diſciplînam. Ut his, & ſimílibus virtútibus fultæ, & ſanctis opéribus illuſtrátæ, illa ſemper ſtudeâtis ágere, quæ digna fiant remuneratiône. Illum habeâtis teſtem, quem habitúræ eſtis júdicem; & vos aptêtis, ut præfulgéntem geſtêtis in manu lámpadem, intratúræ ſponſi thálamum, occurrâtis cum gáudio, & nihil in vobis repériat fœtidum, nihil sórdidum, nihil occúltum, nihil corrúptum, nihil inhonéſtum, ſed níveas, & cándidas ánimas, corporâque lúcida, atque ſpléndida; ut, cùm ille dies treméndus remuneratiônis juſtôrum, retributioníſque malôrum advénerit, non invéniat in vobis ultrix flamma, quod urat, ſed divína píetas, quod corônet; quas jam in hoc ſæculo converſátio religióſa mundâvit, ut ad tribûnal ætérni regis aſcensúræ, celſaque palátia, cum iiſdem mereámini habêre protectiônem, qui ſequúntur Agnum, & cantant cánticum novum ſinè ceſſatiône, illic præceptúræ præmium poſt labôrem, ſempérque manеâtis in vivéntium regiône. Atque ipſe benedîcat vos de cœlis, qui per crucis paſſiônem humânum genus eſt dignâtus veníre in terris redímere, Jeſus Chriſtus Dóminus noſter, qui cum ætérno Patre, & Spíritu ſancto in unitâte perfécta vivit, & regnat Deus, in ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Deinde Pontifex ſedens cum mitrâ, publica voce anathema ponit, ne quis eas à divino ſervitio, quæ vexillo caſtitatis ſubjectæ ſunt, abducat; nullus earum bona ſurripiat, ſed ea cum quiete poſſideant, in hanc formam:

AUctoritâte omnipoténtis Dei, & beatôrum Petri, & Pauli Apoſtolôrum ejus, firmiter, & ſub interminatiône anathématis inhibêmus, ne quis præséntes Virgines, ſeu ſanctimoniáles à divíno ſervítio, cui ſub vexillo caſtitâtis ſubjéctæ ſunt, ábdûcat, nullus eârum bona ſurrípiat, ſed ea cum quiête poſsideant. Si quis autem hoc attentâre pręſúmpſerit, maledictus ſit in domo, & extra domum; maledictus in civitâte, & in agro; maledictus vigilándo, & dormiéndo; maledictus manducándo, & bibéndo; maledictus ambulándo, & ſedéndo; maledícta ſint caro ejus, & oſſa, & à planta pedis uſque ad vérticem non hábeat ſanitâtem. Véniat ſuper illum maledíctio hóminis, quam per Móyſen in lege filiis iniquitâtis Dóminus permíſit. Deleâtur nomen ejus de libro vivéntium, & cum juſtis non ſcribâtur. Fiat pars, & hęréditas ejus cum Cain fratricída, cum Dathan, & Abíron, cum Ananía, & Saphíra, cum Simône mago, & Juda proditôre, & cum eis, qui dixérunt Deo, Recêde à nobis, sémitam viârum tuârum nólumus. Péreat in die judícii; dévoret eum ignis perpétuus cum diábolo, & ángelis ejus, niſi reſtitúerit, & ad emẽdatiônem vénerit. Fiat, fiat.

Tum dicitur **Allelúja**, ſive ultimũ verſus Tractus, vel Sequẽtię, & cętera uſq; ad Offertoriũ incluſivè, Virginibus in ordine ſuo manentibus.

Offertorio dicto, ſingulę Virgines conſecratę, velâtis capitibus, ad manus Pontificis in faldiſtorio ante medium altaris cum mitrâ ſedentis,

offerunt, coram eo genuflexę, quęlibet candelam accenſam.
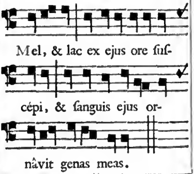
Interim parantur pro eis tot hoſtię conſecrandę, quod ſunt ipſę numero. Facta oblatione, Pontifex cũ mitrâ, ſedens lavat manus; deinde, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & proſequitur Miſſam, more conſueto.

Secreta.

OBlatis hóſtiis, quęſumus, Dómine, pręſéntibus famulàbus tuis perſeverántiam perpétuę virginitâtis accómmoda; ut apertis jánuis, ſummi regis advéntu, regnum cœléſte, cum lętítia mereántur intrâre. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſęcula ſęculôrum. ℞. Amen.

Poſtquam Pontifex ſe de corpore, & ſanguine communicaverit; tum accedunt ad ſupremum gradũ altaris Virgines ipſę binę, & binę, & ibidem genuflectunt; Pontifex verò ſingulas communicat; & omnibus communicatis, ipſę Virgines ante altare, ut in Miſſa fuerunt genuflexę, ſimul cantant Antiphonam.

Interim Pontifex ablutionem ſumit; tum, acceptâ mitrâ: ſtans lavat manus, deinde perficit Miſſam.

Poſtcommunio.

Deus, qui habitáculum tuum in corde pudíco fundáſti, réſpice ſuper has fámulas tuas, & quę caſtigatiónibus aſsíduis póſtulant, tua conſolatiône percípiant. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Miſſa finita, Pontifex dat benedictionem ſolemnem.

Et, quia in nonnullis monaſteriis eſt conſuetudo, quòd loco Diaconiſſatus, Virginibus cōſecratis datur facultas incipiendi horas canonicas, & legendi officium in Eccleſia, Pontifex ſtās ante altare ſine mitra, Virginibus conſecratis coram eo genuflexis, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Exàudi, Dñe, preces noſtras, & ſuper has fámulas tuas ſpíritū tuæ bene ✠ dictiônis emitte; ut cœléſti múnere ditátæ & tuæ majeſtâtis grátiam poſſint acquírere, & bene vivèndi áliis exèmplum præbêre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Tum ſedet Pontifex, acceptâ mitrâ, & tradit Breviarium illis, ambabus manibus ipſum tangentibus, dicens:

ACcipite librum, ut incipiàtis horas canónicas, & legâtis officium in Ecclésia. In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Surgit Pontifex, mitrâ depoſitâ, & converſus ad altare incipit Hymnum. Te Deum laudâmus, quem chorus proſequitur uſque ad finem, & eo finito, duæ ex choro dicunt:

℣. Confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis.

Reſpondet chorus:

A templo ſancto tuo, quod eſt in Jerúſalem.

Et Pontifex ſtans in cornu Epiſtolæ altaris, converſus ad altare, ex libro ibidẽ ſuper altari poſito, dicit:

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proséquere; ut cuncta noſtra orátio, & operatio á te sẽper incípiat, & per te cœpta finiâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt hæc Virgines conſecratæ revertuntur ad portam monaſterii, ubi Pontifex eas coram ſe genuflexas præſentat Abbatiſſæ ſimiliter genuflexæ dicens:

VIde, quómodo iſtas conſecrátas Deo, ſerves, & repræséntes immaculátas; redditûra pro eis ratiônem, ante tribûnal ſponſi eârum, ventúri júdicis.

Tum Pontifex redit ad Eccleſiam, dicens:

Dóminus vobíſcum.

Inítium ſancti Euangélii ſecúndùm Ioánnem.

In princípio &c.

Et ſacris veſtibus depoſitis, vadit in pace.

DE BENEDICTIONE

Et coronatione Regis.

CUm Rex eſt coronandus, Epiſcopi regni ad civitatẽ, ubi coronatio fieri debet, convocãtur. Rex triduanum jejunium devotè peragit, per hebdomadam præcedentem, videlicet quarta, & ſexta feria, & ſabbato. Dominica verò proxima ſequenti coronatur, qua ipſe Rex ſe ad communionem parat. Eccleſia verò ipſa Metropolitana, ſive Cathedralis, ubi ſolemnitas celebrabitur, paretur, & ornetur, quò meliùs fieri poterit. Ad altare majus parantur ea, quæ conſueta ſunt parari; Pontifice celebrante; & credentia juxta altare cum rebus opportunis. Super altare ponitur gladius, corona, & ſceptrũ Regi danda, & oleum Catechumenorum, bombyx ad ligandum, & extergendum brachium Regis, & inter ſcapulas poſt unctionem, faſcia ad ligandum bombycem in brachio. Paratur in Eccleſia, in loco competenti thalamus, ſivè ſuggeſtum pro Rege, in quo ſit regalis ſedes ornata, & thalamus ipſe ſit ornatus pannis ſericeis, & aulæis. Sed adverten-

dum eſt, quod altitudo thalami non ſit major quàm gradus ſupremus altaris. Paratur etiam in loco convenienti tentorium, ſive papilio, ſub quo Rex veſtes regales, pro regni conſuetudine, quæ ibidem pro eo parantur, ſuo tempore recipit. Et ſi Regina etiam ſimul eſt coronanda, paratur pro eâ alius thalamus, non longe à regio, ſed illo aliquantulum humilior; & ita ſunt ſituandi thalami, ut inde poſſint videri altare, & Pontifex celebrans. Parantur etiam ante altare hinc, & inde ſedes, pro numero Epiſcoporum coronationi intereſſentium.

Die autem Dominica, qua Rex benedicendus, & coronandus eſt, omnes Epiſcopi conveniunt manè in Eccleſia, in qua hoc fieri debet, & Metropolitanus, ſive Pontifex, ad quem ſpectat, parat ſe ſolemniter cum miniſtris, Miſſam celebraturus, paramentis tempori cōvenientibus. Epiſcopi verò induuntur ſupra rochetum (vel ſupra ſuperpelliceum, ſi ſint religioſi) amictu, ſtola, pluviali albo, & mitra ſimplici. Quibus omnibus paratis, Metropolitanus in faldiſtorio ante medium altaris poſito ſedet cum mitrâ, & Epiſcopi parati hinc, & inde ſuper ſedibus pro eis paratis, quaſi in modum coronæ ſedentes, ſibi aſſiſtunt. Interim, Rex veſtibus militaribus indutus, cum ſuis Prælatis domeſticis non paratis, ac Baronibus, Nobilibus, & aliis venit ad Eccleſiam; & cum fuerit prope presbyterium, duo priores Epiſcopi ex paratis veniunt ei obviam, & cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipſum inter ſe medium, bireto depoſito, uſque ante Metropolitanum deducunt, cui Rex caput inclinans, humilem reverentiam exhibet; qua facta, prior Epiſcoporum deducentium ſtans, detecto capite, verſus ad Metropolitanum, dicit intelligibili voce.

Digitized by Google

REverendiſſime Pater, póſtulat ſancta mater Eccléſia Cathólica, ut præséntem egrégium mílitem ad dignitâtem Régiam ſublevêtis.

Interrogat Metropolitanus.

Scitis illum eſſe dignum, & útilem ad hanc dignitâtem?

Ille reſpondet:

Et nóvimus, & crédimus eum eſſe dignum, & útilem Eccléſiæ Dei; & ad régimen hujus regni.

Metropolitanus, dicit:

Deo grátias.

Tunc ſedet Rex medius inter duos Epiſcopos deducentes, congruenti ſpatio à Metropolitano, ita ut illi faciem vertat; ipſi etiam deducentes Epiſcopi ſenior ad dexteram, alius ad ſiniſtram Regis ſe collocant, ita ut & ipſi ad alterutrum facies vertant. Quibus ſic ſedentibus, poſtquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus coronandum Regem admonet, dicens:

CUm hódie per manus noſtras, óptime Princeps, qui Chriſti Salvatôris noſtri vice in hac re fúngimur (quamvis indígni) ſacram unctiônem, & regni inſignia ſis ſuſceptûrus; bene eſt, ut te priùs de ónere, ad quod deſtinâris, moneâmus. Régiam hódie ſúſcipis dignitâtem, & regéndi fidéles pópulos tibi commíſſos curam ſumis. Præclârum ſanè inter mortáles locum, ſed diſcríminis, labôris, atque anxietâtis plenum. Verùm, ſi conſideráveris, quod ómnis potéſtas à Dómino Deo eſt, per quem Reges regnant, & legum conditóres juſta decérnunt, tu quoque de grege

tibi commiſſo ipſi Deo ratiônem es redditûrus. Primúm, pietâtem ſervâbis; Dóminum Deum tuum tota mente, ac puro corde coles; Chriſtiânam religiônem, ac fidem Cathólicam, quam ab incunábulis profeſſus es, ad finem uſque inviolâtam retinêbis, eamque contra omnes adversántes pro víribus defêndes; Eccleſiârum Prælátis, ac réliquis Sacerdótibus condígnam reveréntiam exhibêbis; Eccleſiáſticam libertátẽ non conculcâbis; Juſtitiam, ſinè qua nulla ſocíetas diu conſiſtere poteſt, erga omnes inconcúſsè adminiſtrâbis, bonis præmia, nóxiis débitas pœnas retribuéndo. Víduas, pupíllos, páuperes, ac debiles ab omni oppreſſiône defendes. Omnibus te adeúntibus benignum, manſuêtum, atque affábilem, pro régia tua dignitâte præbêbis. Et ita te geres, ut non ad tuam, ſed, totîus pópuli utilitâtem regnâre, præmiumque benefactôrum tuôrum, non in terris, ſed in cœlo expectâre videâris. Quod ipſe præſtâre dignêtur, qui vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculórum.
℟. Amen.

Rex electus accedit ad Metropolitanum, & coram eo, detecto capite, genuflexus, facit hanc profeſſionem, dicens:

Ego N. Deo annuénte, futûrus Rex N. profiteor, & promítto coram Deo, & Angelis ejus deínceps legem, juſtitiam, & pacem Eccléſiæ Dei, populóque mihi ſubjécto pro poſſe, & noſſe ſacere, ac ſervâre, ſalvo condígno miſericórdiæ Dei reſpectu, ſicut in conſilio fidélium

meorum

meôrum méliùs pótero invenîre. Pontificibus quoque Eccleſiârum Dei condígnum, & canónicum honôrem exhibêre; atque ea, quæ ab Imperatóribus, & Régibus Eccléſiis collâta, & réddita ſunt, inviolabíliter obſervâre. Abbátibus, Comítibus, & vaſallis meis cóngruum honôrem, ſecúndùm conſilium fidélium meôrum, præſtâre.

Deinde ambabus manibus tangit librum Euangeliorum, quem Metropolitanus ante ſe apertum tenet, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc ſancta Dei Euangélia.

Poſtea Rex electus Metropolitani manum reverenter oſculatur.

His expeditis, illo genuflexo manente, Metropolitanus, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & ſtans verſus ad ipſum coronandum, dicit competenti voce ſequentem orationem, quam etiam dicunt omnes Pontifices parati, ſimiliter ſinè mitris ſtantes; dicunt etiam omnia alia benedictionem, & coronationem ipſam concernentia, voce ſubmiſſa, Metropolitanum tamen in omnibus obſervantes, & imitantes.

Orêmus.

OMnípotens ſempitérne Deus, Creâtor ómnium, Imperâtor Angelôrum, Rex regum, & Dóminus dominántium, qui Abraham fidêlem ſervum tuum de hóſtibus triumphâre feciſti, Móyſi, & Ióſue pópulo tuo prælatis multíplicem victóriam tribuíſti, humilémque David púerum tuum regni faſtígio ſublimâſti, & Salomônem ſapiéntiæ, pacíſque ineffábili múnere ditáſti; réſpice, quæſumus, Dómine, ad preces humilitâtis noſtræ, & ſuper hunc fámulum tuum N. quem ſúpplici devotiône in regem elígimus, bene ✠ dictiônum tuârum dona multíplica, eúmque déxteræ tuæ poténtia ſemper, & ubíque circúmda; quátenus prædicti Abrahæ fidelitâte firmâtus, Móyſi manſuetúdine fretus, Jóſue fortitúdine munîtus, David humilitâte exaltâtus, Salomônis ſapiéntia decorâtus, tibi in ómnibus compláceat, & per trámitem juſtitiæ inoffénſo greſſu ſemper incêdat; tuæ quoque protectiônis gálea munîtus, & ſcuto inſuperábili júgiter protéctus, armíſque cœléſtibus circúmdatus, optábilis de hóſtibus Sanctæ Crucis Chriſti victóriæ triúmphum felíciter cápiat, terrorémque ſuæ poténtiæ illis ínferat, & pacem tibi militántibus lætáter repórtet. Per Chriſtum Dñum noſtrum, qui virtûte ſanctæ Crucis tártara deſtrúxit, regnôque diáboli ſuperáto, ad cœlos victor aſcéndit, in quo potéſtas omnis, regnîque conſiſtit victória, qui eſt glória húmilium, & vita, ſalúſque populôrum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

Poſt hæc Metropolitanus cum mitrâ procumbit ſupra faldiſtorium. Rex verò ad ejus ſiniſtram in terram ſe proſternit, aliis Prælatis paratis ante ſedes ſuas ſimiliter procumbentibus. Tunc cantores incipiunt, & proſequuntur Litanias, choro reſpondente. Cum dictum fuerit,

Ut ómnibus fidélibus &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Metropolitanus ſurgit, & accepto baculo paſtorali in ſiniſtram manum, ſuper electum Regem proſtratum dicit:

Ut hunc eléctum in Regem coronándum bene ✠ dicere dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Secundò dicit:

Ut hunc eléctum in Regem coronándum bene ✠ dícere, & conſe ✠ crâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Producendo ſemper ſuper eũ ſignũ crucis. Idem dicunt, & faciunt Epiſcopi parati, genuflexi tamen permanentes. Quo dicto, Metropolitanus redit ad accubitum, cantoribus reſumentibus, & perficientibus Litanias. Quibus finitis, Metropolitanus, depoſitâ mitrâ, ſurgit, illo proſtrato, atque Epiſcopis, depoſitâ mitrâ, genuflexis manentibus, verſus ad coronandum, dicit:

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiônem.

℟. Sed libera nos à malo.

℣. Salvum fac ſervum tuum, Dómine.

℟. Deus meus ſperántem in te.

℣. Eſto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil

℣. Nihil proficiat inimîcus in eo.
℟. Et filius iniquitâtis non appônat nocêre ei.
℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

PRætende, Dómine, huic ſamu lo tuo déxteram cœléſtis auxilii; ut te toto corde perquîrat, & quæ dignè póſtulat, cónſequi mereâtur.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio, & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt hæc Metropolitanus ſedet, accipit mitram, & electus Rex coram eo genuflectit, & circumſtántibus Prælatis paratis, cum ſuis mitris in modum coronæ, Metropolitanus intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, & inungit, in modum crucis, illius brachíum dexterum, inter juncturam manus, & juncturam cubiti, atque inter ſcapulas, dicens hanc Orationẽ.

DEus, Dei filius, Jeſus Chriſtus Dóminus noſter, qui à Patre óleo exultatiônis unctus eſt, præ participibus ſuis; ipſe per præſéntẽ ſanctæ unctiônis infuſiônem Spíritus parácliti ſuper caput tuum bene✠dictiônem infúndat, eandémque uſque ad interiôra cordis tui penetrâre fáciat; quátenus hoc viſibili, & tractábili óleo, dona inviſibília percípere, & temporáli regno juſtis moderatiónibus peráćto, æternáliter

cum eo regnâre mereâris, qui ſolus ſine peccàto, Rex regum vivit, & gloriâtur cum Deo Patre in unitâte ejúsdē Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℞. Amen.

Orêmus.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui Azahel ſuper Syriam, & Jehu ſuper Iſrael per Elîam, David quoque, & Saûlem per Samuêlem prophêtam in Reges inúngi fecíſti, tribue, quæſumus, mánibus noſtris opem tuæ benedictiônis, & huic fámulo tuo N. quem hódie, licèt indígni, in Regem ſacra unctióne, delinîmus, dignam delibutiônis hujus efficáciam, & virtûtem concêde; conſtitue, Dómine, principâtum ſuper húmerum ejus, ut ſit fortis, juſtus, fidêlis, próvidus, & indefeſſus regni hújus, & pópuli tui gubernâtor, infidélium expugnâtor, juſtitiæ cultor, meritórum, & demeritôrum remunerâtor, Ecclêſiæ tuæ ſanctæ, & fidei Chriſtianæ defénſor, ad decus, & laudem tui nóminis glorióſi. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

Quo facto, Metropolitanus micâ panis abſtergit pollicem; & lavat manus, ſurgit cum mitrâ, deſcendit ante altare, ubi depoſitâ mitrâ, ſtans, cum ſuis miniſtris facit Confeſſionē. Rex verò electus ad partem ſe retrahit, & genuflexus cum ſuis Prælatis domeſticis idem facit. Similiter & Epiſcopi parati ſinè mitris ſtantes, bini, & bini Confeſſionem dicunt. Finita Confeſſione, Metropolitanus aſcendit ad altare, & procedit in Miſſa; more ſolito, uſque ad Allelúja, ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſive, Prælatis paratis juxta ſuas ſedes ſtantibus, vel ſedentibus, prout tempus requirit. Interim, ſchola inchoat Introitum, & proſequitur in Miſſa; & Rex à ſuis ducitur in Sacriſtiam, vel ſub papilione ad hoc parato, ubi inter ſcapulas; & brachium inunctum bombyce bene abſtergitur, & induitur regalibus indumentis, ex more regni. Paratus itaque Rex, & ornatus, procedit cum ſuis Prælatis, Baronibus, & aliis ad eminentem, & ornatum thalamum, in Eccleſia ſibi præparatum, & ibi ſuper aliquo faldiſtorio ornato genuflexus incumbens, audit Miſſam, quam Prælati ſui non parati circumſtantes etiam genuflexi legunt uſque ad Allelúja, ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſivè. Miſſa dicitur de die, & cum Oratione diei, dicitur pro ipſo electo Rege, ſub uno Per Dóminum, hæc Oratio:

Quæſumus, omnípotens Deus, ùt fámulus tuus, N. Rex noſter, qui tua miſeratiône ſuſcêpit regni gubernácula, virtûtum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decenter ornatus, & vitiôrum monſtra devitâre, & ad te, qui via,

véritas, & vita es gloriôſus váleat pervenîre. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Graduali cantato, Metropolitanus ſedet ante altare cum mitrâ in faldiſtorio, & Rex à ſuis aſſociatus medius inter priores Prælatos paratos ad Metropolitanum reducitur; cui facta reverentia, ut priùs, genuflectit coram eo. Tunc Metropolitanus accipit gladium, quem unus miniſtrorum ſibi porrigit de altari, & illum evaginatum tradit in manûs Regis, dicens:

Accipe gládium de altari ſumptum per noſtras manus, licèt indígnas, vice tamen, & auctoritâte ſanctôrum Apoſtolôrum conſecrâtas, tibi regáliter concéſſum, noſtræque bene ✠ dictiônis officio, in defenſiônem ſanctæ Dei Eccléſiæ divínitus ordinâtum; & memor eſto ejus, de quo Pſalmiſta prophetâvit, dicens: Accíngere gládio tuo, ſuper femur tuum potentiſſime; ut in hoc per eúndem vim æquitâtis exérceas, molem iniquitâtis poténter déſtruas, & ſanctam Dei Eccléſiam, ejúſque fidéles propúgnes, ac prótegas; nec minus ſub fide falſos, quàm Chriſtiáni nóminis hoſtes execrêris, ac diſpérgas; víduas, & pupillos cleménter ádjuves, ac deféndas; deſolâta reſtáures, reſtaurâta consérves; ulciſcâris injúſta, confirmes bene diſpóſita, quátenus hæc agéndo, virtûtum triúmpho gloriôſus, juſtitiæque cultor egrégius, cum mundi ſalva-

tôre ſinè fine regnâre mereâris. Qui cum Deo Patre, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus. Per ómnia ſæcula &c.

His expeditis, enſis à miniſtris in vaginam reponitur, & Metropolitanus accingit enſe Regem, dicens:

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum potentiſſime; & atténde, quod Sancti non in gládio, ſed per fidem vicérunt regna.

Et mox Rex accinctus ſurgit, & eximit enſem de vagina, illumque viriliter vibrat, deinde ſuper brachium ſiniſtrum tergit, & in vaginã reponit; ac iterum coram Metropolitano genuflectit. Tunc ei corona imponitur, quam omnes Prælati parati, qui adſunt, de altari per Metropolitanum ſumptam manibus tenent, ipſo Metropolitano illam regente, capiti illius imponente, ac dicente:

ACcipe corônam regni, quæ, licèt ab indignis, Epiſcopôrum tamen, mánibus, cápiti tuo impónitur. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, quam ſanctitâtis glóriam, & honôrem, & opus fortitúdinis, ſignificâre intélligas, & per hanc te partícipem miniſtérii noſtri non ignóres. Ita, ut ſicut nos in interioribus paſtóres, rectoréſque animârum intellígimur, ita & tu in exterióribus verus Dei cultor, ſtrenuúſque contra omnes adverſitátes Eccléſiæ Chriſti defénſor aſsiſtas, regnîque tibi à Deo dati, & per officium noſtræ benedictiônis in vice Apoſtolôrum, omniúmque Sanctôrum, regimini tuo commiſſi útilis execûtor, proficuúſque regnâtor ſemper appáreas; ut inter glorióſos athlétas, virtûtum gemmis ornâtus, & præmio ſempitérnæ felicitâtis coronâtus cum Redemptôre, ac Salvatôre noſtro Jeſu Chriſto, cujus nomen, vicémque geſtâre créderis, ſinè fine gloriêris. Qui vivit, & ímperat Deus cum Patre, & Spíritu ſancto in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Poſtea Metropolitanus dat ei adhuc genuflexo ſceptrum, dicens:

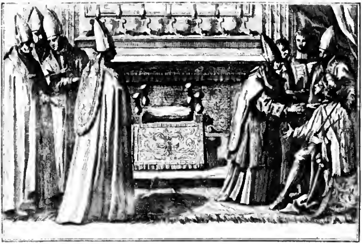

Accipe virgam virtûtis, ac veritâtis, qua intélligas te obnóxium mulcêre pios, terrêre réprobos, errántes viam docêre, lapſis manum porrigere, diſpérdere ſupérbos, & relevâre húmiles; & apériat tibi óſtium Jeſus Chriſtus Dñus noſter, qui de ſemetipſo ait, Ego ſum óſtiũ, per me ſi quis introierit, ſalvábitur, qui eſt clavis David, & ſceptrum domus Iſrael, qui áperit, & nemo claudit, claudit, & nemo áperit. Sitque tibi ductor, qui edûcit vinctum de domo carceris, ſedéntem in ténebris, & umbra mortis, & in ómnibus ſequi mereâris eum, de quo David prophêta cécinit, Sedes tua, Deus, in ſæculum ſæculi: virga directiônis, virga regni tui; & imitándo ipsũ, díligas juſtitiam, & ódio hábeas iniquitâtem, quia proptérea unxit te Deus, Deus tuus, ad exémplum illîus, quem ante ſæcula únxerat oleo exultatiônis, præ particípibus ſuis, Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum, qui cum eo vivit, & regnat Deus. Per ómnia &c.

Tunc Regi ſurgenti diſcingitur enſis, & in vagina datur alicui, qui eum ante Regem immediatè portat. Et Metropolitanus cum aliis Prælatis paratis deducit Regem, ſceptrum in manu, & coronam in capite ferentem, medium inter ſe à dexteris, & digniorem Prælatum para-

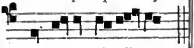
cum

tum á ſiniſtris Regis incedentem ad ſolium ſupra thalamum,& adjuvante cum digniore Prælato prædicto, inthronizat Regem in ſolio, dicens:

STa, & rétine ámodo locum tibi à Deo delegâtum, per auctoritâtem omnipotentis Dei,& per præséntem traditiônem noſtram, ómnium ſcilicet Epiſcopôrum, cæterorúmq; Dei ſervôrum; & quanto clerum ſacris altáribus propinquiôrem pérſpicis, tanto ei potiôrem in locis cóngruis honôrem impéndere mémineris; quátenus mediâtor Dei, & hóminum te mediatôrem cleri, & plebis permanêre fáciat.

Deinde Metropolitanus, depoſitâ mitrâ, ſtans verſus ad altare inchoat,ſchola proſequente, Hymnũ:

Qui totus dicitur: quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexterã Regis, ibi continuò manens, uſque ad finem Hymni; & eo finito, Metropolitanus ſtans, ut priùs, ad dexteram Regis ſinè mitra, dicit ſuper illum verſus:

Firmêtur manus tua, & exaltêtur déxtera tua.

℟. Juſtítia, & judícium præparátio ſedis tuæ.

℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

DEus, qui victríces Móyſi manus in oratiône firmáſti, qui quamvis ætâte languéſceret, infati-

cábili ſanctitáte pugnâbat; ut dum Amalech iníquus vincitur, dum prophânus natiônum pópulus ſubjugâtur, exterminátis alienigenis, hereditáti tuæ poſséſſio copióſa ſervîret, opus mánuum tuârum piæ noſtræ oratiônis exauditiône confirma; habêmus, & nos apud te, ſancte Pater, Dóminum ſalvatôrem, qui pro nobis manus ſuas exténdit in cruce, per quem étiam precâmur, altiſſime, ut, tua poténtia ſuffragánte, universôrum hóſtium frangâtur impíetas, populúſque tuus, ceſsánte formídine, te ſolùm timêre condíſcat. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Deus inenarrabilis auctor mundi, cónditor géneris humáni, confirmâtor regni, qui ex útero fidêlis amíci tui Patriárchæ noſtri Abrahæ prælegiſti Regem ſæculis profutûrum, tu præséntem inſignem Regem hunc cum exércitu ſuo per interceſſiônem beátæ Mariæ ſemper vírginis, & ómnium Sanctôrum úberi bene✠dictiône locúpleta; & in sólium regni firma ſtabilitâte connécte: viſita eum, ſicut viſitáſti Móyſen in rubo, Jóſue in prælio, Gedeônem in agro, Samuélem in templo, & illa cum ſidérea bene✠dictiône, ac ſapiéntiæ tuæ rore perfúnde, quam beâtus David in pſaltério, Sálomon fílius ejus, te remuneránte, percêpit de cœlo. Sis ei contra ácies inimicôrum loríca, in advérſis gálea, in próſperis ſapiéntia, in protectiône clypeus ſempitérnus. Et præſta, ut gentes illi téneant fidem, próceres ſui hábeant pacem, díligant charitâtem, abſtíneant ſe à cupiditâte, loquántur juſtitiam, cuſtódiant veritâtem, & ita pópulus iſte ſub ejus império púllulet, coálitus benedictiône æternitâtis; ut ſemper tripudiántes máneant in pace, ac victóres. Quod ipſe præſtáre dignêtur, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Quibus finitis, Metropolitanus cum Prælâtis parátis redit ad ſedem ſuam, vel faldiſtorium prope altare, & (niſi ſit coronanda Regina) dicitur Allelúja, ſive ultimus verſus Tractus, vel Sequentiæ, Euangelium, & alia uſque ad Offertorium incluſivè. Quo dicto, Metropolitanus reſidet in faldiſtorio ſuo ante medium altaris cum mitrâ; & Rex à ſuis Prælatis, & Baronibus aſſociatus venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexus, detecto capite, offert ei aurum, quantum ſibi placet, & manum Metropolitani recipientis oſculatur.

Deinde ad ſolium ſuum revertitur. Metropolitanus lavat manus, ſurgensque accedit ad altare, & proſequitur Miſſam uſque ad Communionem. Cum Secretâ diei, dicitur pro Rege, ſub uno Per Dóminum noſtrum.

Secreta.

MUnera, quæſumus, Dómine, oblâta ſanctifica, ut & nobis unigéniti tui corpus, & ſanguis fiant; & Regi noſtro ad obtinéndã ánimæ, corporiſque ſalûtem, & ad peragéndum injúnctum officium, te largiénte, uſquequâque proficiant. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Pax datur Regi per primum ex Prælatis paratis, cum inſtrumento ad hoc ordinato. Poſtquam Metropolitanus ſe de corpore, & ſanguine, quem totum ſumere debet, communicaverit, Rex, detecto capite de thalamo ſuo accedit ad altare, coram quo, in ſupremo gradu genuflectit, & Metropolitanus converſus ad Regem, ipſum communicat. Rex, priuſquam communionem ſumat, oſculatur manum dexteram Metropolitani, & ſumpta communione, ex calice de manu Metropolitani ſe purificat, & purificatus ad thalamum ſuum revertitur. Metropolitanus verò ablutionem ſumit, & acceptâ mitrâ, lavat manus, & perficit Miſſam.

Cum Poſtcommunione diei, dicitur pro Rege, ſub uno Per Dóminum.

Poſtcommunio.

HÆc, Dómine, oblátio ſalutâris ſâmulum tuum N. Regem noſtrũ ab ómnibus tueâtur advérſis; quátenus Eccleſiáſticæ pacis obtíneat tranquillitâtẽ, & poſt iſtius témporis decúrſum ad ætérnam pervéniat hæreditâtem. Per Dñum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

In fine Metropolitanus dat benedictionem ſolemnem, ut ſupra; qua data, ſinguli ad ſua revertuntur.

DE BENEDICTIONE

Et coronatione Reginæ.

SI vero tunc Regina benedicenda ſit, & coronanda, quamprimum, ipſo Rege inthronizato, & orationibus expletis, Metropolitanus cum Prælatis paratis ad altare reverſus in faldiſtorio ſedet. Rex de ſolio ſuo ſurgens, cum comitiva ſua, coronam in capite, & ſceptrum in manu geſtans ante altare ad Metropolitanum proficiſcitur, & facta ei reverentia, ſtans, detecto capite, petit Reginam benedici, & coronari, ſub his verbis:

REverendíſſime Pater, poſtulâmus, ut Consórtem noſtrã, nobis á Deo conjúnctam, benedícere, & coróna reginâli decorâre digné-

mini, ad laudem, & glóriam Salvatôris noſtri Jeſu Chriſti.

Deinde ad ſolium ſuum revertitur.

Tunc Regina, quæ in aliquo loco ad partem in Eccleſia à principio ſteterat, à duobus Epiſcopis paratis (non his; qui Regem deduxerunt, ſed primis poſt eos) crine ſoluto, & capite velato, in veſtibus ſuis communibus ad Metropolitanum ante altare deducitur; & facta Metropolitano reverentia, coram illo genuflectit, & ejus manum oſculatur.

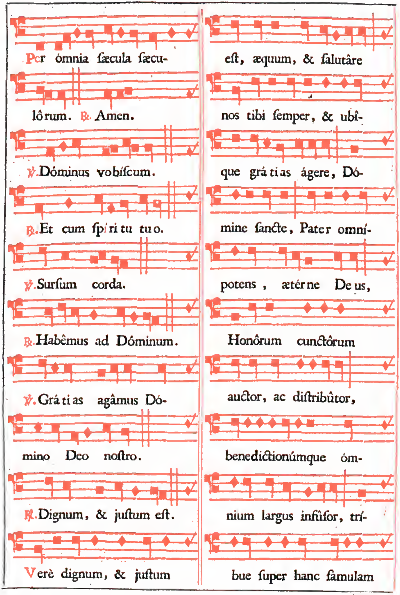
Tunc ſurgit Metropolitanus cũ mitrâ, & in faldiſtorio procumbit. Regina verò ad ejus ſiniſtram in terram ſe proſternit; & inchoantur, ac perficiuntur Litaniæ, ut ſupra: quibus finitis, Metropolitanus, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & ſtans verſus ad illam ante ſe genuflexam, dicit ſequentem Orationem intelligibili voce; quam etiam, & alia ſequentia aſtantes Prælati parati ſubmiſſa voce dicunt:

Orêmus.

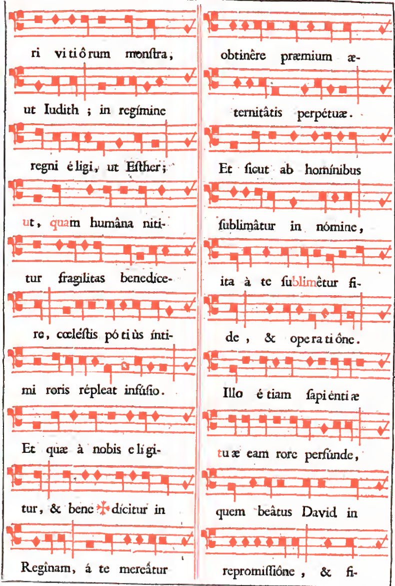
Omnípotens ſempitérne Deus, hanc fámulam tuam N. cœléſti bene✠dictiône ſanctifica, quã in adjutórium regni Regînam elígimus, tua ubîque ſapiéntia dóceat, & confórtet, atque Eccléſia tua fidêlem fámulam ſemper agnóſcat. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus.

Deinde, extenſis manibus ante pectus, dicit:

Per ómnia ſæcula ſæcu-
lôrum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpí ri tu tu o.
℣. Surſum corda.
℟. Habêmus ad Dóminum.
℣. Grá ti as agâmus Dó-
mino Deo noſtro.
℟. Dignum, & juſtum eſt.
Verè dignum, & juſtum
eſt, æquum, & ſalutâre
nos tibi ſemper, & ubí-
que grá ti as ágere, Dó-
mine ſancte, Pater omní-
potens, ætér ne De us,
Honôrum cunctôrum
auctor, ac diſtribûtor,
benedictionúmque óm-
nium largus infûſor, trí-
bue ſuper hanc ſámulam

tuam Regînam bene ✠-
dicti ônis tuæ cópi am:
& quam humâna e lé-
ctio ſibi præéſſe gáu-
det, tu a ſupérnæ e le-
cti ônis, & benedicti-
ônis infúſi o accú-
mulet. Concêde ei,
Dómine, auctoritâtem
ré gíminis, conſi li i
magnitúdinem, ſapién-
ti æ, prudénti æ, & in-
telléctus abundántiam,
religi ônis, ac pie tâtis
cuſtódiam; quátenus
me re âtur benedíci, &
augmentári in nómine,
ut Sara; vi ſi tá ri, & fœ-
cundári, ut Rebécca;
contra óm nium muní-

ri

ri vitiôrum monſtra,
ut Iudith ; in regímine
regni éligi, ut Eſther;
ut, quam humâna niti-
tur fragilitas benedíce-
re, cœléſtis pótiùs ínti-
mi roris répleat infúſio.
Et quæ à nobis eligi-
tur, & bene ✠ dícitur in
Regînam, á te mereâtur
obtinêre præmium æ-
ternitâtis perpétuæ.
Et ſicut ab homínibus
ſublimâtur in nómine,
ita à te ſublimêtur fi-
de, & operatiône.
Illo étiam ſapiéntiæ
tuæ eam rore perfúnde,
quem beâtus David in
repromiſſiône, & fi-

lius

li us e jus Sá lomon
percêpit in locupleta-
ti ône. Sis ei Dómi-
ne, contra cunctôrum
ictus inimicôrum lo-
rîca ; in ad vér ſis gá-
le a ; in proſperis ſapi-
én ti a ; in pro tectió-
ne clype us ſempitér-
nus. Sequâtur pacem,
dí ligat cha ri tâ tem,
abſtíne at ſe ab omni
impi e tâ te ; loquâtur
juſtí ti am, cuſtó diat
veri tâ tem, ſit cultrix ju-
ſtí ti æ, & pie tâ tis,
amátrix re li gi ônis.
Vigeátque præſénti be-
ne ✠ dictiône in hoc ævo
annis plúrimis, & in ſem-

pitérno ſinè fine ætérnis.

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quod à circumſtantibus audiatur.

Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.

Qua præfatione expleta, ſedet Metropolitanus, & acceptâ mitrâ, inungit in modum crucis cum oleo Catechumenorum illius brachium dexterum, inter juncturam manus, & juncturam cubiti, atque inter ſcapulas dicens:

Deus, Pater ætérnæ glóriæ ſit tibi adjûtor, & omnipotens benedîcat tibi, preces tuas exáudiat; vitam tuam longitúdine diêrum adímpleat; benedictiônem tuam júgiter confirmet; te cum omni pópulo in ætérnum consérvet; inimícos tuos confuſiône índuat; & ſuper te Chriſti ſanctificátio, atque hujus ólei infúſio flóreat; ut, qui tibi in terris tribuit benedictiônem, ipſe in cœlis cónferat méritum Angelôrum; ac benedîcat te, & cuſtódiat in vitam ætérnam Jeſus Chriſtus Dóminus noſter, qui vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.

Quo facto, ſurgit Regina, & à ſuis ducitur ad ſacriſtiam, ſeu papilionem, ubi Rex regales veſtes indutus eſt, ibi & ipſa induitur veſtibus reginalibus, quibus

induta

induta reducitur ad Metropolitanum adhuc cum mitrâ in faldiſtorio ſedentem, qui imponit illi ante ſe genuflexæ coronam, dicens:

Accipe corônam glóriæ, ut ſcias te eſſe consórtem regni, populôque Dei ſemper próſpere cónſulas; & quanto plus exaltâris, tanto âmpliùs humilitâtem diligas, & cuſtódias, in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

Et mox dat ei ſceptrum, dicens:

ACcipe virgam virtûtis, ac veritâtis, & eſto paupéribus miséricors, & affábilis; víduis, pupíllis, & órphanis, diligentíſſimam curam exhíbeas; ut omnípotens Deus áugeat tibi grátiam ſuam, qui vivit, & regnat in ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

Quo facto, ſurgit Regina, & Epiſcopi parati, qui ipſam ad altare deduxerunt, eam aſſociant uſque ad ſuum thalamum, ubi ſedet in ſolio ſuo, matronis ejus ipſam comitantibus; deinde dicitur **Allelúja**, ſive ultimus verſus Tractus, vel Sequentiæ, Euangelium, & Offertorium. Quo dicto, Regina cum Rege à ſuis tantum aſſociati, vadunt ad offerédum Metropolitano in faldiſtorio ante medium altaris ſedenti de auro, quantum volunt, & manum Metropolitani recipientis oſculantur; deinde revertuntur ambo ad thalamum ſuum, & proceditur in Miſſa uſque ad Communionem. Data pace Regi, & Reginæ per primum ex prælatis paratis, cum inſtrumento ad hoc ordinato. Rex, & Regina à ſuis tantum aſſociati deſcendunt de thalamis, & veniunt ad altare, ubi in ſupremo gradu genuflectunt; & percepta communione, Metropolitanus ponit ambas hoſtias conſecratas ſuper patenam, & converſus ad Regem, & Reginam, eos communicat.

Rex, priuſquam communionem ſumat, oſculatur manum dexteram Metropolitani, tum ſimili modo communicat Reginã, quæ ſimiliter ejus manum oſculatur, & ſucceſſive ambos ex calice ſuo purificat, qui purificati ad thalamos ſuos revertuntur,

tuntur, eo ordine, quo venerunt: Metropolitanus verò ablutionem ſumit; & acceptâ mitrâ, lavat manus, perficitque Miſſam, & in fine dat benedictionem ſolemnem. Qua data, Rex, & Regina vadunt ad palatium ſuum, & Metropolitanus, atque alii Prælati omnes deponunt veſtes ſacras, & ad propria quiſque revertitur.

SI autem, Rege jam pridem coronato, Regina ſola, ut conjux illius, coronanda ſit, parantur duo thalami, & alius locus, in quo Regina à principio officii uſque ad tempus coronationis exſpectat. Vocātur omnes Prælati regni, atque omnia alia fiunt, quæ ſupra pro coronatione Regis ordinata ſunt. Die autem ſtatuto, Metropolitano, & Prælatis in Eccleſia conſtitutis, & ſe veſtientibus, Rex veſtibus regalibus indutus cum corona in capite, & ſceptro in manu, enſe præcedente, à ſuis aſſociatus venit ad Eccleſiam, & aſcendit thalamum ſuum; & Metropolitano, ac Prælatis omnibus paratis, incipitur Miſſa, more ſolito, & continuatur uſq; ad **Allelúja**, ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſivè. Tum Rex coronam, & ſceptrum ferens deſcendit de thalamo ſuo, & Metropolitano in faldiſtorio ante altare cum mitrâ ſedente, ſtans, detecto capite, petit ab eo Reginam benedici, & coronari ſub his verbis:

REverendiſſime Pater, poſtulâmus, ut Consórtem noſtrã, nobis à Deo conjúnctam, benedicere, & coróna reginâli decorâre di-

gnêmini, ad laudem, & glóriam Salvatôris noſtri Jeſu Chriſti.

Deinde ad thalamum ſuum revertitur; & Regina, quæ uſque tunc in aliquo loco ad partem in Eccleſia ſteterat, à duobus prioribus Prælatis paratis, crine ſoluto, & capite velato, ducitur ad Metropolitanum ante altare ſedentem; & facta ei reverentia, coram eo genuflectit, & ejus manum oſculatur. Tunc ſurgit Metropolitanus, & cum mitrâ procumbit ſupra faldiſtorium. Reginâ verò ad ejus ſiniſtram ſe in terram proſternit, & inchoantur Litaniæ, & perficiuntur, atque omnia alia fiunt, quæ ſupra in coronatione Reginæ dicta ſunt; uſque ad offertorium, ad quod poterit Rex cum Reginâ procedere, vel Regina ſola, prout Regi placebit. Facta communione per Metropolitanum, communicatur Regina. Deinde perficitur Miſſa, & in fine Metropolitanus dat benedictionem ſolemnem &c.

Si vero Regina coronanda eſt, ut regni Domina, & abſque Rege, tunc paratur thalamus unus in Eccleſia; vocantur Prælati regni, & omnia alia ſimiliter fiunt, quæ ſupra pro coronatione Regis ordinata ſunt. Die ſtatuto, conveniunt in Eccleſia, in qua coronatio fieri debet; ubi Metropolitanus, aut alius, ad quem ſpectat, cum Epiſcopis aliis parat ſe; & ſedent ante altare, ut ſupra dictum eſt. Interim Regina conſuetis veſtibus induta, cum ſuis Prælatis, Baronibus, & matronis, atque aliis domeſticis venit ad Eccleſiam; & cum fuerit prope presbyterium; duo priores Epiſcopi parati veniunt ei obviam, & cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipſam inter ſe mediam uſque ad Metropolitanum deducunt, cui Regina caput inclinans, humilem reverentiam exhibet; qua facta, prior ipſorum deducentium, detecto capite, verſus ad Metropolitanum, dicit:

Reverendiſſime Pater, póſtulat ſancta mater Eccleſia Cathólica, ut præséntem circumſpéctam mulíerem ad dignitâtem Reginâlem ſublevêtis.

Tunc interrogat Metropolitanus:

Scitis illam eſſe dignam, & útilem ad hanc dignitâtem?

Ille reſpondet:

Et nóvimus, & crédimus eam eſſe dignam, & útilem Eccléſiæ Dei, & ad régimen hujus regni.

Metropolitanus dicit:

Deo grátias.

Tunc ſedet Regina media inter ipſos Epiſcopos deducentes, congruenti ſpatio à Metropolitano, ita ut illi faciem vertat; ipſi etiam deducentes Epiſcopi, ſenior ad dexteram, alius ad ſiniſtram Reginæ ſe collocant, ita ut & ipſi ad alterutrum facies vertant. Ipſis ſic ſedentibus, poſtquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus coronandam Reginam admonet, dicens:

Cum hódie per manus noſtras, circumſpecta múlier, qui Chriſti Salvatôris noſtri vice in hac re fúngimur (quamvis indígni) ſacram unctiônem, & regni inſignia ſis ſuſceptûra; bene eſt, ut te priùs de ónere, ad quod deſtinâris, moneâmus. Regiam hódie ſuſcipis dignitâtem, & regéndi fidéles pópulos tibi commíſſos curam ſumis. Præclârum ſané inter mortáles locum, ſed diſcríminis, labôris, atque anxietâtis plenum. Verùm ſi conſideráveris, quod omnis potéſtas à Dómino Deo eſt, per quem Reges regnant, & legum conditóres juſta decérnunt, tu quoque de grege tibi commiſſo ipſi Deo ratiônem es redditûra. Primum, pietâtem ſervâbis; Dóminum Deum tuum tota mente, ac puro corde coles; Chriſtiânam religiônẽ, ac fidem Cathólicam, quam ab incunábulis profèſſa es, ad finem uſque inviolâtam retinêbis, eamque contra omnes adversántes pro víribus defèndes. Eccleſiârum Prælatis, ac réliquis Sacerdótibus condígnam reveréntiam exhibêbis; Eccleſiáſticã libertâtem non conculcâbis. Juſtítiã, ſine qua nulla ſociétas diu conſiſtere poteſt, erga omnes inconcúſſè ad-

mini-

miniſtrâbis, bonis præmia, nóxiis débitas pœnas retribuéndo. Víduas, pupillos, páuperes, ac débiles ab omni oppreſſiône defèndes. Omnibus te adeúntibus benígnam, manſuêtam, atque affábilem, pro régia tua dignitâte te præbêbis. Et ita te geres, ut non ad tuam, ſed totîus pópuli utilitâtem regnâre, præmiúmque benefactôrum tuôrum, non in terris, ſed in cœlo expectâre videâris. Quod ipſe præſtâre dignêtur, qui vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Regina electa accedit ad Metropolitanum, & genuflexa facit hanc profeſſionem, dicens:

EGo N. Deo annuénte, futûra Regîna N. profiteor, & promítto coram Deo, & Angelis ejus deinceps legẽ, juſtitiã, & pacem Eccléſiæ Dei, populôq; mihi ſubjecto, pro poſſe, & noſſe fácere, ac ſervâre, ſalvo condigno miſericórdiæ Dei reſpéctu, ſicut in conſilio fidélium meôrum méliùs pótero invenîre. Pontificibus quoque Eccleſiârum Dei condígnum, & canónicum honôrem exhibêre; atque ea, quæ ab Imperatóribus, & Régibus Eccléſiis collâta, & réddita ſunt, inviolabíliter obſervâre. Abbátibus, Comítibus, & vasállis meis cóngruum honôrem, ſecúndùm conſilium fidélium meôrum, præſtâre.

Deinde ambabus manibus tangit librum Euangeliorum, quem Metropolitanus coram ea ſuper genibus apertum tenet, inferiori parte libri Reginæ verſa, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc ſáncta Dei Euangélia.

Et poſt Regina electa Metropolitani manum reverenter oſculatur.

Quo facto, Metropolitanus ſurgit, & cum mitrâ procumbit in faldiſtorio. Regina verò ad ejus ſiniſtram in terram ſe proſternit.

Et

Et cantores incipiunt, ſchola proſequente, Litanias; in quibus cum dictum fuerit:

U t ómnibus fidélibus, &c.

℟. **Te rogâmus audi nos.**

Metropolitanus ſurgit, & accepto baculo paſtorali in ſiniſtra, ſuper illam dicit:

U t hanc eléctam in Regínam coronándam bene ✠ dícere dignêris.

℟. **Te rogâmus audi nos.**

Secundo, dicit:

U t hanc eléctam in Regínam coronándam bene ✠ dícere, & conſe- ✠ crâre dignêris.

℟. **Te rogâmus audi nos.**

Producendo ſemper ſuper Reginam ſignum crucis. Idem dicunt, & faciunt Epiſcopi parati, genuflexi tamen permanentes. Quo dicto, Metropolitanus redit ad accubitũ, cantoribus Litanias reſumentibus, & perficientibus. Quibus finitis, Metropolitanus, depoſitâ mitrâ, ſurgit, Reginâ proſtratâ manente, & dicit ſuper eam intelligibili voce Orationem ſequentem, quam aſtantes Epiſcopi, etiam ſinè mitris in locis ſuis ſtantes, ſubmiſſa voce pronuntiant.

O rêmus.

O Mnípotens ſempíterne Deus, hanc fámulam tuam cœleſti bene ✠ dictiône ſanctífica, quam in gubernatiônem regni Regînam elígimus; tua ubîque ſapiéntia doceat, & confortet, atque Ecclêſia tua fidélem fámulam ſemper agnóſcat. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus.

Tum ſurgit Regina, & coram Pontifice genuflectit. Deinde Pontifex mediocri voce, extenſis manibus ante pectus, dicit:

Per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Surſum corda.

℟. Habemus ad Dóminum.

℣. Grátias agâmus Dómino Deo noſtro.

℟. Dignum, & juſtum eſt.

Verè dignum, & juſtum eſt, æquum, & ſalutâre nos tibi ſemper, & ubíque grátias ágere, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, Honôrum cunctôrum auctor, ac diſtribûtor, benedictionúmque óm-

Digitized by Google

nium largus infúſor, trí-
bue ſuper hanc famulam
tuam Regînam bene ✠ -
dicti ônis tuæ có pi am;
& quam humâna e lé-
ctio ſibi præéſſe gau-
det, tu a ſupérnæ e le-
cti ô nis, & benedícti-
ô nis infú ſi o accú-
mulet. Concêde ei,
Dómine, auctoritâtem
re gíminis; conſi li i
magnitúdinem, ſapién-
ti æ, prudénti æ, & in-
telléctus abundántiam,
religi ônis, ac pie tâtis
cuſtódiam; quátenus
me re âtur benedíci, &
aug mentári in nómine,
ut Sara; viſi tá ri, & fœ-

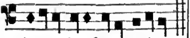

cundá ri , ut Rebécca ;
contra ómnium muní-
ri vi ti ôrum monſtra ,
ut Iudith ; in regímine
regni é ligi , ut Eſther ;
ut , quam humâna níti-
tur fragilitas benedice-
re , cœ léſtis póti ùs ínti-
mi roris répleat infúſio.
Et quæ à nobis e lí gi tur
& bene ✠ dícitur in Regî-
nam, à te mereâtur obtinê-
re præmium æternitâtis per-
pétuæ Et ſicut ab homí-
nibus ſublimâtur in nómi-
ne, ita à te ſublimêtur fi-
de, & opera ti ône.
Illo é ti am ſapi énti æ
tu æ eam rore perfúnde,
quem beà tus David in

repro-

repromiſſiône, & fi-
li us e jus Sà lomon
percêpit in lo cupleta-
ti ône. Sis ei Dómi-
ne, contra cunctôrum
ictus inimicôrum lo-
rica; in ad vér ſis gá-
le a; in próſperis ſapi-
énti a; in protecti ô-
ne clypeus ſempitér-
nus. Sequâtur pacem,
dí ligat cha ri tâ tem,
abſtíneat ſe ab omni
impi e tâ te; loquâtur
ju ſti ti am, cuſtó di at
veri tâ tem, ſit cultrix
ju ſti ti æ, & pi e tâ tis,
amátrix re li gi ônis.
Vigeátque præsénti be-
ne ✠ dictiône in hoc ævo

annis plúrimis, & in ſem-

pi térno ſinè fine ætérnis.

Deinde dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen quod à circumſtantibus audiatur.

Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Quibus dictis, ſedet Metropolitanus, & acceptâ mitrâ, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum; & inungit in

modum crucis, brachium dexterum Reginæ inter juncturam manus, & juncturam cubiti, atque inter ſcapulas, dicens:

Deus Pater ætérnæ glóriæ ſit tibi adjûtor, & omnípotens benedîcat tibi; preces tuas exáudiat; vitam tuam longitúdine diêrum adimpleat; benedictiônem tuam júgiter confírmet; te cum omni pópulo in ætérnum consérvet; inimícos tuos confuſiône índuat; & ſuper te Chriſti ſanctificátio, atque hujus ólei infúſio flóreat; ut, qui tibi in terris tribuit benedictiônem, ipſe in cœlis cónferat méritum Angelôrum; ac benedîcat te, & cuſtódiat in vitā ætérnam Jeſus Chriſtus Dóminus noſter, qui vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Quo facto, ſurgit Regina, & ad partem ſe retrahit, ubi Prælati ſui

dome-

Digitized by Google

domeſtici ei aſſiſtunt. Metropolitanus verò lavat, & abſtergit manus, deinde accedit ante altare, & depoſitâ mitrâ, cum ſuis miniſtris facit Confeſſionem. Idem faciunt Epiſcopi parati juxta ſedes ſuas ſinè mitris ſtantes. Facta Confeſſione, Metropolitanus aſcendit ad altare, oſculatur, incenſat, & procedit in Miſſa uſque ad Allelúja excluſivé, ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ, ſi dicitur, more conſueto. Regina verò ducitur à ſuis ad ſacriſtiam, vel papilionem, ubi accipit veſtes reginales. Deinde redit cum illis ad thalamum, ubi manet uſque ad dictum Graduale: non tamen ſedet in ſolio, ſed ſuper aliquod ſcabellum ſibi paratum genuflexa procumbit audiens Miſſam. Miſſa dicitur de die, & cum Oratione diei, dicitur pro ipſa electa Regina ſub uno Per Dóminum:

Oratio.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut ſámula tua N. Regína noſtra, quæ tua miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta, quibus decénter ornáta, & vitiórum monſtra devitáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratióſa váleat perveníre. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Graduali cantato, Metropolitanus ſedet ante altare in faldiſtorio cum mitrâ, & Regina à ſuis aſſociata, media inter priores duos Prælatos paratos ad Metropolitanum reducitur, cui facta reverentia, ut prius, genuflectit coram eo. Tunc imponitur ei corona, quam omnes Epiſcopi parati, qui adſunt; de altari per Metropolitanum ſumptam manibus tenent, ipſo Metropolitano illam regénte, & capiti illius imponente, ac dicente:

Accipe corônam regni, quæ, licèt ab indígnis, Epiſcopôrum tamen, mánibus, cápiti tuo impónitur. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ - lii, & Spiritus ✠ ſancti, quam ſanctitâtis glóriam, & honôrem, & opus fortitúdinis, ſignificâre intélligas, & per hanc te participem miniſtérii noſtri non ignôres. Ita, ut ſicut nos in interióribus paſtóres, rectoréſque animârum intellígimur, ita & tu in exterióribus vera Dei cultrix, ſtrenuâque contra omnes adverſitátes Ecclèſiæ Chriſti defensátrix aſſiſtas, regnîque tibi à Deo dati, & per officium noſtræ benedictiônis in vice Apoſtolôrum, omniúmq; Sanctôrũ, regímini tuo commíſſi útilis execútrix, proficuâque regnátrix ſemper appáreas; ut inter glorióſos athlétas virtûtum gemmis ornâta, & præmio ſempitérnæ felicitâtis coronâta cum Redemptôre ac Salvatôre noſtro Jeſu Chriſto, cujus nomen, vicémque geſtâre crèderis, ſinè fine gloriêris. Qui vivit, & imperat Deus cum Patre, & Spiritu ſancto in ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

Et mox dat ei ſceptrum in manum, dicens:

ACcipe virgam virtûtis, ac veritâtis; & eſto paupéribus miséricors, & affâbilis; víduis, pupíllis, & órphanis diligentíſſimam curam exhíbeas; ut omnípotens Deus âugeat tibi grâtiam ſuam. Qui vivit, & regnat in ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Tum ſurgunt omnes, & Metropolitanus cum omnibus Epiſcopis paratis deducit Reginam coronam in capite, & ſceptrum in manu ferentem, mediam inter ſe, & digniorem Epiſcopum paratum ſupra ſolium, ubi ſtans cum mitrâ, unà cum eodem digniore Epiſcopo intronizat eam in ſolio, dicens:

STa, & rétine ámodo locum tibi à Deo delegâtum, per auctoritâtem omnipoténtis Dei, & per præséntem traditiônem noſtram, ómnium ſcilicet Epiſcopôrum, cæterorúmque Dei ſervôrum; & quanto clerum ſacris altáribus propinquiôrem pérſpicis, tanto ei potiôrem in locis cóngruis honôrem impéndere memíneris; quátenus mediâtor Dei, & hóminum, te mediatrîcem cleri, & plebis permanêre fáciat.

Deinde Metropolitanus, depoſitâ mitrâ, inchoat, ſchola proſequente, Hymnum:

Qui totus dicitur; quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexterã Reginæ, ibi continuò manẽs uſq; ad finem hymni. Finito hymno, Me-

Digitized by Google

tropolitanus ſtans; ut priùs, juxta Reginam ſinè mitra, dicit ſuper illã.
℣. Firmêtur manus tua, & exaltêtur déxtera tua.
℟. Juſtítia, & judícium præparátio ſedis tuæ.
℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Orêmus.

DEus, qui victrices Móyſi manus in oratiône firmáſti, qui quamvis ætâte languéſceret, infatigábili ſanctitâte pugnâbat; ut dum Amalech iníquus vincitur, dum prophânus natiônum pópulus ſubjugâtur, exterminátis alienígenis, hereditàti tuæ poſséſſio copióſa ſerviret, opus mánuum tuârum piæ noſtræ oratiônis exauditióne confírma; habêmus, & nos apud te, ſancte Pater, Dóminum ſalvatôrem, qui pro nobis manus ſuas extendit in cruce, per quem étiam precâmur, altiſſime, ut, tua poténtia ſuffragánte, universôrum hóſtium frangâtur impíetas, populúſque tuus, ceſsánte formídine, te ſolùm timêre condíſcat. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Quibus finitis, Metropolitnaus cum Epiſcopis paratis revertitur ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtorium prope altare; & dicitur Allelúja, ſive ultimus verſus Tractus, vel Sequentiæ, Euangelium, & alia uſque ad Offertorium incluſivè. Quo dicto, Metropolitanus ſedet in faldiſtorio ante medium altaris cum mitrâ, & Regina à ſuis Prælatis magnatibus, & aliis aſſociata venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexa, offert ei aurum, quantum ſibi placet, & manum Metropolitani recipientis oſculatur. Deinde ad ſolium ſuum revertitur. Metropolitanus lavat manus, ſurgit, & accedit ad altare, & proſequitur Miſſam uſque ad Communionem.

Cum Secreta diei dicitur pro Regina ſub uno Per Dóminum.

Secreta.

MUnera, quæſumus, Dómine, oblâta ſanctifica; ut & nobis unigéniti tui corpus, & ſanguis fiant; & Reginæ noſtræ ad obtinéndã ánimæ corporiſque ſalûtem, & ad peragéndum injúnctum officium, te largiénte, uſquequâque proficiant. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Pax datur Reginæ per primum ex Prælatis paratis cum inſtrumento ad hoc ordinato. Poſtquam Metropolitanus ſe communicaverit de corpore, & ſanguine, Regina ſinè corona, & ſine ſceptro, de thalamo ſuo à ſuis duntaxat aſſociata accedit ad altare; genuflectit in ſupremo gradu altaris, & Metropolitanus converſus ad Reginam, eam communicat. Regina, antequam ſumat Sa-

cramentum; oſculatur manum dexteram Metropolitani, & ſumpta communione ex calice de manu Metropolitani, ſe purificat, & purificata ad thalamum ſuum revertitur cũ ſuis, ut venit. Metropolitanus verò ablutionem ſumit, & acceptâ mitrâ, lavat manus, & perficit Miſſã.

Cum Poſtcommunione diei, dicitur pro Regina ſub uno Per Dóminum.

Poſtcommunio.

HÆc, Dómine, oblátio ſalutâris fámulam tuã N. Regînam noſtrã ab ómnibus tueâtur advérſis; quátenus Eccleſiáſticæ pacis obtíneat tranquillitâtẽ, & poſt iſtîus témporis decúrſum ad ætérnam pervéniat hæreditâtem. Per Dñum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

In fine Metropolitanus dat benedictionem ſolemnem; qua data, omnes vadunt in pace.

DE BENEDICTIONE

Et coronatione Regis in conſortem electi.

Cum autem Regina jam pridem, ut regni domina, benedicta, & coronata, deinde conſortem ſibi elegerit, quem poſtea ſtatuerit coronari, ad diem ordinatam vocantur omnes Prælati regni; parantur duo thalami, atque omnia alia ordinantur prout ſupra in coronatione Regis poſita ſunt. Die autem ſtatuto, Metropolitano, & Prælatis in Eccleſia conſtitutis, & ſe veſtientibus, Regina reginalibus veſtibus induta cum corona in capite, & ſceptro in manu, à ſuis oſſociata venit ad Eccleſiam, & aſcendit thalamum ſuum. Illis autem paratis, & ſuo ordine ſedentibus, ut ſupra in coronatione Regis ordinatum eſt, Regina de thalamo ſuo deſcendens cum coróna in capite, & ſceptro in manu, venit coram Metropolitano, à quo, facta ei reverentia, petit Regem conſortem ſuum benedici, & coronari, ſub his verbis:

REverendíſſime Pater, poſtulâmus, ut consórtem noſtrũ, à Deo nobis conjunctum, benedícere, & coróna regâli decorâre dignémini, ad laudem, & glóriam Salvatôris noſtri Jeſu Chriſti.

Deinde ad thalamum ſuum revertitur. Interim Rex veſtibus militaribus indutus venit ad Eccleſiam, à ſuis Prælatis domeſticis non paratis, & Comitibus, Magnatibus regni, & aliis aſſociatus. Qui cum venerit prope presbyterium, duo priores Epiſcopi ex paratis ei obviã veniunt, & cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipſum, bireto depoſito, uſque ante Metropolitanum deducunt; coram quo Rex caput inclinans, humilem ei reve-

Digitized by Google

rentiam exhibet. Qua facta, prior Epiſcoporum deducentium ſtans, detecto capite, verſus ad Metropolitanum, voce intelligibili dicit:

REverendiſſime Pater, póſtulat ſancta mater Eccléſia Cathólica, ut præséntem egrégium mílitem ad dignitâtem Régiam ſublevêtis.

Et omnia alia ſuo ordine fiunt, prout habetur ſupra ſub prima rubrica, de Benedictione, & Coronatione Regis, uſq; ad aliam rubricam, de Coronatione Reginæ, quæ hîc omittitur, cùm ſit priùs coronata.

DE BENEDICTIONE novi Militis.

MIles creari, & benedici poteſt quacumque die, loco, & hora; ſed ſi inter Miſſarum ſolemnia creandus eſt, Pontifex in eo habitu, in quo Miſſam celebravit, aut illi interfuit, in faldiſtorio ante medium altaris, ſtans, vel ſedens, prout convenit, finita Miſſa, id peragit. Si autem extra divina, in ſtola ſupra rochetum, vel ſi ſit regularis ſupra ſuperpelliceũ, id facit. Et primò enſem, quem aliquis corã eo genuflexus evaginatum tenet, ſtans, detecto capite, benedicit, ſi non ſit benedictus, dicens:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum & terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

EXáudi, quæſumus, Dómine, preces noſtras, & hunc enſem, quo hic fámulus tuus circumcingi deſiderat, majeſtâtis tuæ déxtera dignâre bene✠dícere; quátenus eſſe poſſit defénſor Eccleſiârum, viduârum, orphanôrum, omniúmque Deo ſerviéntium, contra ſævitiam paganôrum, atque hæreticôrum; aliiſque ſibi inſidiántibus ſit terror, & formîdo. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

BEne✠dic, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per invocatiónem ſancti nóminis tui, & per advéntum Jeſu Chriſti filii tui Dómini noſtri, & per donum ſancti Spíritus paracliti, hunc enſem, ut hic fámulus tuus, qui hodiérna die eo tua pietâte præcíngitur, viſibiles inimícos concúlcet, victoriâque per omnia potítus ſemper máneat illæſus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen

Deinde dicit ſtans, ut priùs:

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum: ſuſcéptor meus, & liberâtor meus:

Protéctor meus, & in ipſo ſperávi: qui ſubdit pópulum meum ſub me.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculórum.
Amen.
℣. Salvum fac ſervum tuum, Dómine.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Eſto ei, Dñe, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiônem meā.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Domine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui cuncta ſolus órdinas, & recté diſpônis, qui ad coercéndam malítiam reprobôrum, & tuéndam juſtítiam, uſum gládii in terris homínibus tua salúbri diſpoſitiône permiſiſti, & militárem órdinem ad pópuli protectiônē inſtitui voluiſti, quique per beátum Joannem milítibus ad ſe in deſérto veniéntibus, ut néminem concúterent, ſed propriis conténti eſſent ſtipéndiis, dici feciſti, cleméntiam tuam, Dómine, ſuppliciter exorâmus, ut ſicut David púero tuo Góliam ſuperándi largîtus es facultâtem, & Judam Machabæum de feritâte géntium nomen tuum non invocántium triumphâre feciſti, ita & huic fámulo tuo, qui nóviter jugo milítiæ colla ſuppônit, pietâte cœléſti vires, & audáciam ad fidei, & juſtítiæ defenſiônē tríbuas; & præſtes ei fidei, ſpei, & charitâtis augméntum; & da tui timôrem páriter, & amôrem, humilitâtem, perſeverántiam, obediéntiam, & patiéntiam bonam, & cuncta in eo recté diſpónas; ut néminē cum gládio iſto, vel álio, injúſte lædat; & ómnia cum eo juſta, & recta defêndat; & ſicut ipſe de minóri gradu ad novum milítiæ promovêtur honôrem, ita véterem hóminem depónens cum áctibus ſuis, novum induat hóminem; ut te tímeat, & recte colat, perfidórum consórtia vitet, & ſuam in próximum charitâtem exténdat, præpóſito ſuo in ómnibus recté obédiat, & ſuum in cunctis juſté officium exequâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Tum enſem aqua benedicta aſpergit.

Si autem enſis ſit priùs benedi-

ctus; omnia prædicta omittuntur. Poſt hæc Pontifex ſedens, acceptâ mitrâ, dat enſem nudum novo Militi ante ſe genuflexo in manum dexteram, dicens:

Accipe gládium iſtum in nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, & utâris eo ad defenſiônem tuam, ac ſanctæ Dei Eccléſiæ, & ad confuſiônem inimicorũ crucis Chriſti, ac fidei Chriſtiánæ; & quantum humâna fragilitas permíſerit, cum eo néminem injúſtè lædas, quod ipſe præſtâre dignêtur, qui cum Patre, & Spiritu ſancto vivit, & regnat Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde enſis in vaginam reponitur, & Pontifex cingit Militem novum enſem, dicens:

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum potentíſſime. Et atténde, quod Sancti non in gládio, ſed per fidem, vicérunt regna.

Enſe igitur accinctus Miles novus ſurgit, & enſem de vagina educit, & evaginatum ter viriliter vibrat, & ſuper brachium ſiniſtrum tergit, & in vaginam reponit.

Tum Pontifex dat novo Militi oſculum pacis, dicens:

Pax tecum.

Et iterum enſem evaginatum in dexteram accipiens, Militem novũ ante ſe genuflexum cum ipſo enſe evaginato ter ſuper ſcapulas leviter percutit, interim ſemel tantum dicens:

Eſto Miles pacíficus, ſtrénuus, fidélis, & Deo devôtus.

Deinde repoſito enſe in vaginam,

Pontifex manu dextera dat novo Militi leviter alapam, dicens:

Excitèris à ſomno malítiæ, & vígila in fide Chriſti, & fama laudábili.

Et Milites aſtantes imponunt novo Militi calcaria, & Pontifex ſedens, dicit Antiphonam.

Speciôſus forma præ filiis hóminum, accíngere gládio tuo ſuper femur tuum potentiſſime.

Surgit Pontifex; & verſus ad novum Militem ſtans, & detecto capite, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Omnípotens ſempitérne Deus, ſuper hunc fámulum tuum, qui hoc eminénti mucrône circumcíngi deſiderat, grátiam tuæ bene✠dictiônis infúnde, & eum déxteræ tuæ virtûte fretum fac contra cuncta adversántia cœléſtibus armári præſidiis, quo nullis in hoc ſæculo tempeſtátibus bellôrum turbêtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

His dictis, novus Miles oſculatur manum Pontificis, & depoſitis, enſe, & calcaribus, vadit in pace.

DE CREATIONE
Militis regularis.

Cum ſummus Pontifex committit aliquem creari in Militem Ordinis militaris, Pontifex, cui creatio hujuſmodi commiſſa eſt, in primis imponit ei habitum illum, quo Milites illius Ordinis, quem intendit profiteri, uti conſueverunt. Deinde recipit ab eo adhuc genuflexo profeſſionem, per tales emitti ſolitam, votorum, ſecundùm illius Ordinis inſtituta.

FINIS PRIMÆ PARTIS.

VA1 1529079

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google